

- [ΑΝΕΜΟΔΕΙΚΤΗΣ](#)
- [Ο ΥΠΟ ΕΚΔΟΣΗ ΝΕΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ](#)
- [ΗΜΕΡΙΔΑ ΣΧΟΛΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ](#)
- [ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΡΟΥΜΑΝΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΜΕΛΕΤΩΝ](#)
- [ΕΛΛΑΣ - ΤΟΥΡΚΙΑ - ΕΥΡΩΠΗ](#)
- [ΔΙΑΦΘΟΡΑ - ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ](#)
- [Η ΕΝΤΑΣΗ ΣΤΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΡΩΣΙΑΣ - ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΣΤΟ Ν. ΚΑΥΚΑΣΟ](#)
- [ΕΛΛΑΣ - ΤΟΥΡΚΙΑ - ΕΥΡΩΠΗ](#)
- [ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ](#)
- [ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΗ](#)
- [ΙΣΛΑΜ](#)

ΑΝΕΜΟΔΕΙΚΤΗΣ

(Οκτώβριος - Νοέμβριος 2006)

1. ΕΛΛΑΣ

α. Ανακοινώσεις διαμαρτυρίας προς το ΓΕΕΘΑ εξέδωσε το Τουρκικό Γενικό Επιτελείο ισχυριζόμενο ότι Ελληνικά Μαχητικά παρενόχλησαν αντίστοιχα Τουρκικά σε περιοχές ΒΔ και ΝΔ της Λέσβου και Β της Ρόδου.

Η «παρεμπόδιση» πραγματοποιήσεως παραβιάσεων και παραβάσεων εκ μέρους της Τουρκικής Πολεμικής Αεροπορίας, σηματοδοτούν νέα τακτική και κινήσεις της γείτονος με πιθανολογούμενο απώτερο σκοπό την διμερή διαπραγμάτευση ή διαιτησία.

β. Σε αδιέξοδο φαίνεται πως έχουν οδηγηθεί οι συνομιλίες για την παραλαβή από το Πολεμικό Ναυτικό του πρώτου υπερσυγχρόνου υποβρυχίου Type 214 AIR (Air Independent Propulsion) από την Γερμανική κατασκευάστρια εταιρεία «Thyssen Krupp Marine». Το υπόψη υποβρύχιο ανεμένετο να παραληφθεί στις 30-9-2005 πλην όμως ανεβλήθη η παραλαβή του λόγω σοβαρών προβλημάτων ευσταθείας.

Η επίλυση των προβλημάτων είναι καθοριστικής σημασίας καθόσον η περαιτέρω πρόοδος του προγράμματος αφορά στη ναυπήγηση τριών άλλων υποβρυχίων του ιδίου τύπου, η οποία πραγματοποιείται στα Ναυπηγεία Σκαραμαγκά.

γ. Αρνητική απόφαση στον συνδικαλισμό των εν ενεργεία στρατιωτικών έλαβε το Πολιτικό Εφετείο ανατρέποντας πρωτόδικη απόφαση η οποία επέτρεπε τη δημιουργία συνδικαλιστικής ενώσεως.

Και οι γενιές του '12-'13 και του '40 εμπνέονταν από...συνδικαλισμό γι'αυτό και εμεγαλούργησαν την Ελλάδα!!! Τρομάρα μας!!

δ. Επεισοδιακές σε πολλές πόλεις της Ελλάδος ήσαν οι εκδηλώσεις για την επέτειο του έπους του '40, με επίκεντρο τις μαθητικές παρελάσεις.

Κάποιοι «προοδευτικάριοι» αγωνίζονται να πείσουν τη νεολαία ότι οι παρελάσεις είναι «μιλιταριστική συνήθεια» και τα παιδιά κινδυνεύουν να γίνουν πολεμοχαρή και εξαγριωμένα, σε αντίθεση με αυτούς οι οποίοι τριπλασίασαν την Ελλάδα και οι οποίοι επίστευσαν στον Θεό, στην Πατρίδα, στο Έθνος και στην οικογένεια. Προφανώς κάτι τέτοιους θέλουν οι γείτονες ώστε οι νέοι της Ελλάδος να γίνουν...κοτόπουλα αντί αετόπουλα!!!

ε. Στην Αθήνα ευρέθη ο Αρχηγός των Τουρκικών Ενόπλων Δυνάμεων ανταποδίδοντας την επίσκεψη του ομολόγου του Έλληνας Α/ΓΕΕΘΑ. Η συνάντηση επραγματοποιήθη σε γόνιμο κλίμα όπου εκκυριάρχησαν συζητήσεις για θέματα ενισχύσεως των σχέσεων καλής γειτονίας και αποφυγής εντάσεων μεταξύ των δύο χωρών.

Παρά το πολύ καλό κλίμα, αναζητείται...εμπιστοσύνη, με κοινό στόχο την ηρεμία στο Αιγαίο.

στ. Κοινή άσκηση Ελλάδος-Τουρκίας επραγματοποιήθη στην Άγκυρα - η πρώτη - με «σενάριο» την αντιμετώπιση φυσικών καταστροφών. Η απόφαση για την υπόψη άσκηση είχε ληφθεί κατά την επίσκεψη της ΥΠΕΞ της Ελλάδος στην Τουρκία τον Ιούνιο ε.ε.

ζ. Ανατροπή της αεροπορικής ισχύος εκατέρωθεν του Αιγαίου υπέρ της Τουρκίας, θα επιφέρει η παραλαβή των νέων αμερικανικών αεροσκαφών F-15 (100 αεροσκάφη κόστους 11-12 δις. δολ.)

Με την έναρξη υλοποιήσεως της τουρκικής παραγγελίας των F-35 από το 2014, επέρχεται διαφοροποίηση στην «ισορροπία» στο Αιγαίο σε σημαντικό βαθμό υπέρ της Αγκύρας. Ήδη οι «δραγουμάνοι» των μεγάλων βιομηχανικών κρατών «βροντούν» την θύρα της Ελλάδος και ερίζουν για το «μήλο» των εξοπλιστικών προγραμμάτων με ανελέητο διακρατικό πόλεμο.

η. Ευρωτουρκικά, Μεσανατολικό, Βαλκάνια, Ιράν αλλά και οι βίζες για τις ΗΠΑ συνεζητήθησαν στη συνάντηση της ΥΠΕΞ της Ελλάδος με την Αμερικανίδα ομόλογό της κατά την επίσκεψη της πρώτης στις ΗΠΑ.

Η προσπάθεια της Ελλάδος να πεισθούν οι Αμερικανοί ότι δεν πρέπει να αναφέρονται στην μουσουλμανική μειονότητα της Θράκης ως «Τουρκικής» προσκρούει στον αμερικανόπνευστο εξευρωπαϊσμό της Τουρκίας και εμμονή της «γοητείας» του αμερικανικού παράγοντος και των συναφών «λόμπις».

θ. Αγνοούμενοι του «Αττίλα» εχρησιμοποιήθησαν ως πειραματόζωα σε τουρκικά εργοστάσια χημικών σύμφωνα με έκθεση της Εταιρείας Στρατηγικών Αναλύσεων και Μελετών (Defense and Foreign Affairs Strategic Policy) που έχει έδρα την Αλεξάνδρεια της Πολιτείας Βιρτζίνια των ΗΠΑ.

Την σκοτεινή ιστορία των Ελλήνων και Ελληνοκυπρίων αγνοουμένων, διατυπώνει για πρώτη φορά άποψη αμερικανικής προελεύσεως. Το ενδεχόμενο επιβεβαιώσεως των πληροφοριών ή ισχυρισμών από την

Άγκυρα αγγίζει τα όρια ανευρέσεως της..μυθικής Ατλαντίδος, υπό την εκκωφαντική σιωπή των ..Πλανηταρχών!!!

ι. Την πλήρη κατοχύρωση της προστασίας της γεωγραφικής ενδείξεως τριών παραδοσιακών ελληνικών οινοπνευματωδών ποτών (ούζο, τσίπουρο, τσικουδιά) επέτυχε η Ελλάς κατά τη συνεδρίαση των Υπουργών Γεωργίας της ΕΕ.

Εύγε!! Αφού, το πρώτο (ποτηράκι) είναι για την δίψα, το δεύτερο για την χαρά, το τρίτο για την απόλαυση και από το τέταρτο και μετά..για τον τοίχο!!

ια. Δεκαπλασιάστησαν εντός μιας δεκαετίας τα παιδιά των μεταναστών, που φοιτούν στα Ελληνικά σχολεία, υπερβαίνοντας τον αριθμό των 80.000. Σύμφωνα δε με τον νέο μεταναστευτικό νόμο 3386/2005 παρέχεται η ευκαιρία να νομιμοποιηθούν οι παράνομοι μετανάστες και ήδη άνω των 170.000 από αυτούς έχουν επωφεληθεί από τον σχετικό νόμο.

Και θεωρείται κατόρθωμα αυτό;;; Η δημογραφική απειλή (εκτός των άλλων)...ante Pugnam!!! «Αλλού κτυπούν τα τύμπανα κι' αλλού χορεύει η αρκούδα».

ιβ. Δεν υφίσταται «Μακεδονική μειονότητα» στην Ελλάδα ξεκαθάρισε με κατηγορηματικό τρόπο η ΥΠΕΞ της Ελλάδος σε συνέντευξή της στην μεγαλύτερη εφημερίδα των Σκοπίων, διαβλέποντας λύση στο «αγκάθι» της ονομασίας.

Λαμβανομένου υπόψιν ότι δεν υπήρξε, ούτε υπάρχει, ούτε θα υπάρξει ποτέ «Μακεδονικό Έθνος» διότι οι Μακεδόνες ήσαν, είναι και θα είναι μόνο Έλληνες, κρίνεται άσκοπο να επιβεβαιώνεται επιπρόσθετα καθόσον εκτός από τις ιστορικές πηγές, ο ίδιος ο Πρόεδρος της Βουλγαρίας το 1993 αρνήθηκε την ύπαρξη «Μακεδονικού Έθνους» και χαρακτήρισε το δημιουργηθέν υπό τον Τίτο «ψευτομακεδονικό έθνος» ως «έγκλημα Τιτοϊσμού και Σταλινισμού».

ιγ. Μετανάστες από τα 2/4 του κόσμου έχει η Ελλάς. Σύμφωνα με τα στοιχεία από τις 193 χώρες που είναι καταγεγραμμένες στα αρχεία του ΟΗΕ, η χώρα μας έχει μετανάστες από 154 χώρες του πλανήτη, οι οποίοι ζουν με προσωρινές άδειες παραμονής.

Η μεταναστευτική πολιτική δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται με αθρόες νομιμοποιήσεις μεταναστών. Ο καθορισμός ποσοστού (2 ή 3%) επί του συνολικού ελληνικού πληθυσμού εκτιμάται ως καθοριστικός προς αποφυγήν δημιουργίας δυσάρεστων επιπτώσεων στο μέλλον!!

ιδ. Βέτο δύο ετών ετοιμάζεται να θέσει η Ελλάς στο θέμα διακινήσεως εργατών από άλλες χώρες της ΕΕ και συγκεκριμένα από Ρουμανία-Βουλγαρία, μετά την έγκριση της σχετικής οδηγίας από το Ευρωκοινοβούλιο.

Η χρήση των μεταβατικών διατάξεων της ΕΕ επιβάλλεται προκειμένου να αποτραπούν τα κύματα των οικονομικών μεταναστών. Η παραχώρηση ελληνικής ιθαγένειας σε Αλβανούς μετανάστες οι οποίοι ζουν στην Ελλάδα, μετατρέπεται σε «μπούμερανγκ» λαμβανομένου υπόψιν ότι ενθαρρύνονται από άλλους παράγοντες (κυρίως Αμερικανούς) οι επιδιώξεις της Αλβανίας αλλά και της Τουρκίας οι οποίες προσβλέπουν στη δημιουργία μιας de facto μειονότητας στην Ελλάδα.

ιε. Σημαντικά κεφάλαια συνολικού ύψους 38 δις Ευρώ θα εισρεύσουν στην Ελληνική περιφέρεια την πενταετία 2007-2013. Τα 20,1 δις Ευρώ από το Δ' ΚΠΣ θα διοχετευθούν σε έργα αναπτύξεως.

Με καθορισμένους στόχους και κατευθύνσεις, αλλά και απλούστευση των σχετικών χρονοβόρων διαδικασιών, είναι δυνατό να απορροφηθούν και αξιοποιηθούν κατάλληλα τα διατεθεισόμενα κονδύλια, αρκεί να υφίστανται ορθοί ελεγκτικοί μηχανισμοί παρακολούθησεως.

ιστ. Έγγραφο «βόμβα» για τη δεινή οικονομική κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει η χώρα και την υποχρέωση της Ελληνικής Πολιτείας απέστειλε ο Υφυπουργός Οικονομικών προς τους Βουλευτές του κυβερνώντος κόμματος, τονίζοντας ότι το κράτος εισπράττει 48 δις Ευρώ και ξοδεύει 85!!

Η Ελλάς είναι μία από τις χώρες με το υψηλότερο χρέος στην Ευρωζώνη, λαμβανομένου υπόψιν ότι κατά το 2007 θα δανεισθούν 33-34 δις Ευρώ. Ας ληφθεί υπόψιν από τους αρμοδίους και συναρμοδίους το παράδειγμα των ιθυνόντων της Ιαπωνίας.

ιζ. Σύμφωνα με την ετησία έκθεση της Διεθνούς Διαφάνειας, η Ελλάς είναι η δεύτερη πιο διεφθαρμένη χώρα στην ΕΕ των «25» μετά την Πολωνία. Οι πλείστοι των ξένων επενδυτών αποφεύγουν να δεσμεύσουν τα κεφάλαιά τους στην Ελλάδα, εκτιμώντας ότι η διαφθορά έχει τεράστιο άμεσο και έμμεσο κόστος.

Η διαφθορά αποτελεί μια εξαιρετικά σοβαρή υπόθεση, προσδιορίζουσα το χαμηλό επίπεδο της καθημερινότητας του πολίτου, βλάπτοντας σοβαρά τη διεθνή ανταγωνιστικότητα της οικονομίας. «Αργυρό» μετάλλιο λοιπόν στη διαφθορά με τα «γρηγορόσημα», «φακελάκια», «λαδώματα» και οικονομικά «καπέλα» να κυριαρχούν στο δημόσιο βίο. Έως πότε;;

ιη. Με μεταγενέστερη απόφαση το μισθοδικείο ανατρέπει τα δεδομένα προηγούμενης αποφάσεως για αυξήσεις έως 30% στους μισθούς των δικαστικών των διοικητικών δικαστηρίων η οποία προκάλεσε θύελλα αντιδράσεων από τον κοινωνικό και πολιτικό κόσμο.

Σκληρή κριτική εδέχθησαν οι δικαστικοί λειτουργοί από τον νομικό τραγέλαφο. Στο «κλεισιοσκόπιο» όμως των αυξήσεων πρέπει να τεθούν και αρκετές άλλες κατηγορίες (ΔΕΚΟ, υψηλόμισθοι λιμανιών κ.λ.π) οι οποίες αποτελούν πρόκληση για σημαντικό αριθμό συμβασιούχων και συνταξιούχων. Το τεράστιο χάσμα αποδοχών άνοιξε το «κουτί της Πανδώρας» και επιβεβαιώνει το ισχύον «πατρικιο-πληβεικόν» σύστημα στον δημόσιο τομέα. (Λιμενεργάτες με μεικτές αποδοχές από 75.000 έως 122.000 Ευρώ!!!).

ιθ. Με απεργίες μακράς διάρκειας απήντησαν οι εκπαιδευτικοί στο Υπουργείο Παιδείας για επίδομα 105 Ευρώ. Επιπρόσθετα ετέθη η ικανοποίηση του αιτήματος για καθαρές αποδοχές των νεοδιοριζομένων ύψους 1.400 Ευρώ (ως προστασία της ανθρώπινης και επαγγελματικής αξιοπρεπείας!!!).

Ο ορισμός της «αξιοπρεπείας» αποκλείει την πλειονότητα των αμειβομένων με 1.000 Ευρώ μηνιαίως μισθωτών της χώρας. Η «ντόπα» της συνδικαλιστικής αλαζονείας στο κατακόρυφο. Τα σημαντικά ατοπήματα και οι επιδερμικές περιγραφές σε σπουδαία γεγονότα στο βιβλίο της ιστορίας της ΣΤ΄ Δημοτικού καταδεικνύουν τις ευθύνες των αρμοδίων και ..συναρμοδίων!!!

κ. Στο «χορό» των κινητοποιήσεων εισήλθαν και τα Πανεπιστήμια με αφορμή την συζήτηση για το άρθρο 16. Παράλληλα επανήλθε στο προσκήνιο το θέμα του Πανεπιστημιακού ασύλου, όπου ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών Θεσσαλονίκης εξήτησε την επέμβαση της Αστυνομίας στους Πανεπιστημιακούς χώρους και παραβίαση του ασύλου στις περιπτώσεις «τελέσεως κακουργηματικών πράξεων από ταραχοποιά στοιχεία».

Η αναθεώρηση του θεσμικού πλαισίου το οποίο διέπει το Πανεπιστημιακό άσυλο και όχι μόνο, επιβάλλεται να απασχολήσει σοβαρά τους ιθύνοντες. Η διακίνηση ναρκωτικών στις Πανεπιστημιακές σχολές και φοιτητικές εστίες, οι προκαλούμενες καταστροφές και η μετατροπή των ανωτάτων αυτών ιδρυμάτων σε εστίες εφόδου από εξωπανεπιστημιακά στοιχεία και κουκουλοφόρους πρέπει να παύσει, για να παύσει και η περιφρόνηση στη συνείδηση των Ελλήνων των Ελληνικών Πανεπιστημίων, εκτός εάν επιθυμούν να λειτουργούν ως..περιπατητικές και να είναι όλοι..ευδαιμονισμένοι!!

κα. Έναν πρωτοποριακό δορυφόρο ο οποίος εσχεδιάσθη σε μεγάλο μέρος (15 φοιτητές του Πανεπιστημίου Πατρών) από Έλληνες φοιτητές, προγραμματίζει να εκτοξεύσει τον Σεπτέμβριο 2007 ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Διαστήματος.

Η Ελλάς ταξιδεύει στο διάστημα, σε αντίθεση με αυτούς που..γυροφέρνουν στα..άσυλα.

κβ. Ένας στους δέκα θανάτους στην Ελλάδα και παγκοσμίως επέρχεται πρόωρα εξ αιτίας της παχυσαρκίας, επεσημάνθη από την επιστημονική εταιρεία κατά της παχυσαρκίας. Σημειώνεται ότι η Ελλάς κατέχει το αρνητικό ρεκόρ της πρώτης θέσεως στην ΕΕ με 27% στους άνδρες και της δεύτερας θέσεως στις γυναίκες με 18%.

Η κακή διατροφή, το συστηματικό κάπνισμα, η..αποφυγή σωματικής ασκήσεως και εν γένει ο ευδαιμονισμός, χαρακτηρίζουν την πλειονότητα των Ελλήνων.

2. ΤΟΥΡΚΙΑ

α. Οι Τούρκοι Στρατηγοί διεκδικούν και ανοικτά πλέον πολιτικό ρόλο, με τοποθετήσεις επί του θέματος τόσο του Αρχηγού του Στρατού Ξηράς όσο και της Πολεμικής Αεροπορίας.

Με την απόκρουση των επικρίσεων της Ευρώπης, η Άγκυρα βαδίζει με την.όπισθεν προς εκπλήρωση των ενταξιακών κριτηρίων ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά στον εκδημοκρατισμό.

β. Η Τουρκία πρέπει να αναγνωρίσει την γενοκτονία των Αρμενίων το 1915 ώστε να γίνει μέλος της ΕΕ, εδήλωσε ο Πρόεδρος της Γαλλίας από την πρωτεύουσα της Αρμενίας.

Η «σκοτεινή» πλευρά της Τουρκικής ιστορίας περιλαμβάνει και άλλες γενοκτονίες - Ελλήνων κ.λ.π. - για τις οποίες κωφεύει το..φιλοτουρκικό Αμερικανοευρωπαϊκό λόμπι!!

γ. Θέμα «Τουρκικής» μειονότητας στην Θράκη έθεσε ο Πρόεδρος της Τουρκίας μιλώντας στην Τουρκική Εθνοσυνέλευση.

Η αδιαλλαξία της πολιτικής ηγεσίας της Τουρκίας - παρά τις πρόσφατες έντονες επικρίσεις του Ευρωκοινοβουλίου και τις προειδοποιήσεις της ΕΕ - εδημιουργήθη σε περίοδο εξάρσεως του εθνικισμού και αυξήσεως του αντιευρωπαϊκού αισθήματος στην Τουρκική κοινωνία.

δ. Μονομερή κατάπαυση του πυρός από 1^η Οκτωβρίου εντός του Τουρκικού εδάφους ανεκοίνωσε το ΡΚΚ, υπακούοντας στην έκκληση του φυλακισμένου Οτσαλάν.

Η αναμονή εκ μέρους των Κούρδων ενάρξεως μιας δημοκρατικής διαδικασίας για την επίλυση του Κουρδικού ζητήματος, εκτιμάται ότι θα μείνει στην.αναμονή!!

ε. Μετά την υποστήριξη του Αμερικανού Προέδρου, ο Τούρκος πρωθυπουργός έλαβε και την στήριξη του Βρετανού ομολόγου του για την Ευρωπαϊκή προοπτική της Τουρκίας.

Η υπόθεση της ενταξιακής πορείας της γείτονος κινείται πλέον μεταξύ φάρσας και τραγωδίας με την Ουάσιγκτον να θέτει τους κανόνες της Ευρωπαϊκής πολιτικής και τη διαπίστωση ότι η Τουρκία ελάχιστη σχέση έχει με την ευρωπαϊκή πραγματικότητα. Η συνεχής και με δυναμικό τρόπο υποστήριξη της Τουρκίας εκ μέρους των ΗΠΑ χρησιμοποιείται ως μέσον στρατηγικής αποδυναμώσεως της ΕΕ.

στ. Νέα αυστηρή προειδοποίηση έλαβε από την Κομισιόν η Τουρκία, σχετικά με την εκπλήρωση των δεσμεύσεων τις οποίες έχει αναλάβει έναντι των Βρυξελλών. Παράλληλα η Καγκελάριος της Γερμανίας κατά την επίσκεψή της στην Άγκυρα έθεσε την Άγκυρα προ των ευθυνών της.

Συνεχίζεται το...στενό μαρκάρισμα της ΕΕ προς την Τουρκία, προκειμένου να αποφευχθεί η. «σιδηροδρομική» σύγκρουση!!

ζ. Αμερικανός συνταγματάρχης, στις 15 Σεπτεμβρίου 2006, χρησιμοποίησε σε επίσημη ενημέρωση ανωτέρων Νατοϊκών αξιωματικών στην Ρώμη, χάρτη της Μέσης Ανατολής ο οποίος περιελάμβανε και την περιοχή του Μεγάλου Κουρδιστάν (Free Kurdistan) και λοιπές διαφοροποιήσεις.

Ο διχασμός της Μεσοποταμίας στηριγμένος σε θρησκευτικές διαφορές μεταξύ Σουνιτών και Σιιτών δεν είναι βιώσιμος. Με βάση μακρόπνοο σχέδιο, δεν αποκλείεται να προκύψει τερατογέννεση. Η δημοσίευση του χάρτου εκτιμάται ως αναμενόμενη εάν ληφθεί υπόψιν ότι παγία αμερικανική πολιτική δεκαετιών υπήρξε η στήριξη των Κούρδων του Ιράκ.

η. Το Γαλλικό Κοινοβούλιο ενέκρινε πρόταση νόμου που ποινικοποιεί την άρνηση της γενοκτονίας των Αρμενίων. Την ικανοποίησή της εξέφρασε η Αρμενία ενώ έντονη υπήρξε η αντίδραση της Τουρκίας με οργισμένες αντιδράσεις.

Η εξέλιξη δυνάμωσε το αντιτουρκικό ρεύμα στην Ευρώπη ενώ βαθαίνει η αμοιβαία καχυποψία Ευρώπης-Τουρκίας. Παρά τις πάμπολλες αποδείξεις, η Άγκυρα εξακολουθεί να χαρακτηρίζει «ανύπαρκτο γεγονός» την γενοκτονία.

- θ. Στο χορό των πυρηνικών εισέρχεται η Τουρκία με στόχο την «κάλυψη των ενεργειακών αναγκών της χώρας», καθώς το 2007 αρχίζει η κατασκευή της πρώτης πυρηνικής μονάδος στην Σινώπη με ορίζοντα αποπερατώσεως το 2012.

Παρά το γεγονός ότι η Τουρκία έχει υπογράψει τη Συμφωνία μη διαδόσεως πυρηνικών δεν σημαίνει τίποτε για την «αθωότητα» των προθέσεών της. Εάν καταφέρει να γίνει πυρηνική δύναμη, θα διαφοροποιηθεί ριζικά η ισορροπία δυνάμεων, θα διαφοροποιηθεί ριζικά η ισορροπία δυνάμεων στην Ευρώπη και Μέση Ανατολή. Το να αποτραπεί από ΗΠΑ ή ΕΕ να γίνει Ιράν η Τουρκία θα πρέπει να αναρωτηθούν τι προσφέρουν ως «οφίτσια» λαμβανομένου υπόψιν ότι οι πυρηνικές φιλοδοξίες της Αγκύρας είναι υπέρμετρες!!

- ι. Τριπλό «χαστούκι» για την Τουρκία απετέλεσε η καταδίκη της από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για τα ανθρωπίνια δικαιώματα.

Ε!! και;

- ια. Θετική υπήρξε η αντίδραση της ΕΕ στην ανακοίνωση του Τούρκου Πρωθυπουργού ότι προτίθεται να τροποποιήσει τον Τουρκικό Ποινικό Κώδικα σχετικά με την προσβολή του «Τουρκισμού».

Πίστωση χρόνου παρέχεται στην Τουρκία προκειμένου να ανταποκριθεί στις αναληφθείσες δεσμεύσεις. Ο ελιγμός του Τούρκου Πρωθυπουργού αποσκοπούσε σε «μαλακή» πτώση σε σχέση με την έκθεση της Κομισιόν.

- ιβ. Ο Αρχηγός της Τουρκικής Πολεμικής Αεροπορίας, σύμφωνα με δημοσιεύματα του Τουρκικού Τύπου, προέβη σε εμπρηστικές δηλώσεις περί διπλής καταρρίψεως Ελληνικών Μαχητικών σε ενδεχόμενο νέας κρίσεως τύπου Καρπάθου στο Αιγαίο.

Η Τουρκική «διγλωσσία» επί των Ελληνοτουρκικών θεμάτων, πρέπει να αντιμετωπίζεται με μεγάλη προσοχή, δεδομένου ότι αρκετές φορές «άλλα λένε και άλλα πράττουν», προκειμένου να επιτύχουν το σκοπό τους.

- ιγ. Με δρακόντεια μέτρα ασφαλείας επεσκέφθη την Άγκυρα και Κωνσταντινούπολη ο Πάπας της Ρώμης και συνηντήθη με τον Τούρκο Πρόεδρο και τον Πρωθυπουργό καθώς και τον Οικουμενικό Πατριάρχη μετά του οποίου ετέλεσε δοξολογία στο Φανάρι.

Σε κλίμα συγκινήσεως επραγματοποιήθη η ιστορική συνάντηση. Εμμέσως όμως ο Ποντίφιξ ανεφέρθη στην Ουνία ενώ λέξη δεν έβγαλε για το σχίσμα.

3. ΚΥΠΡΟΣ

α. Την επιστροφή του 20% της κλειστής πόλεως της Αμμοχώστου στους νομίμους κατοίκους της, πρότεινε η Ουάσιγκτον προκειμένου να αποφευχθεί «μετωπική» σύγκρουση Αγκύρας-Λευκωσίας με φόντο την εκκρεμότητα της τελωνειακής συνδέσεως.

Η σκιά της αμερικανικής διπλωματίας «πίπτει» βαριά πάνω στην Φιλανδική Προεδρία η οποία επιδιώκει συμβιβασμό ώστε να ξεπεραστεί ο σκόπελος της τελωνειακής συνδέσεως.

β. Τη δυσφορία της Λευκωσίας και Αθηνών για τη φημολογία περί τροποποιήσεως της Φιλανδικής προτάσεως για τον κανονισμό εμπορίου με τα κατεχόμενα στην Κύπρο εξέφρασαν οι αρμόδιοι της Κυπριακής και της Ελληνικής Κυβερνήσεως.

Η πολιτική του «αρεστού παιδιού» στο θέμα του ανοίγματος των Τουρκικών λιμένων και αεροδρομίων και στα συναφή με αυτό θέματα πρέπει να εγκαταλειφθεί και να υπερασπίζονται μόνο τα εθνικά συμφέροντα.

4. ΒΑΛΚΑΝΙΑ

α. Κλίμα εντάσεως μεταξύ των αλβανοφώνων του Κοσσόβου και των εναπομεινάντων Σέρβων της αυτονόμου επαρχίας δημιούργησε το δημοψήφισμα το οποίο διεξήχθη στην Σερβία για την έγκριση του νέου Συντάγματος, σύμφωνα με το οποίο με οριακή πλειοψηφία (52%) ενεκρίθη αυτό όπου αναφέρεται ότι το Κοσσυφοπέδιο αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της χώρας τους. Ως αντιφατική έκρινε τη διαδικασία η ΕΕ, καθώς δεν ψήφισαν οι κάτοικοι της περιοχής αυτής.

Σε «μάγισσες» και «χαρτορίχτρες» πρέπει να αναζητηθεί το πότε θ ανοίξουν οι..ασκοί του Αιόλου στην υπόψη περιοχή, με ανεξέλεγκτες και απρόβλεπτες συνέπειες για όλα τα Βαλκάνια.

β. Επαφές με τους ιθύνοντες της Βουλγαρίας είχε ο Έλληνας Υπουργός Αναπτύξεως ο οποίος μετέβη στην Σόφια και στη συνέχεια στην Μόσχα για την προώθηση της κατασκευής του πετρελαιοαγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολης.

Η επανεκλογή του Βουλγάρου Προέδρου σηματοδοτεί την συνέχιση των επαφών των τριών χωρών, ώστε να καταλήξουν στο σχέδιο συμφωνίας για την κατασκευή του πετρελαιοαγωγού.

γ. Καταργούνται από την 1^η Ιανουαρίου 2007 οι τελωνειακές διατυπώσεις και οι δασμολογικές επιβαρύνσεις στις εισαγωγές προϊόντων εμπορευμάτων από Βουλγαρία και Ρουμανία, λόγω της εντάξεως των χωρών αυτών στην ΕΕ.

Ανοίγουν πόρτες αλλά και..κερκόπορτες!

δ. Λύση προ του τέλους του έτους για το τελικό καθεστώς του Κοσσόβου επιδιώκει ο Αμερικανός Πρόεδρος ενώ αναμένεται η επομένη κίνηση της Μόσχας με ενδεχόμενο την άσκηση «βέτο» στο ΣΑ/ΟΗΕ.

Με το Ρωσοαμερικανό πόκερ για το Κόσσοβο, μεγάλη..φαγούρα επικρατεί σε..αναρμοδίους, χωρίς να εξετάζονται τα ενδεχόμενα και οι παρενέργειες.

ε. Ένταση στις σχέσεις Σερβίας-Μαυροβουνίου προκάλεσαν η πρόσφατη επίσκεψη στο Μαυροβούνιο και οι επαφές που είχε ο Πρωθυπουργός του Κοσσόβου, το οποίο το Βελιγράδι κατηγορεί για εγκλήματα πολέμου κατά των Σέρβων.

στ.Σκληρό μήνυμα του Έλληνα Πρωθυπουργού απεστάλη προς τα Σκόπια, κατά την Σύνοδο Κορυφής του ΝΑΤΟ προειδοποιώντας ότι η είσοδός τους στη Συμμαχία θα εξαρτηθεί από την στάση καλής ή μη γειτονίας την οποία θα επιδείξει η γειτονική χώρα.

Με τις «προσκλήσεις» ενταξιακού προγράμματος για Αλβανία, Κροατία και Σκόπια, δεν έλλειψαν και δεν λείπουν και οι προκλήσεις με τις γνωστές δηλώσεις του Αμερικανού Προέδρου ο οποίος προεξοφλώντας την απόφαση της Ατλαντικής Συμμαχίας, προσκάλεσε και την «Μακεδονία» - όπως συνηθίζει να αποκαλεί τα Σκόπια - στους κόλπους του ΝΑΤΟ.

5. ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΟ

α. Να δολοφονήσει ηγετικά στελέχη της «Χαμάς» απείλησε η ένοπλος πτέρυγα της «Φατάχ» ρίχνοντας λάδι στην χειρότερη εσωτερική κρίση από την ίδρυση της Παλαιστινιακής αρχής το 1994.

Εκτός ελέγχου ευρίσκεται η κατάσταση στα Παλαιστινιακά εδάφη και τα σύννεφα να πυκνώνουν, ενώ κάποιοι..τρίβουν τα χέρια τους. ΣΪστην αναμπουμπούλα χαίρεται ο λύκος!

β. Έντονη ανησυχία εξέφρασε ο Λευκός Οίκος επικαλούμενος αποδείξεις ότι η Συρία, το Ιράν και η «Χεζμπολάχ» σχεδιάζουν ανατροπή της Λιβανικής Κυβερνήσεως.

Καζάνι που βράζει, έτοιμο να εκραγεί ανά πάσα στιγμή, όπως το παρελθόν θέρος, θυμίζει και πάλι η Μέση Ανατολή.

γ. Αίσθηση προκάλεσε στην παγκόσμια κοινή γνώμη η αποκάλυψη ότι ο Ισραηλινός στρατός έκανε χρήση όπλων με βάση το ουράνιο για την κατασκευή τους, στην καλοκαιρινή εισβολή στο νότιο Λίβανο, γεγονός το οποίο αρνήθηκε κατηγορηματικά ο εκπρόσωπος των Ισραηλινών Ενόπλων Δυνάμεων.

Τα εντοπισθέντα αυξημένα επίπεδα ραδιενέργειας και η επιβεβαίωση του Βρετανικού Υπουργείου Αμύνης περί σημαντικής ποσότητας ισοτόπων ουρανίου, διαψεύδει τους ισχυρισμούς των Ισραηλινών. Άλλωστε το ίδιο έκαναν και το 1982 με τη χρησιμοποίηση βομβών φωσφόρου και διαψεύσθηκαν από τραγικά ευρήματα όπου οι πληγές ανεφλέγοντο όταν εξετίθεντο στον ατμοσφαιρικό αέρα!!!

δ. Η Φιλανδική Προεδρία της ΕΕ εξήτησε από το Εβραϊκό κράτος να μην χρησιμοποιεί υπερβολικά - σε σχέση ε τους σκοπούς του - στρατιωτικά μέσα και από τους Παλαιστίνιους να σταματήσουν την εκτόξευση ρουκετών κατά του Ισραήλ. Για το θέμα παρενέβη και ο προκαθήμενος της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας.

Κλιμακώνεται η βία στα εδάφη των Παλαιστινίων ενώ έντονη ανησυχία εκφράζεται από τη διεθνή κοινότητα. Η επάνοδος των Ισραηλινών δυνάμεων σε Παλαιστινιακή πόλη 24 ώρες μετά την απόσυρσή τους από την περιοχή, προκάλεσε διεθνή κατακραυγή. Η επιδειχθείσα αδράνεια του ΣΑ/ΟΗΕ, των ΗΠΑ, της ΕΕ και της Ρωσίας για τον τερματισμό των Ισραηλινών επιθέσεων στη Γάζα, συνάδει με το.. «οφθαλμόν αντί οφθαλμού».

ε. Την έντονη διαμαρτυρία της κυβερνήσεώς του για τις συνεχιζόμενες υπερπτήσεις Ισραηλινών μαχητικών αεροσκαφών στο Λίβανο εξέφρασε ο Γάλος ΥΠΕΞ.

Η συνεχιζόμενη δραστηριότητα της Ισραηλινής Πολεμικής Αεροπορίας εχαρακτήρισθη «εξαιρετικά επικίνδυνη» προσδίδοντας τον χαρακτηρισμό του «προβλήματος χωρίς λύση».

στ. Την βεβαιότητα ότι η νίκη των δημοκρατικών στις εκλογές για το Κογκρέσο δεν θα αλλάξει τις θεμελιώδεις αρχές της αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής στο Μεσανατολικό εξέφρασε ο Ισραηλινός Πρωθυπουργός κατά την επίσκεψη στην Ουάσιγκτον και την συνάντησή του με τον Αμερικανό Πρόεδρο.

Αυτό τους έλειπε (των Αμερικανών)!!!

ζ. Πρωτοβουλία ανελήφθη από Γαλλία, Ισπανία και Ιταλία για τη διπλωματική επίλυση της διενέξεως Ισραήλ-Παλαιστινίων καθώς οι πολιτικές

ηγασίες τους απεφάσισαν να ενώσουν τις δυνάμεις τους ώστε να τεθεί τέλος στη βία στην Μέση Ανατολή.

Με την απόρριψη της προτάσεως των παραπάνω χωρών και του ψηφίσματος του ΟΗΕ για τον τερματισμό «όλων των μορφών βίας στην περιοχή» από το Ισραήλ, εξακολουθούν με αμείωτη ένταση οι στρατιωτικές επιχειρήσεις στα αυτόνομα Παλαιστινιακά εδάφη. Η επιτευχθείσα συμφωνία για εκχειρία εχαιρετίσθη από τις ΗΠΑ ως «πολύ θετικό βήμα». Είναι δυνατόν στη δική του φακή να πέφτει η .μεγάλη πέτρα;

ΜΕΣΟΠΟΤΑΜΙΑ

η. Ευρείας λαϊκής υποστηρίξεως έτυχε η δήλωση του Αρχηγού του Βρετανικού Γενικού Επιτελείου πως η παραμονή στρατού στο Ιράκ το μόνο που επιτυγχάνει είναι επιδείνωση της αναταραχής. «Έως ότου γίνει η δουλειά στο Ιράκ θα παραμείνουν τα Βρετανικά στρατεύματα» δήλωσε ο Βρετανός Υπουργός Αμύνης.

Κάποιος είχε το θάρρος να πει την αλήθεια, παρ'όλο που το γεγονός αυτό αποτελεί κόλαφο για το Λονδίνο.

θ. Την άποψη ότι οι ΗΠΑ επέδειξαν «αλαζονεία» και «βλακεία» στους χειρισμούς τους στο Ιράκ, εξέφρασε ο διευθυντής δημόσιας διπλωματίας στο γραφείο του Στέϊτ Ντιπάρτμεντ για τις υποθέσεις της εγγύς Ανατολής.

Μπορεί οι ΗΠΑ και η Βρετανία να κέρδισαν εύκολα τον πόλεμο με το Ιράκ, δεν κατόρθωσαν όμως να οργανώσουν την κατοχή και τον εκδημοκρατισμό της χώρας, ενώ από τις δηλώσεις αξιωματούχων σε αμφότερες τις πλευρές ομολογείται το στρατηγικό αδιέξοδο στο οποίο έχουν περιέλθει τα συμμαχικά στρατεύματα.

ι. Τα αμερικανικά στρατεύματα πρέπει να παραμείνουν στο Ιράκ δύο έως τρία χρόνια ακόμη προκειμένου οι τοπικές αρχές να δυνηθούν να αναπτύξουν τις δικές τους δυνάμεις ασφαλείας υπεστήριξε ο Ιρακινός Πρόεδρος.

Η επιμήκυνση της παραμονής των ΗΠΑ στο Ιράκ προκαλούν συνεχείς αιμορραγίες με τις αμερικανικές απώλειες να έχουν φθάσει σε 2.813 άτομα από τον Μάρτιο 2003 (εισβολή ξένων δυνάμεων στη χώρα). Ο βρόγχος εν όψει των αμερικανικών εκλογών ετοιμάζεται.

ια. Σε θάνατο γ'απαγχονισμού για τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας κατεδικάσθη ο Σαντάμ Χουσεΐν από το ανώτατο ποινικό δικαστήριο του Ιράκ. Ικανοποίηση στις ΗΠΑ για την απόφαση ενώ η ΕΕ κάλεσε την Βαγδάτη να μην την εφαρμόσει.

Διχασμένη εμφανίζεται η διεθνής κοινότητα για την καταδίκη του πρώην Ιρακινού ηγέτη στην εσχάτη των ποινών, ενώ εκείθεν του Ατλαντικού καταβάλλονται προσπάθειες αποκομίσεως κερδών από το γεγονός. Το Κουρδικό στο προσκήνιο.

ιβ. Εκατοντάδες στρατιωτικοί ζητούν την αποχώρηση των αμερικανικών στρατευμάτων από το Ιράκ. Το κείμενο το οποίο υπογράφουν θα κατατεθεί τον Ιανουάριο στο νέο Κογκρέσο, ενώ επισημαίνεται ότι η παραμονή στο Ιράκ δεν αξίζει κανένα τίμημα. Παράλληλα με ικανοποίηση έγινε δεκτή στο Ιράκ η είδηση της παραίτησεως του Υπουργού Αμύνης των ΗΠΑ, καθώς από πολλούς θεωρείται υπεύθυνος για το αιματοκύλισμα το οποίο βιώνει η χώρα.

Πλέον έντονη εμφανίζεται η δυσαρέσκεια της Ιρακινής ηγεσίας έναντι στην αμερικανική πολιτική στην χώρα. Η παραίτηση αποδεικνύει το μέγεθος του χάους το οποίο εδημιουργήθη ενώ αναμένεται αλλαγή στην στρατηγική των ΗΠΑ στο Ιράκ.

ιγ. «Χιλιάδες» στρατιώτες εκτιμά το Λονδίνο ότι θα μπορέσει να αποσύρει από το Ιράκ έως το τέλος του 2007, ανακοίνωσε ο Βρετανός Υπουργός Αμύνης. Ο Πρόεδρος της Πολωνίας ανακοίνωσε ότι το ίδιο χρονικό διάστημα θα αποχωρίσουν και τα στρατεύματα της χώρας του, ενώ συνεχίσθη η αποχώρηση των Ιταλών η οποία θα ολοκληρωθεί αρχές Δεκεμβρίου 2006.

ιδ. Προειδοποίηση για ύπαρξη «συνεπειών» στην περιοχή της Μέσης Ανατολής, εάν ο ΟΗΕ επιβάλει κυρώσεις στην Τεχεράνη, απηύθυνε ο επικεφαλής των Ιρανών διαπραγματευτών για τα πυρηνικά της χώρας. Εξερράγη ο Πρόεδρος του Ιράν εξαπολύοντας μύδρους εναντίον της ΕΕ δηλώνοντας ότι η εμμονή της να στηρίζει το Ισραήλ «μπορεί να την γλυτώσει». Αντιδράσεις για το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν εξέφρασε και ο Ισραηλινός Πρωθυπουργός, ενώ Μόσχα και ΕΕ διεμήνυσαν ότι εξακολουθούν να ελπίζουν σε διπλωματική λύση στην Ιρακινή πυρηνική κρίση.

Ανυποχώρητοι οι Ιρανοί στον εμπλουτισμό του ουρανίου, παρά την προοπτική να υποστεί τις κυρώσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ.

ιε. Υπέρ της συνέχισεως των διαπραγματεύσεων για το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν ετάχθη ο Πρόεδρος της Ρωσίας σε τηλεφωνική επαφή με τον Ιρανό ομόλογό του. Παράλληλα νέο σχέδιο αποφάσεως το οποίο προβλέπει κυρώσεις οικονομικού και εμπορικού χαρακτήρα εις βάρος του Ιράν, κοινοποίησαν σε Κίνα και Ρωσία η Βρετανία, η Γαλλία και η Γερμανία.

ιστ. Έκκληση προς το Ιράν και την Συρία απηύθυνε ο Βρετανός Υπουργός Αμύνης προκειμένου να συνομιλήσουν με την νέα Ιρακινή κυβέρνηση και να αποδεχθούν την ευθύνη τους στην αποκατάσταση της ειρήνης. Στο θέμα ανεφέρθη και ο Βρετανός Πρωθυπουργός.

Τα μέχρι πρότινος «μαύρα πρόβατα» - σύμφωνα με δηλώσεις του Αμερικανού Προέδρου - «αναβαπτίζονται» σε παράγοντες οι οποίοι δυνατόν να διαδραματίσουν τον σημαντικό ρόλο του «γεφυροποιού» προκειμένου να εξέλθουν από το τέλμα του Ιράκ οι συμμαχικές δυνάμεις!!

6. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

α. Ανοικτή πρέπει να παραμείνει η ΕΕ στις χώρες που επιθυμούν να ενταχθούν σε αυτήν δήλωσε ο Φιλανδός Πρωθυπουργός, η χώρα του οποίου ασκεί την Προεδρία το Β' εξάμηνο του 2006. Σαφείς αποστάσεις τήρησε από τον Πρόεδρο της Κομισιόν ο οποίος ζήτησε να παγώσει η διεύρυνση της ΕΕ μέχρι να διευκρινισθεί τι θα γίνει με το Ευρωσύνταγμα.

Οι καμπάνες αρχίζουν - εμμέσως- να κτυπούν για την γείτονα. Ο Big. Father όμως δεν είπε τον τελευταίο λόγο!!

β. Η Ελλάδα, μεταξύ πέντε άλλων χωρών-μελών της ΕΕ αντιμετωπίζει σοβαρούς κινδύνους στα δημόσια οικονομικά λόγω του υψηλού χρέους και της ελλείψεως ασφαλιστικής μεταρρυθμίσεως, τόνισε η Κομισιόν, ζητώντας αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδοτήσεως.

Η βιωσιμότητα των δημοσίων οικονομικών πρέπει να είναι συνάρτηση με την λήψη μέτρων προκειμένου να αντιμετωπισθούν οι αναμενόμενες αυξήσεις από την γήρανση του πληθυσμού, οι αυξήσεις λόγω συντάξεων και περιθάλψεων και κυρίως το..σταμάτημα του.σπάταλου κράτους!

γ. Τσουχτερά πρόστιμα ζήτησε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να επιβληθούν στην Ελλάδα από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για 160 εκατ. Ευρώ τα οποία εδόθησαν από το 1998 έως το 2002, ως κρατική βοήθεια στην Ο.Α.

Στο στόχαστρο της Κομισιόν έχει μπει το Ελληνικό δημόσιο για την επιδειχθείσα ανοχή στο θέμα των επιστροφών από την Ολυμπιακή Αεροπορία των παρανόμων κρατικών χορηγήσεων.

δ. Δεν υφίσταται «παρακαμπτήριος οδός για την Τουρκία» διημήνυσε από την Αθήνα ο αρμόδιος για τη διεύρυνση Επίτροπος της ΕΕ, καλώντας την Άγκυρα να ακολουθήσει την κανονική οδό της εκπληρώσεως των κριτηρίων και των προαπαιτούμενων που έθεσε η ΕΕ, επισημαίνοντας ότι η ΕΕ πρέπει να είναι «αυστηρή και δίκαιη προς την Τουρκία».

Το ενδεχόμενο «ναυάγιο» των διαπραγματεύσεων εφόσον αποδοθεί και στην Τουρκία θα την φέρει σε ακόμη μειονεκτικότερη θέση σε ότι

αφορά στην υποχρέωσή της να ανοίξει τα λιμάνια και τα αεροδρόμια στα Ελληνοκυπριακά πλοία και αεροσκάφη.

ε. Το δείπνο των Ευρωπαίων ηγετών με τον Ρώσο Πρόεδρο στο Λάχτι της Φιλανδίας δεν κατέληξε σε υπογραφή συμφωνίας για ένα διεθνές ενεργειακό σύμφωνο μεταξύ ΕΕ και Ρωσίας.

Το γεγονός ότι ο Ρώσος Πρόεδρος έχει δείξει τα τελευταία χρόνια ότι δεν έχει ενδοιασμούς σε ότι αφορά στην χρήση των ενεργειακών αποθεμάτων της χώρας του για γεωπολιτικούς σκοπούς, καθιστά την ΕΕ επιφυλακτική με σοβαρές αμφιβολίες για την φερεγγυότητα της Μόσχας ως προμηθευτού ενεργείας.

στ. Νέα ανησυχία για την ευρωπαϊκή πορεία της Τουρκίας εξέφρασε ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής επισημαίνοντας ότι οι μεταρρυθμίσεις στην Τουρκία «προχωρούν πολύ αργά».

Παρά το γεγονός ότι μέχρι πρόσφατα ο ίδιος ο Πρόεδρος ζητούσε από τους Ευρωπαίους ηγέτες να μην αποθαρρύνουν τις ενταξιακές φιλοδοξίες της Τουρκίας, δεν αποκλείει μια «τραυματική διακοπή των ενταξιακών διαπραγματεύσεων».

ζ. Με προβληματισμό υπεδέχθησαν Αθήνα και Λευκωσία το δεύτερο προσχέδιο της εκθέσεως προόδου της Κομισιόν για την Τουρκία το οποίο υπέβαλε ο αρμόδιος για την διεύρυνση Επίτροπος, όπου εγένετο λόγος για την «προσήλωση της Τουρκίας στις προσπάθειες διευθετήσεως του Κυπριακού προβλήματος με βάση το σχέδιο του ΓΓ του ΟΗΕ».

Θετική για την Ελληνοκυπριακή πλευρά υπήρξε η αναφορά για το Τουρκικό βέτο για την συμμετοχή της Κύπρου στους διεθνείς οργανισμούς και αρνητική η μνεία στην «απομόνωση των Τουρκοκυπρίων» και στην ανάγκη ενάρξεως απ'ευθείας εμπορίου. Η Κομισιόν διαφαίνεται ότι απενοχοποιεί την Τουρκία στο θέμα του Κυπριακού προβλήματος και υποβαθμίζει - αν δεν εξαφανίζει - την συμβολή της Ελληνοκυπριακής πλευράς στην επανένωση της νήσου.

η. Τριμερή συνάντηση με την συμμετοχή της Κύπρου και της Τουρκίας οργάνωσε η Φιλανδική Προεδρία της ΕΕ στο Ελσίνκι όπου θα επραγματοποιείτο η Σύνοδος των ΥΠΕΞ της Ενώσεως. Η προγραμματισθείσα συνάντηση δεν έγινε μετά από άρνηση της Αγκύρας προκειμένου να ενεργοποιηθεί ο κανονισμός εμπορίου μεταξύ ΕΕ - κατεχομένων, με κυρίαρχο επιχείρημα από πλευράς Τουρκίας, την απουσία της Ελληνικής πλευράς.

Η «επωδός» της τορπιλλίσεως της σχεδιασθείσης τριμερούς, μόνιμη κατάσταση για την γείτονα προκειμένου να κερδίσει χρόνο και τα εξ αυτού συνεπακόλουθα.

θ. Όταν η ΕΕ διευρύνθη το 2004 προς τις ανατολικές χώρες, η Βρετανία και άλλες μεγάλες ευρωπαϊκές χώρες «άνοιξαν» τα σύνορά τους στους εργαζομένους και η εισροή υπερέβη κάθε υπολογισμό καθώς υπήρξαν μαζικά κύματα εισόδου. Οι κυβερνήσεις των 25 προσανατολίζονται στην αποτροπή εισόδου ανειδίκευτων ή με χαμηλή εκπαίδευση Ρουμάνων και Βουλγάρων.

Οι δραστικές αποφάσεις έρχονται μετά από λανθασμένους υπολογισμούς των αρχών σχετικά με τον πιθανό αριθμό εισροής μεταναστών εργαζομένων. «Το μεταβουλεύεσθαι έργον Επιμηθέως ου Προμηθέως».

ι. Αυξάνεται η «λίστα» των επικριτών της Τουρκίας για τη δυνατότητα να ακολουθήσει την ευρωπαϊκή τροχιά. Με αυστηρό ύφος μίλησε ο Πρωθυπουργός της Δανίας, σκληρός υπήρξε ο Βαυαρός Πρωθυπουργός ενώ η Γερμανίδα Καγκελάριος επανέλαβε τη δέσμευση της Τουρκίας να τηρήσει τις υποχρεώσεις της.

Βαρύ το κλίμα για την Τουρκία στην ΕΕ με σκληρές δηλώσεις από Ευρωπαίους πολιτικούς. Η εφαρμογή του πρωτοκόλλου συνδέσεως ουδέποτε υπήρξε και ούτε πρέπει να υπάρξει αντικείμενο διαπραγματεύσεως.

ια. Θετική υπήρξε η αντίδραση της πλειοψηφίας του Ευρωπαϊκού Τύπου για το εκλογικό αποτέλεσμα στις ΗΠΑ.

Η αμερικανική κοινή γνώμη αρχίζει να συνειδητοποιεί πως το Ιράκ μετατρέπεται σε νέο Βιετνάμ για την Ουάσιγκτον. Η αποτυχία της αμερικανικής στρατηγικής απομυθοποιεί την προσπάθεια εντάξεως της Τουρκίας στην ΕΕ. Με την αμφιλεγόμενη επιλογή τους οι ΗΠΑ αποσκοπούν σε ανάδειξη της Τουρκίας ως περιφερειακής μεγάλης δυνάμεως και στην πλήρη αποδυνάμωση της ΕΕ από την ένταξη αυτή.

ιβ. Αμερικανοί αξιωματούχοι «παρελαύνουν» στις Βρυξέλες τον τελευταίο καιρό σε μια προσπάθεια να στηρίξουν την ενταξιακή πορεία της Τουρκίας η οποία ευρίσκεται σε κρίσιμο σημείο λόγω της γνωστής Τουρκικής αδιαλλαξίας.

Λαμβανομένου υπόψιν ότι η Άγκυρα δεν πρόκειται να τηρήσει την δέσμευσή της έναντι της ΕΕ στο θέμα της Κύπρου, η Ουάσιγκτον έχει θέσει ως πρώτο στόχο την αποφυγή του «εκτροχιασμού» του τρένου ώστε να καταστεί δυνατή η συνέχιση της ενταξιακής πορείας αυτής της χώρας, έστω και με χαμηλότερες ταχύτητες. Μετά την τελευταία διορία,

το «πάγωμα» ευρίσκεται «εν όψει» με την τελευταία παρτίδα να διαδραματίζεται σε σύντομο χρονικό διάστημα.

ιγ. Απογοητευτικά είναι για ακόμη μια χρονιά τα στοιχεία για τον αριθμό των θανάτων από ναρκωτικά τόσο στην ΕΕ όσο και στην Ελλάδα όπου θραύση κάνουν η ινδική κάνναβις και η κοκαΐνη. Η Ελλάς εντάσσεται στην χειρότερη θέση των «15» και στην «21^η» θέση των 25 της ΕΕ.

Η αλματώδης αύξηση του θανάτου από τα ναρκωτικά με τα ανησυχητικά στοιχεία τόσο σε επίπεδο ΕΕ όσο και Ελλάδος, παρά τις προγραμματισμένες/επιβαλλόμενες θεραπείες απεξάρτησεως, προβληματίζουν για την ύπαρξη ή μη ορθού και αποτελεσματικού νομικού πλαισίου, καθώς και ποιος (εκτός των εμπόρων ναρκωτικών και χρηστών) ωφελείται από την δημιουργουμένη κατάσταση.

ιδ. Σε επιβράδυνση της ενταξιακής πορείας της Τουρκίας οδηγεί η πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να «παγώσουν» τα 8 από τα 35 κεφάλαια των ενταξιακών διαπραγματεύσεων και να παραμείνουν τα υπόλοιπα ανοικτά έως ότου η Άγκυρα ανοίξει λιμένες και αεροδρόμια σε Κυπριακά πλοία και αεροσκάφη.

Πολυσπερμία απόψεων εντός της ΕΕ (στις ελάχιστες δυνατές κυρώσεις τάσσονται Αγγλία, Ισπανία, Ιταλία, Βέλγιο, Τσεχία, Ισπανία, σε σκληρή γραμμή η Γερμανία, Αυστρία, Γαλλία και μια σειρά άλλων χωρών μεταξύ των οποίων Ελλάς και Κύπρος όπου δεν πρέπει να κλείνεται ο ενταξιακός ορίζων της Τουρκίας) με μόνο κοινό σημείο όλων να κλείσει το θέμα τον Δεκέμβριο.

7. Η.Π.Α.

α. Συναντήσεις με οκτώ Άραβες ηγέτες στο Κάιρο και στο Ριάντ είχε η ΥΠΕΞ των ΗΠΑ στο πλαίσιο περιοδείας της στην Μέση Ανατολή, σε μια προσπάθεια επανενάρξεως της ειρηνευτικής διαδικασίας στην περιοχή. Στον πρώτο σταθμό της περιοδείας της (Σ.Αραβία) προέβη σε νέες δηλώσεις κατά του Ιράν για το θέμα του εμπλουτισμού ουρανίου.

Η επιβολή κυρώσεων κατά ενός κράτους και το.χάϊδεμα άλλου (και άλλων) δεν συνάδει με την..πλανηταρχία των ΗΠΑ!!

β. Αισίως τα 300 εκατ. έφθασε ο πληθυσμός των ΗΠΑ, όπως ανεκοίνωσε η Στατιστική Υπηρεσία της χώρας. Το 1915 ο πληθυσμός ανήρχετο σε 100 εκατ. κατοίκους και το 1967 σε 200 εκατ. Ήδη το 14% της χώρας είναι ισπανόφωνο (έναντι 6% το 1967) ενώ έως το 2050 εκτιμάται ότι θα αποτελούν το 25% του πληθυσμού των ΗΠΑ.

Στα στοιχεία δεν αναφέρεται ότι σε τι ποσοστό ανέρχονται ο νέγροι, Ινδιάνοι κ.λ.π.! Κατά τα άλλα εφευρίσκουν..μειονότητες σε άλλες χώρες!!

γ. Στο νέο βιβλίο του ο Αμερικανός δημοσιογράφος, ο οποίος απεκάλυψε το σκάνδαλο Γουότεργκέϊτ, για το Ιράκ αποτελεί καίριο πλήγμα για την τωρινή κυβέρνηση των ΗΠΑ, περιγράφοντας με τα μελανότερα χρώματα την αντιμετώπιση της συρράξεως από τον Λευκό Οίκο.

Σε ιδιαίτερα κρίσιμη στιγμή και συγκυρία έρχεται το υπόψη βιβλίο, λαμβανομένου υπόψιν ότι αναμένεται να χαθεί η πλειοψηφία των Ρεπουμπλικανών στα δύο νομοθετικά σώματα, για πρώτη φορά μετά το 1994. Η φράση συμβούλου του Προέδρου των ΗΠΑ «είμαστε αυτοκρατορία τώρα..» δημιουργεί υπερφίαλες καταστάσεις. Μετά τον.ανήφορο ακολουθεί συνήθως.κατήφορος!!

δ. Το Στέϊτ Ντιπάρτμεντ διαβεβαίωσε μέσω του εκπροσώπου του ότι δεν αναγνωρίζει την ύπαρξη «Μακεδονικής μειονότητας» και «Μακεδονικής γλώσσας» στην Ελλάδα, ενώ προσέθεσε ότι προσβλέπει στην επίλυση του προβλήματος της ονομασίας των Σκοπίων από τις δύο χώρες. Είχε προηγηθεί παρέμβαση του αντιπροσώπου των ΗΠΑ στον ΟΑΣΕ ο οποίος είχε κάνει λόγο για «Αλβανική, Τουρκική και Μακεδονική μειονότητα στην Ελλάδα».

Παρά τα μεσολαβήσαντα διαβήματα της ελληνικής πλευράς προς την αμερικανική και την τήρηση αποστάσεων του Στέϊτ Ντιπάρτμεντ από τον Αμερικανό (;) αξιωματούχο του ΟΑΣΕ (Κογκολέζος ήταν;), ο Αμερικανός Πρόεδρος εξακολουθεί να αποκαλεί τα Σκόπια «Μακεδονία» στους κόλπους του ΝΑΤΟ. Με τις ψευδολογίες και δραστηριότητες υπόπτων στοιχείων, δεν αποκλείεται να δημιουργηθούν σοβαρές καταστάσεις και.θύελλες. Οι καιροί ου μενετοί!!

ε. Στο Ελληνικό Υπουργείο Εξωτερικών εκλήθη ο Πρέσβης των ΗΠΑ στην Ελλάδα σχετικά με τις δηλώσεις του Αμερικανού επιτετραμένου για «Τουρκική μειονότητα στην Ελλάδα». Στον Πρέσβη εξεφράσθη η δυσφορία των Αθηνών για τις δηλώσεις. Ο υπόψη αξιωματούχος είχε χαρακτηρίσει «μη λογική» την στάση της Ελλάδος, που επιμένει να αρνείται «το δικαίωμα των μελών της μουσουλμανικής μειονότητας να αυτοπροσδιορίζονται εθνικά ως Τούρκοι».Είναι η πρώτη φορά κατά την οποία το Στέϊτ Ντιπάρτμεντ αναγνωρίζει δημοσίως «Τουρκική μειονότητα» στην Θράκη.

Όσοι επιθυμούν αυτό, ο Έβρος διαθέτει πολλές γέφυρες για μετάβαση απέναντι οπότε μπορούν να το δηλώνουν χοροπηδώντας. Η Συνθήκη της Λωζάνης τους προσδιορίζει και χαρακτηρίζει ως θρησκευτική μειονότητα. Η επιμονή πάντως των ΗΠΑ στα περί «Τουρκικής μειονότητας» και στα «περί ελλειπούς συμπεριφοράς της Ελλάδος

απέναντι στις μειονότητες» σύμφωνα με τον Πρέσβη των ΗΠΑ στον ΟΑΣΕ μυρίζει..άσχημα!

στ. Απώλεσαν την παντοδυναμία στην Γερουσία και στην Βουλή των Αντιπροσώπων οι Ρεπουμπλικανοί και οι Δημοκρατικοί προκάλεσαν τον Αμερικανό Πρόεδρο να διοργανώσει διακομματική σύνοδο κορυφής με θέμα την κατάσταση στο Ιράκ. Στον απόηχο του αρνητικού εκλογικού αποτελέσματος για το κυβερνών Ρεπουμπλικανικό κόμμα, ο Υπουργός Αμύνης των ΗΠΑ παρητήθη.

Ως παράπλευρη απώλεια δύναται να χαρακτηριστεί η παραίτηση του Υπουργού Αμύνης ενώ διαφοροποίησαν τις πολιτικές ισορροπίες οι διεξαχθείσες εκλογές.

ζ. Στελέχη της Ελληνικής Πρεσβείας στην Ουάσιγκτον εκλήθησαν στο Στέιτ Ντιπάρτμεντ για να «συζητήσουν» το ενταξιακό ζήτημα της Τουρκίας όπου υπεγραμμίσθη η σημασία της απρόσκοπτης ενταξιακής διαδικασίας της Τουρκίας και ετέθησαν «ερωτήματα» σχετικά με τις προθέσεις της Ελληνικής πλευράς καθώς και για τον βαθμό επιρροής της Ελληνικής Κυβερνήσεως επί της αντιστοίχου Κυπριακής.

Οι αμφότερες πιέσεις υπό μορφήν «ανακρίσεως» ξένων διπλωματών (Ελλήνων) για την ενταξιακή πορεία της Τουρκίας οδηγούν σε περίοδο εντόνου νευρικότητος τις σχέσεις Αθηνών-Ουάσιγκτον. Στο προσκήνιο παρεμβάσεις υπέρ των Τούρκων για την Θράκη και στο παρασκήνιο οι «ανακρίσεις».

η. Σχέδιο ψηφίσματος του ΣΑ/ΟΗΕ το οποίο κατεδίκασε τις Ισραηλινές επιδρομές στην Γάζα, «εμπλοκαρίσθη» με αμερικανικό βέτο υπέρ του Ισραήλ. Το σχέδιο εχαρκτηρίσθη ως «μονομερές».

Αν τολμούσαν ας έκαναν και διαφορετικά!!

θ. Επιστολή διαμαρτυρίας προς τον Αμερικανό Πρέσβη στην Αθήνα για τις εκλογικευμένες απόψεις, που διατυπώνουν δημόσια στο ζήτημα της καταγωγής των «Ελλήνων μουσουλμάνων πολιτών της Θράκης» απέστειλε το Προεδρείο του Πολιτιστικού Συλλόγου Ρόμ από την Κομοτηνή, όπου αναφέρονται σε πιέσεις που δέχονται από άλλα μέλη της μειονότητας «να δηλώνουν Τούρκοι».

Το τελευταίο διάστημα η αμερικανική διπλωματία τηρεί αναθεωρητική στάση στο ζήτημα του εθνοτικού προσδιορισμού της ελληνικής μουσουλμανικής μειονότητας της Θράκης, αποκρινομένη από τις ρήτρες της Συνθήκης της Λωζάνης. Τ' ακούτε..κουφοί;;

8. ΡΩΣΙΑ

α. Την Μόσχα επεσκέφθη η ΥΠΕΞ των ΗΠΑ ζητώντας την υποστήριξη του Κρεμλίνου απέναντι στην Βόρειο Κορέα. Η Μόσχα έχει διευκρινίσει ότι δεν επιθυμεί μια πυρηνικά ανεπτυγμένη Βόρεια Κορέα, ωστόσο δεν συμμερίζεται τις ανησυχίες της Ουάσιγκτον για «ξεκάθαρη» και «άμεση» απειλή της Πιονγκ Γιανγκ.

Ουσιαστικά κάθε κίνηση περιφρονήσεως της διεθνούς κοινότητας εκ μέρους της Κορέας, αυξάνει τις πιθανότητες αποτυχίας διπλωματικής λύσεως στο ζήτημα και του Ιρανικού πυρηνικού προγράμματος καθώς αποθρασύνει την Τεχεράνη.

β. Στην Μόσχα μετέβη ο Πρόεδρος της Αιγύπτου με σκοπό να εξασφαλίσει την πώληση όπλων και πυρηνικής τεχνολογίας για ειρηνικούς σκοπούς.

Την δυσαρέσκεια των Αμερικανών συμμάχων του θα αντιμετωπίσει ο Αιγύπτιος Πρόεδρος καθώς η επίσκεψη πραγματοποιείται σε φάση κατά την οποία οι ΗΠΑ προσπαθούν να τιθασεύσουν τις πυρηνικές φιλοδοξίες του Ιράν και της Β. Κορέας.

γ. «Απρόβλεπτες συνέπειες» προειδοποίησε ο Ρώσος Υπουργός Αμύνης κινδυνεύουν να επιφέρουν όλες οι προσπάθειες της Ιαπωνίας να εξετασθεί το καθεστώς για τα νησιά Κουρίλες, τα οποία όπως είπε αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της Ρωσίας.

δ. Ιστορική συμφωνία επετεύχθη στην Σύνοδο Κορυφής των χωρών Ασίας-Ειρηνικού στο Ανόϊ με την θετική εξέλιξη στην είσοδο της Ρωσίας στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου.

Η συμφωνία των δύο Προέδρων (Ρωσίας και ΗΠΑ) εγκαινιάζει νέα εποχή στις Ρωσοαμερικανικές σχέσεις σε όλα τα επίπεδα.

9. ΑΣΙΑ

α. Πυρηνική δοκιμή πραγματοποίησε η Β. Κορέα στις 9 Οκτωβρίου 2006, μετά την προαγγελία της χώρας για την ενίσχυση της ικανότητας αυτοαμύνης απέναντι στην «εχθρότητα» των ΗΠΑ όπως ανακοινώθη. Η Ιαπωνία ετάχθη υπέρ της λήψεως σκληρών μέτρων από το ΣΑ, προαναγγέλλοντας μονομερείς κυρώσεις από την πλευρά της χώρας του.

Ο διπλωματικός «πυρετός» και οι διαβουλεύσεις για το θέμα των πυρηνικών της Β. Κορέας καταδεικνύουν την επικινδυνότητα των κρίσεων οι οποίες δημιουργούνται από το καθεστώς αυτής της χώρας. Η δοκιμή κατέδειξε ότι η χωρισμένη Κορεατική χερσόνησος αποτελεί ζωντανό κατάλοιπο του ψυχρού πολέμου ενώ ταυτόχρονα δεν αποκλείει τη δημιουργία εστίας περιφερειακών κρίσεων αναλόγων της Μ. Ανατολής. Ο υπερεξοπλισμός - συμβατικός και πυρηνικός - της

Ιαπωνίας και Ν. Κορέας άρχισε να «σχεδιάζεται» στους εγκεφάλους των «ιεράκων» των χωρών αυτών.

β. Σε νέα φάση εισήλθε ο ζήτημα των πυρηνικών φιλοδοξιών της Β. Κορέας μετά από τις αυστηρές κυρώσεις τι οποίες επέβαλε ομόφωνα το ΣΑ/ΟΗΕ. Επιπρόσθετα μέτρα προανήγγειλε η Ιαπωνία. Το Πεκίνο και η Μόσχα ζήτησαν ρητώς να αποκλεισθεί κάθε ενδεχόμενο αναλήψεως στρατιωτικής δράσεως κατά της Β. Κορέας. Η Πιονγκ Γιανγκ προειδοποίησε ότι θα θεωρήσει «κήρυξη πολέμου» ενδεχόμενες περαιτέρω πιέσεις εκ μέρους των ΗΠΑ.

Ο πέλεκυς της διεθνούς κοινότητας έπεσε βαρύς επί της Β. Κορέας για την πραγματοποιηθείσα πυρηνική δοκιμή, προσδοκώντας ότι οι κυρώσεις θα οδηγήσουν στην ειρηνική επίλυση της κρίσεως στην Κορεατική χερσόνησο.

γ. Αξιωματούχοι της Ιαπωνίας και Ν. Κορέας προειδοποίησαν ότι σύμφωνα με ενδείξεις και πληροφορίες η Πιονγκ Γιανγκ σχεδιάζει νέα δευτέρα πυρηνική πρόκληση. Περιοδεία σε Ρωσία, Κίνα, Ιαπωνία και Ν. Κορέα πραγματοποίησε η ΥΠΕΞ των ΗΠΑ προκειμένου να συγκεντρώσει στήριξη για την εφαρμογή κυρώσεως εις βάρος της Β. Κορέας. Με πόλεμο απείλησε η Πιονγκ Γιανγκ την Ν. Κορέα σε περίπτωση που προχωρήσει στην εφαρμογή των κυρώσεων οι οποίες της επεβλήθησαν.

Παρά τις εκτοξευθείσες εκατέρωθεν απειλές, τα πυρηνικά προγράμματα του Ιράν και της Β. Κορέας, δεν παύουν να αποτελούν τις δύο μεγαλύτερες απειλές για τη διεθνή ειρήνη, μη αποκλειομένης της ενάρξεως «κούρσας» πυρηνικών εξοπλισμών μεταξύ γειτονικών κρατών.

δ. Η Β. Κορέα είναι δυνατό να διαθέτει έως και 50 κιλά πλουτόνιο, ποσότητα αρκετή για την κατασκευή επτά πυρηνικών βομβών, εκτιμά το Υπουργείο Αμύνης της Ν. Κορέας.

ε. Την επιστροφή της Β. Κορέας στις εξαμερείς συνομιλίες για το πυρηνικό της πρόγραμμα ανακοίνωσε από το Πεκίνο ο Αμερικανός Υφυπουργός Εξωτερικών. Οι σχετικές συνομιλίες είχαν διακοπεί προ έτους και ενδέχεται να επαναρχίσουν μέχρι τέλους του έτους (ΗΠΑ, Β. και Ν. Κορέα, Ιαπωνία, Κίνα, Ρωσία).

Ικανοποίηση εξεφράσθη από πολλές ενδιαφερόμενες χώρες για την επανέναρξη των συνομιλιών, με ελπίδες για την εκτόνωση της κρίσεως.

στ. Μπαράζ επιθέσεων πραγματοποίησαν οι Ταλιμπάν στο Αφγανιστάν εναντίον Αφγανικών και Νατοϊκών δυνάμεων. Την Νατοϊκή διοίκηση προβληματίζει

ιδιαίτερα το γεγονός ότι οι Ταλιμπάν χρησιμοποιούν την τακτική των επιθέσεων αυτοκτονίας.

Ανησυχητική επιδείνωση παρουσιάζεται τελευταίως στην κατάσταση ασφαλείας στο Αφγανιστάν. Η ανασυγκρότηση των Ταλιμπάν και το εφιαλτικό ύψος της παραγωγής του οπίου, προβληματίζει σοβαρά την συμμαχία (αύξηση παραγωγής οπίου κατά 59% το 2006, σε 1,65 εκατ. στρέμματα με το 92% της παγκόσμιας παραγωγής).

ζ. Σε νέα δοκιμή βαλλιστικού πυραύλου μέσου βεληνεκούς, προέβη το Πακιστάν σε μια επίδειξη στρατιωτικής ισχύος - μήνυμα προς την Ινδία, με την οποία είχε φθάσει δύο φορές στα πρόθυρα του πολέμου για το διαφιλονικούμενο κρατίδιο του Κασμίρ.

Ο πόραυλος είναι δυνατό να φέρει πυρηνική κεφαλή, που διαθέτει το Πακιστάν εδώ και χρόνια, παρά το γεγονός ότι δεν είναι επισήμως αναγνωρισμένη πυρηνική δύναμη. Άλλες είναι αναγνωρισμένες μόνο στα..υπόγεια!!

η. Επίσημη επίσκεψη στο Ν. Δελχί πραγματοποίησε ο Πρόεδρος της Κίνας με στόχο την σύσφιξη των οικονομικών σχέσεων των δύο χωρών αλλά και την επίλυση των πολιτικών τους διαφορών οι οποίες εκκρεμούν από τον διασυννοριακό πόλεμο του 1962.

θ. Οι ηγέτες του ΝΑΤΟ υπεσχέθησαν να μην εγκαταλείψουν το Αφγανικό μέτωπο. Ωστόσο διαφοροποιημένη παραμένει η συμμαχία με αρκετές χώρες να μην επιθυμούν την αποστολή μονάδων, εμμένοντας στον αναληφθέντα σταθεροποιητικό ρόλο που έχουν αναλάβει. Οι ΗΠΑ, Τουρκία και αρκετές ευρωπαϊκές χώρες υπεσχέθησαν να συμβάλλουν με στρατιώτες και μηχανολογικό υλικό.

Η πρώτη μεγάλη σύρραξη την οποία αντιμετωπίζει η συμμαχία εκτός Ευρώπης είναι ο πόλεμος στον Αφγανιστάν, ο οποίος αποτελεί και την μεγαλύτερη πρόκληση για το ΝΑΤΟ καθώς η μια ημέρα καθίσταται αιματηρότερη από την προηγούμενη.

Ο ΥΠΟ ΕΚΔΟΣΗ ΝΕΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΣΗΣ ΛΑΘΡΟΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ

(Εκπτώσεων συνέχεια σε βάρος της Εθνικής Ασφάλειας της Χώρας)

Του Υποστρατήγου ΕΛ.ΑΣ ε.α. Π. ΛΑΓΓΑΡΗ

Πρώην Υποδιευθυντού της Αντιτρομοκρατικής Υπηρεσίας της ΕΛ.ΑΣ

ΓΕΝΙΚΑ

Σε προηγούμενο σχετικό άρθρο του υποφαινομένου γύρω από το θέμα της νομιμοποίησης των λαθρομεταναστών στη χώρα και της κοινωνικής ένταξης των μεταναστών στην ελληνική κοινωνία κατ'εφαρμογήν των νέων ρυθμίσεων του Ν.3386/2005 στα πλαίσια της νέας μεταναστευτικής πολιτικής της Ελλάδας, προσαρμοσμένης στις σύγχρονες τάσεις της ΕΕ, είχαν επισημανθεί οι εθνικοί κίνδυνοι που εγκυμονούνται από το εγχείρημα αυτό. Ιδιαίτερα μάλιστα το γεγονός ότι, κατά κοινή διαπίστωση «υπάρχει πρόβλημα αφομοίωσης από τις ντόπιες κοινωνίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης των ξένων πληθυσμών, κυρίως των τριτοκοσμικών» και ότι «το ίδιο συμβαίνει και στην Ελλάδα, όπου οι ενυπάρχουσες κοινωνικές υποδομές δεν αντέχουν άλλο την απορρόφηση της συνεχώς ογκούμενης πολυεθνικής κοινότητας των αλλοδαπών, με συνέπεια να μη μπορεί να τους απορροφήσει και η αγορά εργασίας, για νόμιμη απασχόληση και εξασφάλιση των προς το ζην αναγκαιούτων, πολύ δε περισσότερο είναι δυσχερής, αν όχι αδύνατη η αφομοίωση της πανσπερμίας αυτής των αλλοδαπών από απόψεως πολιτισμικής (εθνολογικής, θρησκευτικής, ηθών και εθίμων κ.λ.π.).

ΟΙ ΝΕΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Παρά τα ανωτέρω όμως η Κυβέρνηση πρόσφατα έδωσε στη δημοσιότητα νομοσχέδιο που κατήρτισε στη συνέχεια του Ν.3386/2005 «Είσοδος, διαμονή και κοινωνική ένταξη των υπηκόων τρίτων χωρών στην Ελληνική Επικράτεια», το οποίο εγκρίθηκε ομόφωνα από την Κυβερνητική Επιτροπή με βάση την εισήγηση του Υπουργού Εσωτερικών κ. Προκόπη Παυλόπουλου. Με το εν λόγω νομοσχέδιο δίνεται μία ακόμη ευκαιρία στους μετανάστες που ζουν παράνομα στη χώρα μας, η τετάρτη κατά σειρά, προκειμένου να νομιμοποιηθούν, παρατείνοντας τη σχετική προθεσμία υποβολής των δικαιολογητικών μέχρι και την 30-4-2007, διευρύνοντας μάλιστα υπέρ των μεταναστών τον κύκλο αυτών κατ'επίφαση νομιμότητας. Κατ'ουσίαν, πρόκειται για τη μεγαλύτερη σε έκταση προσπάθεια κοινωνικής ένταξης των υπηκόων τρίτων χωρών στην Ελλάδα, σύμφωνα με τις επιταγές της ΕΕ, η οποία μάλιστα αναγνωρίστηκε και από αυτή δια του αρμοδίου Επιτρόπου κ. Franco Frattini, καθ'όσον δίνεται η δυνατότητα σε έναν ικανό αριθμό μεταναστών που διαβιούν παράνομα στην Ελλάδα, εφ'όσον αποδείξουν ότι έμειναν στην Ελλάδα πριν από τις 31-12-2004, να νομιμοποιηθούν, προσθέτοντας επιπλέον και νέες περιπτώσεις προς απόδειξη από τις 31-12-2004.

Σύμφωνα λοιπόν με τις νέες νομοθετικές ρυθμίσεις, αναγνωρίζονται ως δικαιολογητικά :

- Βεβαίωση εγγραφής τέκνου σε δημόσια εκπαιδευτικά ιδρύματα.
- Απορριπτική απόφαση για τη χορήγηση ειδικού δελτίου ταυτότητος ομογενούς.
- Ληξιαρχική Πράξη γέννησης.
- Ληξιαρχική Πράξη γάμου.
- Απορριπτική Απόφαση του ΓΓ της περιφέρειας για ανανέωση άδειας παραμονής.

Παράλληλα με τις νέες ρυθμίσεις προβλέπεται :

- Η μείωση των προστίμων που επιβάλλονται στους αλλοδαπούς. Ήτοι στα 250 € από 1.500-3.000 €, σε περίπτωση δε υποτροπής στα 500 €.

- Η επανεξέταση και των αιτήσεων για τη χορήγηση αδειών παραμονής, οι οποίες είχαν λήξει ως εκπρόθεσμες μετά την 1-1-2006, ενώ πληρούσαν τις σχετικές προϋποθέσεις.
- Στα πλαίσια της οικογενειακής επανένωσης, η απαλλαγή όλων των ανηλίκων από την υποχρέωση καταβολής παράβολου.
- Το δικαίωμα εξαγοράς του συνόλου των ενσήμων που του λείπουν, στον υπήκοο τρίτης χώρας σε μεταβατικό επίπεδο, εφάπαξ και χωρίς προσαυξήσεις.
- Η επιβολή αυστηρότερων ποινικών κυρώσεων και χρηματικών ποινών σε όσους διευκολύνουν την είσοδο των λαθρομεταναστών στη χώρα, και
- Στον αλλοδαπό που έχει άδεια διαμονής και εργασίας, να δύναται πλέον να εργάζεται και σε διαφορετικό νομό της ίδιας ή άλλης περιφέρειας.

Ουσιαστικός στόχος, σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση του νέου νομοσχεδίου, είναι η διαμόρφωση ενός ολοκληρωμένου συστήματος κοινωνικής ένταξης των μεταναστών με κατευθυντήριους άξονες :

- Την επίλυση προβλημάτων, ιδίως διαδικαστικών, που δεν οφείλονται σε υπαίτια συμπεριφορά τους.
- Τη νομιμοποίηση της παραμονής του μετανάστη, και τέλος
- Την ουσιαστική προώθηση της κοινωνικής τους ένταξης και την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής.

Συναφώς αναφέρεται ότι κατ'επιταγήν κοινοτικής οδηγίας και προς υλοποίηση διατάξεων του Ν.3386/2005, όσον αφορά την κοινωνική ένταξη των μεταναστών στην Ελλάδα, εκδόθηκαν ήδη δύο Προεδρικά Διατάγματα που ρυθμίζουν λεπτομερώς τα της οικογενειακής επανένωσης, ως και του καθεστώτος των επί μακρόν διαμενόντων στην Ελλάδα.

Και όλα αυτά συμβαίνουν σε μια εποχή κατά την οποία η διεθνής συγκυρία είναι δυσμενής (όχι ευνοϊκή) για τα εθνικά μας συμφέροντα και δίκαια. Μόλις πρόσφατα (Νοέμβριος 2006) η Αμερικανική διπλωματία και εξωτερική πολιτική ανακίνησε θέματα αναγνώρισης μειονοτήτων Αλβανίας, «Μακεδονίας» και Τουρκίας στην Ελλάδα, ως και σεβασμού από μέρους της Ελλάδας του δικαιώματος αυτοπροσδιορισμού της μουσουλμανικής μειονότητας της Δυτικής Θράκης.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ – ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Χωρίς να παραγνωρίζονται και οι θετικές πλευρές της μετανάστευσης στην χώρα μας δεν θα πρέπει να υποβαθμίζονται οι ελλοχεύοντες κίνδυνοι και απειλές άμεσοι ή και μακροπρόθεσμοι για την εθνική ασφάλεια της χώρας μας, νοουμένη με την ευρύτερη του όρου έννοια, δηλαδή την εθνική μας ταυτότητα, την εθνική συνοχή, τη δημόσια υγεία, την εθνική οικονομία, τη δημόσια τάξη και ασφάλεια και την εθνική μας άμυνα.

Ιδιαίτερη προσοχή θα πρέπει να δοθεί στον κίνδυνο αλλοίωσης του εθνικού και δημογραφικού χαρακτήρα της χώρας αφού με τις νέες ρυθμίσεις διευκολύνεται τα μέγιστα αυτή τη φορά η δυνατότητα εγκατάστασης μόνιμως σε ελληνικά εδάφη και μάλιστα σε ευαίσθητες παραμεθόριες περιοχές μας και των αλλοδαπών εκείνων, η πλειοψηφία των οποίων προέρχεται από χώρες του Βαλκανικού μας περιγύρου, με αλτρωτικές διεκδικήσεις και εδαφικές βλέψεις σε βάρος της Ελλάδας (Αλβανοί, Σκοπιανοί, Τούρκοι κ.λ.π. μουσουλμάνοι), με κίνδυνο δημιουργίας «θυλάκων» μειονοτήτων εθνικών ή θρησκευτικών, με ό,τι το δυσμενές αυτό συνεπάγεται για τη χώρα μας.

Επιβάλλεται κατά συνέπεια να ληφθούν άμεσα δραστικά μέτρα, προληπτικά και κατασταλτικά (αραιώσεις αλλοδαπών, επαναπροωθήσεις-απελάσεις, απαγόρευση εγκαταστάσεων μαζικών ή σε παραμεθόριες περιοχές κ.λ.π.) και γενικότερα μία προσεκτική πολιτική έναντι των αλλοδαπών μεταναστών ειδικών κατηγοριών, όσον αφορά στα θέματα νομιμοποίησης και μόνιμης εγκατάστασης – κοινωνικής ένταξης, που θα πρέπει να γίνονται κατά τρόπο οργανωμένο, ελεγχόμενο, σταδιακά και λελογισμένα, μετά φειδούς και όχι αδιακρίτως.

Η χώρα μας, κυρίως λόγω της αναπτύξεώς της, αποτελεί πλέον «χώρα υποδοχής» και εγκατάστασης μεταναστών και λαθρομεταναστών. Το Μεταναστευτικό κατά συνέπεια με την ευρεία έννοια του όρου αποτελεί μία δεδομένη και αναπόφευκτη κατάσταση η οποία στην έκταση που το Δημογραφικό πρόβλημα της χώρας επιβάλλει θα αποτελεί και μελλοντική ανάγκη. Απαιτείται όμως μια ρεαλιστική και μακροπρόθεσμη Εθνική Μεταναστευτική Πολιτική για τον προσδιορισμό και την τήρηση των ορίων των εθνικών αναγκών διότι κάθε υπέρβαση αυτών των ορίων επηρεάζει την Εθνική Ασφάλεια της χώρας. Κατά συνέπεια το Μεταναστευτικό θα πρέπει να αντιμετωπίζεται ως Εθνικό Θέμα

ΗΜΕΡΙΔΑ ΣΧΟΛΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

Στο Πολεμικό Μουσείο την 7 Δεκεμβρίου 2006

Θέμα :

**«Αποτίμηση του μεταψυχροπολεμικού τοπίου στα Βαλκάνια.
Διπλωματικές, οικονομικές, στρατιωτικές επιδράσεις και
προοπτικές για την Ελλάδα»**

**Γενική Εισήγηση του Διοικητού ΣΕΘΑ
Αντιναύαρχου Ν. ΣΠΗΛΙΑΝΑΚΗ ΠΝ**

Η παγκοσμιοποίηση, οι διεθνείς αβεβαιότητες καθώς και η ανάπτυξη χωρών, και μάλιστα στον κύκλο των ισχυρών, αυξάνουν τους ανταγωνισμούς αλλά και τις προκλήσεις.

Οι προβληματισμοί και τα προβλήματα είναι πολλά. Παράλληλα, οι ευκαιρίες εμφανίζονται με πιο συχνούς ρυθμούς για όσους «είναι έτοιμοι από καιρό», ή για όσους τολμούν με σύνεση.

Είναι γεγονός ότι η περιοχή μας, η περιοχή της Νοτιοανατολικής Ευρώπης, η περιοχή των Βαλκανίων, αλλάζει. Και αλλάζει με γρήγορους ρυθμούς και κατά τέτοιο τρόπο, που κανείς δεν ήταν σε θέση να προβλέψει πριν από μερικά χρόνια.

Νέα κράτη, δεν αναζητούν απλά «μια θέση στον ήλιο», αλλά διαδραματίζουν, ή επιδιώκουν να διαδραματίσουν, σημαίνοντες ρόλους, τόσο στην περιοχή, όσο και μέσα στους κόλπους διεθνών Οργανισμών, όπως το ΝΑΤΟ και η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Νέες συνθήκες, κατευθύνουν προς νέους ορίζοντες και εξελίξεις. Είτε είναι επιθυμητό, είτε όχι. Και ωθούν για στενότερη προσέγγιση ή συγκρότηση συνεργασιών ή και «συμμαχιών», που μέχρι πρότινος ίσως ήταν αδιανόητες.

Ενδεικτικά αναφέρεται η πρόσφατη Σύνοδος του ΝΑΤΟ στην Ρίγα της Λετονίας. Η οποία οδήγησε σε αποφάσεις, που ικανοποιούν χώρες, που δεν αποκρύπτουν την δυσφορία τους, για την επιδεικνυόμενη ανοχή της συμμαχίας έναντι της Ρωσίας.

Όλες όμως αυτές οι μεταμορφώσεις και προοπτικές πρέπει να συντελούνται με καθεστώς ασφάλειας. Και είναι καλή συγκυρία, ότι διάφορες χώρες της περιοχής, είναι ήδη, ή πρόκειται να καταστούν μέλη του ΝΑΤΟ, ή άλλες οδεύουν υπό το καθεστώς του κεκτημένου της Συνθήκης του Σέγκεν.

Πέραν αυτού, καθίσταται συνέχεια περισσότερο εμφανές, ότι η περαιτέρω προσέγγιση των χωρών της περιοχής μεταξύ των, επεκτείνεται με γρήγορους ρυθμούς και σε πολλά πεδία.

Και πράγματι, είναι η πρώτη φορά κατά την οποία π.χ. τα Βαλκάνια θα μετέχουν, μετά από λίγο, σε ένα γιγαντιαίο οικοδόμημα, την Ευρωπαϊκή Ένωση, με 3 χώρες, την μετέχουσα από το 1981 Ελλάδα και τις 2 νέες, Βουλγαρία και Ρουμανία.

Έτσι οι δημιουργηθείσες, αλλά και εύκολα μεταβαλλόμενες, νέες συνθήκες στα Βαλκάνια προσδίδουν, κατά κανόνα, νέα συγκριτικά πλεονεκτήματα για όλους, αλλά όχι πάντοτε διαρκή και σταθερά ή ενίοτε επαμφοτερίζοντα.

Από την άλλη πλευρά, οι οικονομίες των χωρών της Βαλκανικής λειτουργούν πλέον συμπληρωματικά μεταξύ των, ενώ και πάλι μεταξύ τους εμποδώνονται και άλλα δίκτυα συνεργασίας.

Και πρέπει εδώ να σημειωθεί, ότι η Ελλάδα, ως η πρώτη, χώρα της περιοχής, μέλος του NATO και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει εκπονήσει ειδικό σχέδιο οικονομικής ανασυγκρότησης των Βαλκανίων.

Κυρίες και Κύριοι,

Λέγεται ότι τα Βαλκάνια είναι μια σημαντική υπόθεση. Και αυτό επιβεβαιώνει και η συνοπτική επισκόπηση των πρόσφατων γεγονότων αλλά και τρεχουσών εξελίξεων, τάσεων και προοπτικών.

Η Βουλγαρία και η Ρουμανία, εισέρχονται την 1^η Ιανουαρίου 2007, ως νέα Μέλη, στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η Βοσνία και η Ερζεγοβίνη, 10 χρόνια μετά την υπογραφή των Συμφωνιών Dayton, ευρίσκονται σε διαδικασίες αναβάθμισης και προσαρμογής τους προς την σημερινή πραγματικότητα, ενώ δρομολογούν και συμφωνίες με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το Μαυροβούνιο, εμφανίζεται και αρχίζει τα πρώτα του βήματα προς τον διεθνή στίβο.

Το Κοσσυφοπέδιο, αναζητά ένα πλέον σαφές καθεστώς.

Η πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, έχει ήδη αποκτήσει την ιδιότητα του υποψηφίου κράτους, προς ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η Αλβανία, δρομολογεί μια Συμφωνία Σταθεροποίησης και Σύνδεσης με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η Σερβία, προσκλήθηκε, τελικά, με απόφαση της πρόσφατης Διάσκεψης Κορυφής του ΝΑΤΟ, στην Ρίγα, να συμμετάσχει στο Πρόγραμμα PFP.

Και εδώ σημειώνεται, ότι για Χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, αλλά και για άλλες, υποψήφιες χώρες των Βαλκανίων, το ΝΑΤΟ λειτούργησε ή λειτουργεί ως προθάλαμος για την πλήρη, εν συνεχεία, ένταξή τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κυρίες και Κύριοι,

Η περιοχή μας ευρίσκεται σε διαρκή κινητικότητα. Και στο ερώτημα, εάν αυτό είναι θετικό ή αρνητικό, νομίζω ότι η απάντηση περιλαμβάνει την θετική διάσταση.

Η προσέγγιση αυτή βασίζεται και στο γεγονός, ότι η διαδικασία της τελευταίας διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης ολοκληρώνεται με επιτυχία. Έτσι και οι σκεπτικιστές ανακουφίζονται και οι αισιόδοξοι δικαιώνονται.

Επιπλέον, η εξέλιξη αυτή παρέχει επαρκή εχέγγυα για την εμπέδωση της βεβαιότητας, ότι και η είσοδος των νέων Μελών Χωρών της Βαλκανικής στην Ευρωπαϊκή Ένωση θα στεφτεί με επιτυχία, δημιουργούσα μια κατάσταση «win-win», δηλαδή αμοιβαίων νικητών.

Η Ελλάδα ενθαρρύνει την ευρωπαϊκή προοπτική όλων των χωρών της Βαλκανικής. Παράλληλα εύχεται και εργάζεται προς την κατεύθυνση, όπως οι γειτονικές Χώρες, προχωρήσουν σε αλλαγές και μεταρρυθμίσεις, στο πλαίσιο της διεθνούς νομιμότητας.

Και δεν είναι τυχαίο, ότι η αναγκαιότητα των αλλαγών αυτών έχει γίνει κατανοητή από τους περισσότερους.

Χαρακτηριστικές είναι οι επισημάνσεις Υπουργών, της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας, των Κυρίων KUNEVA και BOAGIU:

«Σας διαβεβαιώ, ότι η Βουλγαρική Κυβέρνηση και οι Βουλγαρικές Αρχές έχουν απόλυτη επίγνωση, ότι απαιτούνται πολλές μεταρρυθμίσεις, που πρέπει να γίνουν με αποφασιστικότητα, ακόμη και μετά την ένταξή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση».

«Η διαφανής νομοθεσία, οι σαφείς κανόνες και η σταθερότητα του επιχειρηματικού περιβάλλοντος είναι μερικά από τα βήματα, τα οποία θα οδηγήσουν την Ρουμανία σε ευθυγράμμιση με τις άλλες Χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης».

Κυρίες και Κύριοι,

Οι αλληλεπιδράσεις εντός της ευρύτερης περιοχής των Βαλκανίων πρέπει να θεωρούνται δεδομένες. Και αφορούν σε πολλούς τομείς. Με κυριότερους χωρίς αμφιβολία τον διπλωματικό, τον οικονομικό και τον στρατιωτικό.

Και προκειμένου για την Ελλάδα, εάν τελικά, αυτές θα αποβούν θετικές, θα μας πληροφορήσουν οι εκλεκτοί ομιλητές επί των αντίστοιχων θεματικών ενοτήτων αυτής της Ημερίδας, τους οποίους και πάλι ευχαριστώ θερμά για την αποδοχή της πρόσκλησής μας.

Σας ευχαριστώ όλους για την παρουσία σας και τη συμμετοχή σας και σας εύχομαι μια επιτυχή και αποδοτική Ημερίδα.

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΡΟΥΜΑΝΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΜΕΛΕΤΩΝ

Η ΕΛΕΣΜΕ, μετά από πρόσκληση του Ρουμανικού Κέντρου Μελετών για την Άμυνα και τη Στρατηγική Ασφαλείας, συμμετείχε σε συνέδριο στην έδρα του κέντρου στο Βουκουρέστι. Στο εν λόγω συνέδριο η ΕΛΕΣΜΕ εκπροσωπήθηκε από τον Αντιπτέραρχο ε.α. Ευάγγελο Βερονικιάτη ο οποίος παρουσίασε το θέμα : **«Η Ρουμανία Εισερχόμενη στην Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευκαιρίες - Προκλήσεις - Επιφυλάξεις)»** το οποίον θέμα αποτελεί πόνημα του Αντιστρατήγου ε.α. Δ. Μανίκα.

Η διάρκεια του συνεδρίου ήταν διήμερη και εκτός από την Ελληνική συμμετοχή, στο συνέδριο έλαβαν μέρος και εκπρόσωποι άλλων χωρών της Βαλκανικής χερσονήσου και της Κεντρικής Ευρώπης. Το ακροατήριο απετελείτο από υψηλόβαθμα στελέχη των Ρουμανικών Υπουργείων Άμυνας και Εξωτερικών καθώς και της πανεπιστημιακής κοινότητας της χώρας. Τα κύρια σημεία που κυριάρχησαν κατά τη διάρκεια του συνεδρίου ήταν η ανάγκη για μια ενιαία στρατηγική ασφάλειας στα Βαλκάνια, η ανάγκη της συνεισφοράς όλων των όμορων κρατών για την ασφάλεια και σταθερότητα στην ευρύτερη περιοχή της Μαύρης Θάλασσας καθώς και οι αυξημένες ευθύνες ασφάλειας για τις χώρες της, που συνθέτουν τα ανατολικά σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το Ρουμανικό Κέντρο Μελετών για την Άμυνα και τη Στρατηγική Ασφαλείας εξέφρασε την επιθυμία του για σύσφιξη των σχέσεών του με την ΕΛΕΣΜΕ, επιδίδοντας μνημόνιο συνεργασίας στον Έλληνα εκπρόσωπό του, με αίτημα το μνημόνιο να γίνει αποδεκτό από την Ελληνική πλευρά. Τονίστηκε τέλος, το υψηλό ενδιαφέρον για μια διηρυμμένη συνεργασία στον αμυντικό τομέα με δεδομένο τη μεγάλη εμπειρία της Ελλάδας στο ΝΑΤΟ και την ΕΕ.

Η ΡΟΥΜΑΝΙΑ ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΗ ΣΤΗΝ ΕΕ

(Ευκαιρίες - Προκλήσεις - Επιφυλάξεις)

Του Αντιστρατήγου (εα) Δ. Μανίκα

Επίτιμου Γενικού Επιθεωρητού Στρατού

Πρώην Υπουργού Δημόσιας Τάξεως

1. Οι εξελίξεις της τελευταίας 15ετίας έχουν διαμορφώσει ένα παγκόσμιο περιβάλλον όλως διάφορο του προηγούμενου αιώνα. Οι επεληθούσες αλλαγές και διαφοροποιήσεις έχουν καταλυτικά επιδράσει και στο εγγύς της Ρουμανίας περιβάλλον και έχουν επιφέρει ανατροπές και αναπροσαρμογές καθεστώτων, πολιτευμάτων, σχέσεων, εξαρτήσεων και τάσεων, και ειδικώς στο χώρο της πρώην Γιουγκοσλαβικής Ομοσπονδίας, διάσπαση και αποσχίσεις. Τα νεοπαγή κράτη,

καθεστώτα και πολιτεύματα κινήθηκαν σε αυτό το χρονικό διάστημα και συνεχίζουν να κινούνται σε άξονες πολιτικών δραστηριοτήτων, συχνά αντιφατικών, αλλά με προφανείς επιδιώξεις, όπως:

α. Την ισχυροποίηση της κρατικής οντότητάς τους, με ενίσχυση και ισχυροποίηση των εθνικών χαρακτηριστικών της.

β. Την ένταξή τους εις την ΕΕ και το ΝΑΤΟ, ώστε να καρπωθούν οφέλη αναπτύξεως και ευημερίας, από την ΕΕ και στηρίζεως και ασφαλείας απ' το ΝΑΤΟ. Εντός του ΝΑΤΟ ή στην πορεία τους για ένταξη σ' αυτό, επιδεικνύουν ιδιαίτερη σπουδή επιλεκτικών προνομιακών διμερών σχέσεων με τις ΗΠΑ και γι' αυτό προσφέρουν και προσφέρονται.

γ. Την διατήρηση όλων των αλυτρωτικών και διεκδικητικών επιδιώξεων και οραμάτων του παρελθόντος και την προσχηματική προσαρμογή τους στις νέες συνθήκες και καταστάσεις. Ιδιαίτερος δε και με επιμονή επιδίδονται στην αναζήτηση χώρου παρεισφρήσεως των μη επισήμως και ευθέως δηλουμένων επιδιώξεων στο χώρο και τις έννοιες του Ευρωπαϊκού Κεκτημένου και των αναγκών, απαιτήσεων και εισφορών για την ασφάλεια, την ειρήνη και την ανάπτυξη.

2. Η ΕΕ και το ΝΑΤΟ και ιδιαιτέρως οι ΗΠΑ, επιδεικνύουν με επικυρίαρχα στοιχεία τις δικές του επιδιώξεις, ίδια ενδιαφέροντα για την ΝΑ Ευρώπη. Ακόμα οι χώρες της ΕΕ και μάλιστα οι έχουσες μεγαλοδυναμικό παρελθόν προσπαθούν να εντάξουν και αυτές στις εξελισσόμενες σχέσεις και καταστάσεις, δικές τους επιδιώξεις ή να αποτρέψουν ή έστω να αποδυναμώσουν επιδιώξεις άλλων ασύμφορες ή ανεπιθύμητες σε αυτές.

3. Η Ρωσική Ομοσπονδία (ΡΟ) απωθούμενη από την επέκταση του ΝΑΤΟ και πιεζόμενη από τη ζώνη των εγχρώμων επαναστάσεων, προσπαθεί να διατηρήσει επιρροή στην περιοχή διασώζουσα ό,τι δύναται από τις σχέσεις και δεσμούς του παρελθόντος (Αυτοκρατορίας και ΕΣΣΔ) και αξιοποιούσα τα σύγχρονα δυναμικά της στοιχεία όπως η ενέργεια, η διατηρούμενη και αναπτυσσόμενη στρατιωτική ισχύς, η προοπτική ταχείας και δυναμικής οικονομικής αναπτύξεως και οι συνεχώς ισχυροποιούμενες σχέσεις με τις πολυπληθείς και ταχέως αναπτυσσόμενες χώρες της ΝΑ Ασίας. Η ΡΟ προφανώς και ανησυχεί από την ανάπτυξη Ευρωατλαντικών (ΗΠΑ) Δυνάμεων και Στρατιωτικών Εγκαταστάσεων στη ΝΑ Ευρώπη. Πιστεύει ότι δηλώνουν διπλή απειλή γι' αυτήν. Αφ' ενός αναστέλλουν την ανάπτυξη των σχέσεών της με την ΕΕ με στήριξη του αντιρωσισμού στις χώρες του πρώην ΣΒ, και αφ' ετέρου διότι παρέχουν βάση εκδηλώσεως παρεμβάσεων και επεμβάσεων στις χώρες της πρώην ΕΣΣΔ.

4. Εκ πρώτης όψεως είναι εμφανείς οι Ευρωατλαντικές προθέσεις χρησιμοποίησεως της ΝΑ Ευρώπης, ως χώρου σταθμεύσεως και διελεύσεως δυνάμεων και μέσων, μη εξαιρουμένης και της βοήθειας, για παρέμβαση και επέμβαση σε ταραγμένες ή

ενδεχομένως να ταραχθούν περιοχές της Ανατ. Μεσογείου, Βορ. Αφρικής, Μέσης Ανατολής και Κεντρικής Ασίας.

Αντιστοίχως είναι προφανής η προθυμία προσφοράς των νεόληδων του ΝΑΤΟ και μάλιστα η διεκδίκηση του μείζονος απαιτούμενου για τη στάθμευση και τις ευκολίες διελεύσεως.

5. Η Ρουμανία προφανώς και έχει επίγνωση αυτής της καταστάσεως και φυσικά αναζητεί τη θέση της μέσα σ' αυτή.

Έχει με επιτυχία αντιμετωπίσει το πολιτειακό και πολιτικό πρόβλημα και για πρώτη φορά στην ιστορία της βιώνει τη δημοκρατία. Έχει ήδη τη θέση της στο ΝΑΤΟ και επομένως αισθάνεται ασφαλής. Βρίσκεται στο κατώφλι της ΕΕ με την προσδοκία νέας ισχυρότερης πορείας αναπτύξεως και ευημερίας, η οποία θα την ωθήσει σε αξιοποίηση όλων των παραγωγικών δυνατοτήτων της.

Προκλήσεις υπάρχουν και ευκαιρίες διανοίγονται, όμως δε λείπουν τα προβλήματα. Το ζητούμενο είναι η μεγιστοποίηση των θετικών για τη Ρουμανία αποτελεσμάτων, από την αποδοχή των προκλήσεων.

Ένας τομέας που απαιτεί πολιτικές επιλογές, είναι η αξιοποίηση της Ευρωατλαντικής (κυρίως των ΗΠΑ) απαιτήσεως χρησιμοποίησης του Ρουμανικού εδάφους (χώρου) και των υποδομών του, για στάθμευση και διακίνηση δυνάμεων βοήθειας, ειρηνευτικών παρεμβάσεων και δυναμικών επεμβάσεων προς ταρασσόμενες ή υπό απειλή διαταραχής περιοχές του πλανήτη. Η γεωγραφική θέση της Ρουμανίας προσφέρεται για προορισμούς προς τις περιοχές Μαύρης Θάλασσης, Κασπίας και Κεντρικής Ασίας. Η χρησιμοποίηση του Ρουμανικού εδάφους μοιραίως θα ακολουθήσει το δίκτυο των διευρωπαϊκών αξόνων, οι οποίοι διασχίζουν τη Ρουμανία προς τη Μαύρη Θάλασσα, δηλαδή οι IV, VII και IX απ' αυτές:

α. Ο VII (Δούναβης) είναι αποκλειστικός Ρουμανικός για όποια χρησιμοποίησή του προς και από τη Μαύρη Θάλασσα.

β. Ο IX επίσης είναι κυρίως Ρουμανικού ενδιαφέροντος. Ακόμη και σε περίπτωση κατευθύνσεώς του προς Νότον (Αιγαίο), πάλι από την Ανατολική Ρουμανία, προς ζεύξη ΡΟΥΣΕ διέρχεται.

γ. Ο IV είναι ο πλέον ενδιαφέρων για τη Ρουμανία άξονας γιατί ο κλάδος ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ - ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ - ΚΟΣΤΑΝΤΖΑ διασχίζει από Δ προς Α τη Ρουμανία, άρα η ανάπτυξη των υποδομών που δημιουργεί βασική σπονδυλική στήλη του συγκοινωνιακού πλέγματος της Ρουμανίας. Το γεγονός της ταχύτερας, αν μη και μοναδικής συνδέσεως με τη Μαύρη Θάλασσα (ΚΟΣΤΑΝΤΖΑ) δίνει στη Ρουμανία, αμάχητο πλεονέκτημα/επιχείρημα απαιτήσεως προτεραιότητας ευρωπαϊκών και συμμαχικών χρηματοδοτήσεων. Ο νότιος κλάδος του άξονα

IV πρακτικώς είναι ανύπαρκτος, αφού στερείται ζεύξεων και κατ' ουσίαν λιγότερο αναγκαίος καθ' όσον ευχερώς αναπληρούται από τον άξονα X για κινήσεις προς ΑΙΓΑΙΟ, αλλά και από τη χρησιμοποίηση του ΙΧ, στο Τμήμα μέσω ΡΟΥΣΣΕ και για το εσωτερικό της ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ (σύνδεση με X και VIII) και προς ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ (ακολουθουμένου του X).

Με δεδομένο ότι οι ευρωπαϊκοί άξονες δεν είναι μόνο οδικοί αλλά και σιδηροδρομικοί, η Ρουμανία με το υπάρχον σιδηροδρομικό της δίκτυο, υπερκαλύπτει όποιες ανάγκες μεταφορών.

Η σπουδαιότητα των, δια Ρουμανίας διερχομένων ευρωπαϊκών αξόνων δεν περιορίζεται μόνο στην αναφερθείσα περίπτωση. Ιδίας, αν μη και μείζονος σημασίας είναι για τις ευρωπαϊκές μεταφορές από τη ΕΕ προς τις Παρευξείνιες χώρες και αντιστρόφως. Οποιαδήποτε άλλη πορεία θα είναι πλέον δαπανηρή για τις υποδομές αλλά και για το μεταφορικό κόστος λόγω μήκους και μορφολογίας. Για το μέλλον ιδιαίτερας αξίας θα αποδειχθεί ο δια Ρουμανίας άξονας ΙΧ, ο οποίος παρακάμπτει τη Μαύρη Θάλασσα και τα όποια προβλήματα των Στενών και οδηγεί κατευθείαν στο ΑΙΓΑΙΟ. Σ' αυτόν τον άξονα θα προσαρμοστεί μεγάλο μέρος των μεταφορών και κάθε είδους επικοινωνίας προς την ΕΕ από την Ουκρανία και τη Μολδαβία.

6. Η Ρουμανία βεβαίως, δεν είναι μόνο χώρα διελεύσεων και εμπορικών μεταφορών. Έχει λίαν αξιόλογο δυναμικό πλουτοπαραγωγικών πηγών και παραγωγικού πληθυσμού. Η οδυνηρή μεταβατική περίοδος του δρόμου προς τη Δημοκρατία και την ελεύθερη αγορά, αδρανοποίησε, όπου δεν κατέστρεψε, παραγωγικές υποδομές και εξειδικευμένο προσωπικό. Η προσαρμογή προς τις απαιτήσεις της ΕΕ και η βοήθειά της γι' αυτές, διαμορφώνουν για τη Ρουμανία ευνοϊκές προϋποθέσεις αναπτύξεως και ευημερίας και συγχρόνως προκαλούν για την ανταπόκρισή της.

7. Ιστορικά η Ρουμανία, από τον καιρό των Δακών βρέθηκε, μέχρι προσφάτως, είτε στο χώρο τριβών και συγκρούσεων μεγάλων Αυτοκρατοριών και Υπερδυνάμεων, είτε στο δρόμο μεγάλων μετακινήσεων και μεταναστεύσεων φυλών και ορδών. Ο πληθυσμός (λαός) της όμως, παρ' όλες τις επιρροές, διατήρησε αρκετά ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, ικανά να διαμορφώσουν και συντηρήσουν Έθνος και Εθνική Συνείδηση. Ουδέποτε υποδουλώθηκε πλήρως, αλλά επίσης ουδέποτε υπήρξε απολύτως ελεύθερη και ανεξάρτητος.

Σήμερα είναι ελεύθερη και ανεξάρτητη με καθαρό Δημοκρατικό Πολίτευμα. Οι όποιες δεσμεύσεις και εξαρτήσεις αποφασίζονται αυτόβουλα, έχουν όμως και συνέπειες. Το πράγματι προοδευτικό Σύνταγμα προσφέρει ασφαλή βάση διευθετήσεων στο εσωτερικό της και με τους γείτονες, για όποια μειονοτικά προβλήματα. Το αποκοπέν, με το Β' ΙΙΙ τμήμα της Μολδαβίας, είναι και θα παραμείνει πρόβλημα για τη Ρουμανία, τίμημα ίσως των ευοίωνων προοπτικών.

Προβλήματα βεβαίως θα αντιμετωπίσει η Ρουμανία και από τη διαφαινόμενη χρησιμοποίησή της από τις Ευρωατλαντικές δομές, ιδίως αν της καταλογισθεί πρόθεση για τις προς Κεντρική Ασία πιθανολογούμενες επεμβάσεις.

Η Ρουμανία, όπως και οι λοιπές χώρες του πρώην Συμφώνου της Βαρσοβίας (πλην ίσως της Βουλγαρίας και Σλοβακίας), έχει λόγους να προτάσσει το αίτημα ασφαλείας, έναντι των φοβικών αναμνήσεων τους από την πρώτη υπερπροστατεύουσα σύμμαχό τους την ΕΣΣΔ. Αυτό το αίτημα ασφαλείας τις ωθεί ως έχει ήδη αναφερθεί, στην ανάπτυξη ιδιαίτερων διμερών (εντός του ΝΑΤΟ βεβαίως) σχέσεων με τις ΗΠΑ. Από τις ΗΠΑ παίρνουν εγγυήσεις ασφαλείας, στρατιωτική βοήθεια (Δωρεάν - Εγγυήσεις - Προτιμήσεις) προνόμια εταιρικής σχέσεως και ψευδαισθήσεις αναβαθμίσεως του κύρους και σπουδαιότητάς τους εντός της Συμμαχίας. Σ' αντάλλαγμα προσφέρουν πολιτική συμπόρευση στις ιδιαίτερου ενδιαφέροντος πολιτικές επιλογές των ΗΠΑ εις τον ΟΗΕ, τον ΟΑΣΕ, το ΝΑΤΟ, τη Συνεργασία για την Ειρήνη και ενίοτε εντός της ΕΕ. Ακόμη παρέχουν διευκολύνσεις στο χώρο εθνικής κυριαρχίας τους για την εξυπηρέτηση αυτών των πολιτικών επιλογών και ενίοτε συμπράττουν και συμμετέχουν στην εφαρμογή τους.

Η προθυμία ενίοτε υπερβαίνει το όριο ισορροπίας προσφοράς και ανταλλάγματος. Αυτό συμβαίνει είτε στην φενάκη διεκδικήσεως του ρόλου του πλέον προτιμώμενου Συμμάχου, είτε στην προσπάθεια εξυπηρετήσεως ιδίων εθνικών συμφερόντων (από την προσδοκία ικανοποιήσεως παλαιών εθνικών διεκδικήσεων από τις γειτονικές χώρες, μέχρι τη θωράκισή τους έναντι αντιστοίχων από τους γείτονες) και την απόκτηση προνομίων.

Όλα αυτά με κριτήριο την εξυπηρέτηση των εθνικών συμφερόντων είναι κατανοητά και ίσως ανεκτά, παρ' ότι κατ' ουσίαν επιζήμια για την ΕΕ. Καθίστανται όμως επικίνδυνα για την ΕΕ αλλά και τις ίδιες τις εμπλεκόμενες σ' αυτούς τους διαγκωνισμούς χώρες όταν οδηγούν σε αναστολή της πραγματικής ενοποιήσεως της ΕΕ και κυρίως στην επιβράδυνση συμφωνίας και εφαρμογής Κοινής Ευρωπαϊκής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφαλείας (ΚΕΠΠΑ).

Η ΚΕΠΠΑ ως έκφραση και συνεπής πρακτική ολοκληρωμένης κοινής Ευρωπαϊκής βουλήσεως θα εξασφαλίσει εις την ΕΕ, ως σύνολο, αλλά και στις χώρες Εταίρους της, τη μέγιστη δυνατή προστασία έναντι πάσης μορφής και προελεύσεως απειλών. Θα απαλλάξει δε τις Χώρες Εταίρους της ΕΕ, από την ανασφάλεια, τον ανταγωνισμό και την αναζήτηση προστασίας εκτός της ΕΕ.

Όλοι πρέπει να συνειδητοποιήσουν, πιστέψουν και ενστερνιστούν ότι η ΕΕ δεν είναι μόνο μια κοινοπραξία οικονομικών σχέσεων και πηγή κεφαλαίων (ενισχύσεων), που βοηθά στην οικονομική ανασυγκρότηση και ανάπτυξη των ασθενών οικονομικά Εταίρων. Αντιθέτως, είναι ένας ιδιότυπος Πολιτειακός Οργανισμός, ο οποίος μέσω της οικονομικής συνεργασίας και αναπτύξεως συνδέει, με κριτήρια αποδοχής και σεβασμού κοινών αρχών και κανόνων, Χώρες της Ευρώπης και εξασφαλίζει σ' αυτές συνθήκες αναπτύξεως, ευημερίας, ειρήνης και ασφάλειας. Ως σύνολο δε,

ενιαίας βουλήσεως και ισχύος, παρεμβαίνει στα παγκόσμια πράγματα για την ωφέλεια της ΕΕ (και των Εταίρων της φυσικά) και του κόσμου, ως συνόλου. Η δημιουργία και η εξέλιξη της ΕΕ βασίστηκε και θα συνεχίσει να βασίζεται στο διάλογο, τη συνεννόηση, το συμβιβασμό, τις συγκλίσεις και τη συναίνεση για το κοινό καλό. Συγχρόνως αποδεικνύει τη δύναμή της για την ανοχή και αποδοχή κάθε θεμιτής ιδιαιτερότητας και διαφοράς. Όλα τα Κράτη Εταίροι της ΕΕ για το καλό της ΕΕ, που είναι κατ' αρχήν δικό τους καλό, οφείλουν να δεχθούν και υπηρετήσουν την προαγωγή της πραγματικής ΕΕ. Να αποβάλλουν τα φοβικά σύνδρομά τους και τη νοσηρότητα των κρυφοεπιδιώξεών τους και διατηρώντας τις όποιες, συστατικές της εθνικότητάς τους, ιδιαιτεροτήτες τους να συμπορευτούν.

Η τήρηση του ισοζυγίου Προκλήσεων - Ευκαιριών και η αξιοποίησή του, στα πλαίσια ορθής αντιλήψεως του Ευρωπαϊκού κεκτημένου, θα δείξει την ορθή οδό, χαράζοντας τις αναγκαίες Χρυσές Τομές.

ΕΛΛΑΣ - ΤΟΥΡΚΙΑ - ΕΥΡΩΠΗ

Συμμαχία ή Λυκοφιλία;

Του Υποστρατήγου ε.α. Π. ΛΕΟΝΑΡΔΟΥ

Η χώρα μας είναι καιρός να εκμεταλλευθεί την ενταξιακή πορεία της Τουρκίας προκειμένου να απαλλαγεί από τις συνεχείς προκλήσεις της και τις παράνομες διεκδικήσεις της επί των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων. Η συνεχής όμως και χωρίς ανταλλάγματα υποστήριξή μας στην είσοδο της γείτονος της ΕΕ έχει δημιουργήσει σύγχυση σε σχέση με τους στόχους της εξωτερικής μας πολιτικής. Είναι ανάγκη επομένως η χώρα μας με αποφασιστικότητα να επιλέξει αυτή το χρόνο που θα δώσει την κρίσιμη μάχη.

Είναι γεγονός ότι τα δύο μεγάλα κόμματα στη χώρα μας υποστηρίζουν την τελική ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ. Το μέγιστο όφελος για μας θα προκύψει κατά την προσαρμογή της προς το ευρωπαϊκό κεκτημένο, οπότε θα αναγκασθεί να λύσει όλα τα προβλήματα που αυτή ισχυρίζεται ότι έχει με τη χώρα μας. Το ελάχιστο βέβαια που η Ελλάδα έχει να κερδίσει κατά τη διάρκεια των ενταξιακών διαπραγματεύσεων είναι η αποφυγή μείζονος σημασίας επεισοδίων από την Τουρκία τα οποία θα την εξέθεταν, αλλά και θα οδηγούσαν στη διακοπή της οικονομικής και αναπτυξιακής πορείας της χώρας μας και στην παγίωση μιας πολεμικής ατμόσφαιρας στις ελληνοτουρκικές σχέσεις τη στιγμή που ένας από τους όρους που έχουν τεθεί στην Τουρκία είναι η διατήρηση ομαλών σχέσεων με όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ.

Όμως είναι έτοιμη η Τουρκία να αντέξει το βάρος των αλλαγών στους θεσμούς και τις δομές του αντικρατικού της συστήματος;

Οι νεοϊσλαμιστές που έχουν την εξουσία με το κόμμα του Πρωθυπουργού Ερντογάν δείχνουν ότι επιθυμούν την τελική ένταξη στην ΕΕ, αλλά απαιτώντας απ' αυτήν να σεβαστεί τις ιδιαιτερότητες της τουρκικής κοινωνίας. Πράγματι μέχρι τώρα στα πλαίσια της ευρωπαϊκής τους πορείας μεταξύ των άλλων έχουν προωθήσει νομοσχέδια για τον έλεγχο των αμυντικών δαπανών από το Κοινοβούλιο ενώ με το έβδομο πακέτο μεταρρυθμίσεων επεχείρησαν να περιορίσουν τη δυνατότητα του Στρατού να παρεμβαίνει στην πολιτική ζωή της χώρας. Πρέπει όμως να επισημάνουμε, ότι οι ενέργειες αυτές υπολείπονται κατά πολύ των ευρωπαϊκών απαιτήσεων. Οι Κεμαλιστές από την άλλη πλευρά που εκπροσωπούνται από το κόμμα του Ντενίζ Μπαϊκάλ και βρίσκονται στην αντιπολίτευση πιστεύουν στον εκσυγχρονισμό της τουρκικής κοινωνίας μέσα από την προσαρμογή της στο δυτικό τρόπο ζωής. Όμως γνωρίζουν ότι η αυστηρή εφαρμογή των δημοκρατικών θεσμών θα υπονομεύσει τελικά τον Κεμαλισμό και το τουρκικό σύστημα εξουσίας. Είναι χαρακτηριστική η φοβία του Κεμαλικού κατεστημένου ότι σε περίπτωση υιοθέτησης των ανθρωπίνων και μειονοτικών δικαιωμάτων στην Τουρκία θα ενισχυθούν οι αποσχιστικές τάσεις των μη τουρκικών εθνοτήτων, όπως των Κούρδων, με κίνδυνο την απώλεια τουρκικού εδάφους (σύνδρομο της Συνθήκης

των Σεβρών). Υπάρχει βέβαια και η επιχειρηματική ελίτ η οποία με κάθε τρόπο επιθυμεί, για τους δικούς της λόγους, να συνεχισθεί η ενταξιακή πορεία της χώρας τους (οικονομικοί λόγοι).

Συμπερασματικά θα μπορούσαμε να δεχθούμε ότι και οι δύο αυτές κυρίαρχες πολιτικές δυνάμεις στην Τουρκία επιθυμούν την είσοδο της χώρας τους στην ΕΕ διατηρώντας όμως τις λεπτές ισορροπίες στους τομείς των κοινωνικών, διεθνολογικών και διαπολιτισμικών σχέσεων που υπάρχουν στο εσωτερικό της.

Οι πολίτες της ΕΕ αλλά και οι Έλληνες στέκουν με δυσπιστία απέναντι στις προσπάθειες της γείτονος να προσεγγίσει την Ευρώπη. Η τελευταία διεύρυνση της ΕΕ χωρίς να παγιωθούν προηγουμένως οι θεσμοί που θα επέτρεπαν την ομαλή λειτουργία της (κοινό Σύνταγμα, προϋπολογισμός κ.λ.π.), οι πολιτισμικές διαφορές και η απειλή που θα προκύψει από τη διόγκωση του μεταναστευτικού ρεύματος δημιουργούν στους λαούς της Ευρώπης μια ανασφάλεια όταν κοιτάζουν προς ανατολάς. Αντιθέτως η ΕΕ, ως συλλογικό όργανο, βλέπει στην Τουρκία τα πλεονεκτήματα της αναδύομενης αγοράς (αυξημένες καταναλωτικές ανάγκες, χαμηλό εργατικό κόστος κ.λ.π.) και ακόμη την εξασφάλιση του ενεργειακού εφοδιασμού της, την βελτίωση της ασφάλειας στη Ν.Α. Ευρώπη που γειτνιάζει με την ασταθή Μ. Ανατολή και την εγκαθίδρυση μιας γέφυρας συνεννόησης μεταξύ της χριστιανικής δύσης και της μουσουλμανικής ανατολής. Ανεπιφύλακτα υπέρ της εισόδου της Τουρκίας στην ΕΕ και μάλιστα χωρίς όρους τάσσονται οι ΗΠΑ και το Ηνωμένο Βασίλειο διότι πιστεύουν ότι η Τουρκία μαζί με τη «Νέα Ευρώπη» τους δίνει τη δυνατότητα ελέγχου του προσανατολισμού της ΕΕ.

Στο πρόσφατο Συμβούλιο Υπουργών Εξωτερικών της ΕΕ (13-12-06) αποφασίστηκε το πάγωμα των διαπραγματεύσεων Τουρκίας - ΕΕ στα οκτώ κεφάλαια που αφορούν τις εμπορικές σχέσεις μέχρι η Τουρκία να αναγνωρίσει την Κυπριακή Δημοκρατία. Αυτό όμως που έχει σημασία για τον ελληνισμό είναι ότι αποφασίστηκε η ενταξιακή πορεία της Τουρκίας να είναι μια ατέρμονη διαδικασία δεδομένου ότι τα υπόλοιπα 26 κεφάλαια, που θα ανοίξουν δεν θα κλείνουν σε περίπτωση που η Τουρκία εξακολουθεί την αδιάλλακτη πολιτική της έναντι της Κύπρου. Το 2009 θα είναι το έτος που θα επανεξετασθεί η συμμόρφωση της Τουρκίας στα Ευρωπαϊκά κριτήρια. Ανησυχητικό βέβαια είναι το γεγονός, ότι δεν αποφασίστηκαν οι ποινές που θα καταλογιστούν στην Τουρκία αν μέχρι το τέλος του 2009 δεν έχει εφαρμόσει ακόμη το Πρωτόκολλο της τελωνειακής σύνδεσης, με το οποίο έμμεσα θα αναγνωρίζει την Κυπριακή Δημοκρατία. Είναι επιτυχία της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής ότι τελικά ψηφίσθηκε χρονοδιάγραμμα και δεν δόθηκε δωρεάν επ' αόριστο παράταση που θα επέτρεπε στην Τουρκία να αγνοεί την Κύπρο για ακαθόριστο διάστημα.

Η Τουρκία, κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων, θα επιχειρεί συνεχώς να συνδέει τη συμμόρφωσή της προς τα ευρωπαϊκά κριτήρια με την επίλυση του Κυπριακού και την έμμεση αναγνώριση της «Τουρκικής Δημοκρατίας της Βόρειας Κύπρου». Ήδη θα προσπαθήσει να επιτύχει την αναγνώριση αυτή τον Ιανουάριο

2007 όταν θα συζητηθεί στην ΕΕ η άρση της απομόνωσης των Τουρκοκυπρίων (Τ/Κ) και το απ' ευθείας εμπόριο με τα κατεχόμενα εδάφη. Σημειώνεται ότι η Κύπρος έχει προτείνει το εμπόριο με τους Τ/Κ να διεξάγεται από τα επίσημα λιμάνια της Κυπριακής Δημοκρατίας ή από την Αμμόχωστο αλλά υπό όρους. Η Άγκυρα θέλει να δείχνει ότι η Ευρώπη είναι αυτή που επιδιώκει την είσοδό της στην ΕΕ και ως επιβεβαίωση απειλεί, σύμφωνα με δήλωση του Ερντογάν, ότι αν δεν ενταχθεί η Τουρκία στην ΕΕ θα σημαίνει ότι είναι μια «Χριστιανική Λέσχη» και θα καταστεί πλέον αναπόφευκτος ο «πόλεμος των πολιτισμών». Υπερβολικές δηλώσεις που όμως δείχνουν ότι η Τουρκία θα επιδιώξει να γίνεται συμψηφισμός των ευρωπαϊκών της υποχρεώσεων με τις διεκδικήσεις της έναντι της χώρας μας. Ενδεχομένως στο τέλος να μας «πουλήσει» την απόσυρση και αυτού ακόμη του «casus belli» με το οποίο απειλεί την Ελλάδα.

Η Ελλάδα και η Κύπρος, μέχρι τώρα, δεν θέλησαν να προβάλουν ουσιαστικά εμπόδια στις διαπραγματεύσεις ΕΕ-Τουρκίας αν και υπήρξαν ευκαιρίες. Συγκεκριμένα το 2004 όταν η Τουρκία απέκτησε το καθεστώς της υποψήφιας χώρας και την επομένη χρονιά το 2005 με το άνοιγμα της διαδικασίας διαπραγμάτευσης. Τίποτα όμως δεν έχει χαθεί. Ο δρόμος της Τουρκίας προς την Ευρώπη είναι μακρύς και προκειμένου να διατηρεί την ευρωπαϊκή της προοπτική θα πρέπει συνεχώς να προσαρμόζεται σε ό,τι απαιτούν οι διατάξεις των επιμέρους κεφαλαίων που θα εξετάζονται. Επομένως η χώρα μας και η Κύπρος, πέραν της τουρκικής επαναξιολόγησης από την ΕΕ το 2009, θα έχουν την ευκαιρία να μη δέχονται το κλείσιμο των κεφαλαίων που μας ενδιαφέρουν για την προστασία των εθνικών μας συμφερόντων αφού αυτά θα σχετίζονται με τα δικαιώματα των μειονοτήτων, το Οικουμενικό Πατριαρχείο, την εφαρμογή του Πρωτοκόλλου τελωνειακής σύνδεσης, τη δημοκρατική λειτουργία του πολιτεύματος, την εφαρμογή των διεθνών συνθηκών (Συνθήκη της Λωζάνης κ.α.) και την ελευθερία της έκφρασης.

Η υποστήριξή μας προς την Τουρκία θα μας ωφελήσει μόνο εφόσον τα ελληνοτουρκικά προβλήματα, κατά την ενταξιακή της πορεία, αντιμετωπισθούν ως ευρωτουρκικά και έτσι η Τουρκία αναγκασθεί, να αποσύρει τις διεκδικήσεις της. Αν όμως η Τουρκία δεν πιεσθεί να συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις της και εισέλθει στην Ευρώπη με τους δικούς της όρους με μία ένταξη «a la carte». Τότε τα ελληνοτουρκικά προβλήματα θα παραμείνουν για την Ευρώπη ως διμερή, έστω και αν αφορούν εφαρμογή διεθνών συνθηκών. Η ειδική σχέση θα εξυπηρετεί την Ευρώπη και την Τουρκία δεδομένου ότι ο καθένας θα παίρνει αυτό που θέλει χωρίς υποχρεώσεις ουσιαστικές για μας. Επομένως θα αποβεί ζημιογόνος για τη χώρα μας.

Πρέπει λοιπόν η χώρα μας σε συνεργασία με την Κύπρο να επιλέξει από τώρα σε ποιο χρόνο θα δώσει τις μάχες της έτσι ώστε να αποκομίσει τα οφέλη που επιθυμεί από τις διαπραγματεύσεις ΕΕ - Τουρκίας. Θα πρέπει από τώρα να καθορισθεί μία Εθνική Στρατηγική που θα περιλαμβάνει μια «κόκκινη γραμμή» πέραν της οποίας δεν θα υπάρξει κανένας συμβιβασμός. Μια «κόκκινη γραμμή» που μπορεί να καθορισθεί με διάφορες κινήσεις όπως με το veto στο άνοιγμα των οκτώ κεφαλαίων (που προσφάτως πάγωσαν από την ΕΕ) όταν το ζητήσει η Τουρκία, με

την αρνητική στάση της χώρας μας στο κλείσιμο των κεφαλαίων που θα συζητούνται κατά τις διαπραγματεύσεις και ενδεχομένως η διεξαγωγή ενός δημοψηφίσματος, αν χρειασθεί, για την τελική έγκριση από το λαό μας της εισόδου της Τουρκίας στην ΕΕ.

Το σημαντικότερο όμως είναι ότι απαιτείται αρραγής ενότητα του ελληνισμού, αξιοποίηση των ομογενών και μια υπερκομματική στάση. Τα εθνικά θέματα δεν προσφέρονται για μικροπολιτική.

ΔΙΑΦΘΟΡΑ - ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

Του Αντιστρατήγου ε.α. Χ. ΜΟΥΣΤΑΚΗ

Επιτίμου Διοικητού 1^{ης} Στρατιάς

Μέλους Δ.Σ. ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ - ΕΛΛΑΣ

Η διαφθορά αποτελεί παγκοσμίως τον υπ'αριθμόν ένα κίνδυνο για την δημοκρατία και την κοινωνική συνοχή. Ευθύνεται για την οικονομική καθυστέρηση και τη φτώχεια.

Η παγκοσμιοποίηση, παγκοσμιοποίησε και τη διαφθορά, η οποία χαρακτηρίζεται ως έγκλημα κατά της ανθρωπότητας.

Οι δημόσιες προμήθειες και τα δημόσια έργα αποτελούν τις πηγές της εύκολης διαφθοράς. Από τις χειρότερες όμως εστίες διαφθοράς αποτελούν οι προμήθειες των Ενόπλων Δυνάμεων (ΕΔ). Τα μεγέθη και οι ολιγοπωλιακές συνθήκες παραγωγής, εμπορίας και αγοράς προσφέρονται για την καλλιέργεια του καρκινώματος. Σ' αυτό συμβάλλει το εκάστοτε ισχύον σύστημα προμηθειών το οποίο αφήνει κενά, που εκμεταλλεύονται οι επιτήδριοι. Κάποιοι ισχυρίζονται, ότι στις ΕΔ δεν υπάρχει διαφθορά, διότι ο ελληνικός λαός τις εμπιστεύεται περισσότερο απ'όλους τους άλλους θεσμούς. Ο αντίλογος είναι, ότι ο λαός τις εμπιστεύεται για το ρόλο τους και την εντιμότητα των στελεχών τους και όχι για τις προμήθειες, οι οποίες ελέγχονται και κατευθύνονται από τους πολιτικούς.

Η καταπολέμηση της διαφθοράς δεν είναι καθόλου εύκολη υπόθεση. Ούτε οι καλύτεροι και αυστηρότεροι νόμοι, ούτε οι αρμόδιες διωκτικές αρχές μπορούν μόνοι τους να ξεριζώσουν τη διαφθορά. Χρειάζεται η συνεργασία του κράτους, του ιδιωτικού τομέα και της κοινωνίας για να αντιμετωπιστεί. Ο μεγαλύτερος εχθρός της διαφθοράς είναι η διαφάνεια και γι' αυτό χρειάζεται η συνεργασία μεταξύ αρχών και πολιτών. Οι μεν πρώτοι οφείλουν να εφαρμόζουν κανόνες πλήρους διαφάνειας στις συναλλαγές του κράτους, οι δε δεύτεροι να στηρίζουν τις προσπάθειες και να μη συμμετέχουν στη διαφθορά ούτε ενεργητικά, αλλά ούτε και παθητικά δια της δωροδοκίας.

Είναι γεγονός, ότι σήμερα έχει γίνει αντιληπτό, από το σύνολο -σχεδόν- των Ελλήνων, το τί σημαίνει διαφθορά και πώς υλοποιείται στη χώρα μας (μόνο το 1% δηλώνει, ότι δεν γνωρίζει) και γι' αυτό όλο και περισσότεροι πολιτικοί και επιχειρηματίες δηλώνουν, υποκριτικά οι περισσότεροι, ότι συντάσσονται με αυτούς που καταπολεμούν τη διαφθορά, αλλά δεν αποτάσσονται τα οφέλη απ' αυτή.

Για την καταπολέμηση της διαφθοράς έχει συσταθεί μια διεθνής μη Κυβερνητική Οργάνωση, η Διεθνής Διαφάνεια (Transparency International) που ιδρύθηκε το Μάιο του 1993 στη Γερμανία και σήμερα έχει Παραρτήματα σ' όλες σχεδόν τις

χώρες του κόσμου. Ήδη έχει καταξιωθεί παγκοσμίως και είναι σύμβουλος του ΟΗΕ, της Παγκόσμιας Τράπεζας, του ΟΟΣΑ, της ΕΕ κ.λ.π. Σκοπός της Διεθνούς Διαφάνειας είναι :

- Η μείωση της διαφθοράς μέσω της συνεργασίας με τις Κυβερνήσεις και η διαμόρφωση αποτελεσματικού νομικού πλαισίου.
- Η στήριξη, εκ μέρους της κοινής γνώμης, των προσπαθειών που σκοπεύουν στην πάταξη της διαφθοράς.
- Η ενθάρρυνση των εμπλεκομένων σε διεθνείς συναλλαγές, προς τήρηση των κανόνων εντιμότητας.

Το Ελληνικό Παράρτημα με την επωνυμία «Διεθνής Διαφάνεια - Ελλάς» ιδρύθηκε το Νοέμβριο του 1996 από ομάδα πολιτών, αποτελούμενης από πολιτικούς, επιχειρηματίες, δικαστικούς, στρατιωτικούς, δημοσιογράφους, δικηγόρους, γιατρούς, δημοσίους και ιδιωτικούς υπαλλήλους.

Στα χρόνια που πέρασαν, με ενημερωτικά έντυπα και άλλες εκδόσεις, με δραστηριότητες πάσης φύσεως, συνέδρια, υπομνήματα προς την Κυβέρνηση κ.λ.π., κατάφερε να ευαισθητοποιήσει το σύνολο σχεδόν των πολιτών αλλά και να θέσει, προ των ευθυνών τους, τούς πολιτικούς, οι οποίοι εκόντες - άκοντες, κάνουν κάποιες προσπάθειες προς την κατεύθυνση της καταπολέμησης της διαφθοράς.

Όπως δείχνουν οι μετρήσεις, που πραγματοποιεί η Διεθνής Διαφάνεια σε όλες τις χώρες, η διαφθορά στη χώρα μας μειώνεται με πολύ αργούς ρυθμούς. Σύμφωνα με την τελευταία μέτρηση, το **Βαρόμετρο της Διαφθοράς για το 2006** (πραγματοποιήθηκε από την Gallup, διεξήχθη σε 62 χώρες και συμμετείχαν 59.661 άτομα και δημοσιοποιήθηκε στις 7-12-2006), η γνώμη των πολιτών για την κατάσταση της διαφθοράς στη χώρα μας, σε σχέση με τις άλλες χώρες, έχει όπως παρακάτω :

- Θεωρούν (οι Έλληνες) ότι η Κυβέρνηση έναντι της διαφθοράς είναι :
 - Πολύ αποτελεσματική : το 50% (4% ΜΟ της ΕΕ).
 - Αποτελεσματική : το 19% (18% ΜΟ της ΕΕ).
 - Μη αποτελεσματική : το 41% (42% ΜΟ της ΕΕ).
 - Καθόλου : το 22% (14% ΜΟ της ΕΕ).
 - Την υποβοηθά : το 12% (14% ΜΟ της ΕΕ).
 - ΔΕ/ΔΑ : το 1% (8% ΜΟ της ΕΕ).

Απ'αυτό προκύπτει ότι οι Έλληνες όπως δηλώνουν, είναι οι περισσότερο ενημερωμένοι από τους άλλους Ευρωπαίους σε θέματα διαφθοράς (1% έναντι 8%)

και ότι η Κυβέρνηση ενώ είναι πολύ αποτελεσματική στην καταπολέμηση της διαφθοράς, υπάρχουν και κάποιες περιπτώσεις που δεν την πολεμά καθόλου, (το ίδιο όμως πιστεύουν και οι κάτοικοι των χωρών της ΕΕ για τις δικές τους Κυβερνήσεις).

- Πιστεύουν ότι η διαφθορά κατά τομέα έχει , όπως στον Πίνακα 1).

ΠΙΝΑΚΑΣ 1

	ΕΛΛΑΔΑ	ΕΛΛΑΔΑ	Ε. ΕΝΩΣΗ
	2006	2005	
Κόμματα	3,9	4,1	3,7
ΜΜΕ	3,8	3,7	3,2
Εφορίες	3,7	3,8	2,7
Δικαιοσύνη	3,6	2,9	3,7
Υγεία	3,5	3,6	2,6
Βουλευτές	3,4	3,5	3,2
Αστυνομία	3,4	3,3	2,7
Κοινοφελείς Επιχ.	3,4	3,4	2,7
Εκκλησία	3,1	3,7	2,7
Παιδεία	2,8	2,9	2,3
Ενοπλες Δυνάμεις	2,6	2,5	2,5

Από τον Πίνακα αυτό προκύπτει κυρίως ότι :

- Οι Έλληνες πιστεύουν ότι υπάρχει πολύ μεγάλη διαφθορά στα κόμματα και τα ΜΜΕ, όπως άλλωστε και οι άλλοι Ευρωπαίοι για τις χώρες τους.
- Η δικαιοσύνη που ήταν από τους θεσμούς που εμπιστεύονταν περισσότερο οι Έλληνες, μαζί με τις Ε.Δ. και την Παιδεία, έχει ανέλθει στην 4^η θέση των πιο διεφθαρμένων τομέων της χώρας. Αυτό οφείλεται στα αποκαλυφθέντα δικαστικά σκάνδαλα. Αν θέλει η δικαιοσύνη να αποκτήσει και πάλι την εμπιστοσύνη των Ελλήνων οφείλει να κάνει βαθιά και τίμια αυτοκάθαρση με πράξεις και όχι λόγια.
- Η Εκκλησία έχει ανακτήσει μέρος της αξιοπιστίας της χωρίς όμως να ανακτήσει τον βαθμό εμπιστοσύνης που της είχαν οι Έλληνες πριν από τα εκκλησιαστικά σκάνδαλα. Αυτό συμβαίνει γιατί οι Έλληνες πιστεύουν ότι δεν έκανε την αυτοκάθαρση στο βαθμό που ανέμεναν.

Ένα άλλο δυσμενές στοιχείο που προκύπτει από το βαρόμετρο είναι ότι η διάδοση της διαφθοράς για τη χώρα μας είναι ακόμη πολύ μεγάλη αφού το 17% των ερωτηθέντων απήντησε ότι τον τελευταίο χρόνο έχει δωροδοκήσει έναντι ΜΟ 2% στην ΕΕ και τη Δυτ. Ευρώπη. Από τις Ευρωπαϊκές χώρες μόνο η Αλβανία, η Μολδαβία, η Ρουμανία και η Ουκρανία βρίσκονται σε χειρότερη θέση. Η ακριβής εικόνα φαίνεται στους παρακάτω Πίνακες 2 και 3.

ΠΙΝΑΚΑΣ 2

	Περισσότερο από 40%	Αλβανία, Καμερούν, Γκαμπόν, Μαρόκο
Ποσοστό των ερωτηθέντων που δωροδόκησαν τους τελευταίους 12 μήνες	16 - 40 %	Βολιβία, Κονγκό, Τσεχία, Δομινικανή Δημοκρατία, Ελλάδα, Ινδονησία, Κένυα, Μεξικό, Μολδαβία, Νιγηρία, Παραγουάη, Περού, Φιλιππίνες, Ρουμανία, Σενεγάλη, Ουκρανία, Βενεζουέλα.
	6 - 15%	Αργεντινή, Βουλγαρία, Χιλή, Κολομβία, Κροατία, Χονγκ-Κόνγκ, Ινδία, Κόσσοβο, Λουξεμβούργο, ΠΓΔΜ, Πακιστάν, Παναμάς, Ρωσία, Σερβία, Ταϊλάνδη.
	5% και κάτω	Αυστρία, Καναδάς, Δανία, Φίτζι, Φινλανδία, Γαλλία, Γερμανία, Ισλανδία, Ισραήλ, Ιαπωνία, Μαλαισία, Ολλανδία, Νορβηγία, Πολωνία, Πορτογαλία, Σιγκαπούρη, Νότιος Αφρική, Νότιος Κορέα, Ισπανία, Σουηδία, Ελβετία, Ταϊβάν, Τουρκία, Μεγάλη Βρετανία, ΗΠΑ.

ΠΙΝΑΚΑΣ 3

Χρειάστηκε να χρηματίσετε κάποιον φέτος για να εξυπηρετηθείτε;		
	Ναι	Όχι
Ελλάδα	17	83
Τσεχία	17	83
Λουξεμβούργο	6	94
Πολωνία	5	94
Δανία	2	98
Γαλλία	2	98
Γερμανία	2	98
Ισλανδία	2	98
Ολλανδία	2	98
Νορβηγία	2	98
Πορτογαλία	2	98
Ισπανία	2	98
Βρετανία	2	98
Αυστρία	2	98
Φινλανδία	1	99
Σουηδία	1	99
Ελβετία	1	99
E.E & Δυτ.Ευρώπη	2	98

Το γενικότερο συμπέρασμα είναι ότι η διαφθορά εξακολουθεί να δημιουργεί συναισθήματα αδικίας, επιβαρύνει υπέρμετρα και ανώφελα τους φορολογούμενους, ωθεί στη μη συμμόρφωση με το νόμο, συντελεί στη μεταφορά εισοδημάτων από

παραγωγικούς σε παρασιτικούς τομείς και συμβάλλει στην καθυστέρηση της αναπτύξεως και στη διόγκωση των δανειστικών υποχρεώσεων.

Η κατάσταση αυτή πρέπει να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά, αν θέλουμε να υπάρξει πρόοδος. Και αυτό δεν μπορεί να γίνει παρά μόνο με την αποκατάσταση της λειτουργίας των θεσμών, την επιβολή διαφανών διαδικασιών που θα επιτρέπουν τον πλήρη έλεγχο και την αυστηρή τιμωρία των ενόχων. Πρέπει να σταματήσει η υποκρισία ότι τα σκάνδαλα κρίνονται στις εκλογές από το λαό. Αυτό είναι έργο της δικαιοσύνης, η οποία πρέπει να αναλάβει τις ευθύνες της.

Για να γίνουν όμως όλα αυτά, απαιτείται η αλλαγή νοοτροπίας των Ελλήνων απέναντι στη διαφθορά.

Η ΕΝΤΑΣΗ ΣΤΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΡΩΣΙΑΣ - ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΣΤΟ Ν. ΚΑΥΚΑΣΟ

Του Αντιστρατήγου ε.α. Δ. ΛΑΚΑΦΩΣΗ

Γιατί η Μόσχα μάλλον επιδιώκει την ένταση με τη Γεωργία στον Ν. Καύκασο, τώρα που συγκρούσεις παρατηρούνται από το Αφγανιστάν μέχρι την Παλαιστίνη; Προϋπήρχε, βέβαια, η ψυχρότητα μεταξύ Ρωσίας-Γεωργίας, κυρίως για την Ab Khazia και τη S. Ossetia, δύο (2) αποσχισθείσες περιοχές της Γεωργίας, μετά τον εκεί πόλεμο 1992-93. Οι αυτονομιστές διακήρυξαν την απόσχιση και την ένωση με τη Ρωσία και προέβησαν σε de facto ανεξαρτησία, χωρίς όμως να έχουν επίσημα αναγνωρισθεί από καμία χώρα συμπεριλαμβανομένης και της Ρωσίας. Η Ρωσία, όμως, έχει παραχωρήσει υπηκοότητα στους ιθαγενείς Ρώσους των δύο (2) περιοχών.

Οι σχέσεις Ρωσίας-Γεωργίας εντάθηκαν όταν ο Γεωργιανός Πρόεδρος Saa Kashvibi, που ανέλαβε την εξουσία με τη «ροζ» χρώματος επανάσταση - 2003, επεδίωξε στενές σχέσεις με τις ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ και υποσχέθηκε επανένωση όλης της περιοχής του.

Η Γεωργία κατηγορεί τη Ρωσία ότι προσπαθεί να υπονομεύσει την κυβέρνηση της Γεωργίας με το να υποστηρίζει τους αυτονομιστές της Abkhazia και της S. Ossetia. Την κατηγορεί για απροθυμία να αποσύρει τα ρωσικά στρατεύματα που βρίσκονται τώρα στη Γεωργία, σαν απομεινάρια της πρώην Σοβιετικής Ένωσης.

Η Ρωσία αντιτίθεται στην προσέγγιση της Γεωργίας προς τη Δύση, στις απαιτήσεις της Γεωργίας για απόσυρση των ρωσικών στρατευμάτων και στην απόφαση της Γεωργίας να αποκτήσει και πάλι έλεγχο στις δύο (2) αποσχισθείσες περιοχές της. Η Ρωσία αποκηρύσσει την κυβέρνηση της Γεωργίας σαν «φασιστική» και χώρα που υποθάλπει την τρομοκρατία.

Αντεγκλήσεις μεταξύ των δύο (2) χωρών

Οι αντεγκλήσεις συνεχίζονται την παρούσα περίοδο. Οι αψιμαχίες τείνουν να πάρουν τη μορφή των συγκρούσεων στις αποσχισθείσες περιοχές της Abkhazia και της S. Ossetia. Η Γεωργία επανέκτησε τον έλεγχο ενός μικρού τμήματος της Abkhazia, τον Ιούλιο 2006, και το μετονόμασε σε Upper Abkhazia, πράγμα που προκάλεσε τη Ρωσία να δηλώσει ότι υποστηρίζει την αυτοδιάθεση των περιοχών της Γεωργίας. Ο Πρόεδρος Saa Kashvili κατηγόρησε τη Μόσχα ότι είναι πίσω από τη μυστηριώδη έκρηξη αγωγού πετρελαίου στη Γεωργία, τον περασμένο χειμώνα.

Νωρίς το 2006 άρχισε ο πόλεμος του κρασιού. Η Ρωσία αρνείται να αγοράσει κρασί και επιδεινώνει τη Γεωργιανή οικονομία. Το πρόσφατο αποκορύφωμα της κρίσης έφθασε με τη σύλληψη από τη Γεωργία Ρώσων πρακτόρων. Το Κρεμλίνο διέκοψε τις εμπορικές, τις οικονομικές, τις μεταφορικές και τις τελωνειακές σχέσεις. Επιπλέον, χρησιμοποίησε ως πολιτικό όπλο την ενέργεια. Τριπλασίασε την τιμή του

φυσικού αερίου προς την Τιφλίδα σχεδόν στο διπλάσιο από την παρεχομένη τιμή προς την Αρμενία και την Ουκρανία. Πράγμα που αναγκάζει τη Γεωργία να στραφεί σε εναλλακτικές προμήθειες ενέργειας μέσω Αζερμπαϊτζάν και Τουρκίας.

Τα ρωσικά στρατεύματα που σταθμεύουν στις εναπομείνουσες ρωσικές βάσεις στη Γεωργία, ως ειρηνευτές, δε φαίνεται να εγγυώνται την ειρηνευτική διαδικασία, ενώ υποστηρίζουν τους αυτονομιστές, όπως παραπονείται η Γεωργία. Σύμφωνα δε με διμερή συμφωνία, υποτίθεται ότι θα υπάρξει σταδιακή υποχώρηση των ρωσικών στρατευμάτων από τη Γεωργία. Η S. Ossetia διεξήγαγε, στις 12 Νοεμβρίου 2006, δημοψήφισμα με θετικό αποτέλεσμα για την ανεξαρτησία. Καμιά χώρα, όμως, δεν αναμένεται να αναγνωρίσει το αποτέλεσμα. Επίσης η αποσχισθείσα περιοχή της Abkhazia ζήτησε τώρα επίσημα την αναγνώρισή της.

Επιρροές Ρωσίας και ΗΠΑ στη Γεωργία

Η Ρωσία ασκεί επιρροή στη Γεωργία με την παροχή φυσικού αερίου. Ενοχλείται, δε, για τον αγωγό από την Κασπία προς την Τουρκία δια μέσου της Γεωργίας, παρακάμπτοντας τη Ρωσία.

Ο Πρόεδρος της Ρωσίας πρόσφατα δήλωσε ότι η AAbkhazia και η S. Ossetia της Γεωργίας, η αποσχισθείσα περιοχή Transdnestrria της Μολδαβίας και το αποσχισθέν Nagorno Karabakh από το Azerbaijan, περιοχές που τώρα ζητούν την ανεξαρτησία τους, πρέπει να τύχουν της ίδιας μεταχείρισης με το Κόσσοβο, εάν το αποσχισθέν, από τη Σερβία, Κόσσοβο αποκτήσει ανεξαρτησία. Εάν λοιπόν γίνει αυτό, η Ρωσία πιθανόν να κάνει το ίδιο και με τις αποσχισθείσες περιοχές της Γεωργίας. Είναι απαράδεκτο, όπως αναφέρεται από πλευράς Ρωσίας, να εφαρμόζεται άλλος διεθνής τόμος στο Κόσσοβο και άλλος στην Abkhazia και S. Ossetia.

Η Ρωσία φαίνεται, τουλάχιστον προς το παρόν, να προσανατολίζεται προς τα ΗΕ για τη διαμάχη της με τη Γεωργία. Αλλά, πιθανή εμπλοκή των ΗΕ ίσως να μειώσει ή και να διαβρώσει το ρόλο της Ρωσίας σαν κύρια ειρηνευτική δύναμη στην περιοχή του Καυκάσου.

Η Ρωσία βλέπει τώρα τη Γεωργία ως αντίπαλη γείτονα χώρα. Την θεωρεί ως υπαίτια των «έγχρωμων επαναστάσεων» ¹¹ στην Ουκρανία και το Κιργιστάν, χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης, που τις απομάκρυναν από την επιρροή της Ρωσίας, ζητώντας δημοκρατικές διαρθρώσεις. Η Ρωσία βλέπει αυτή τη στάση της Γεωργίας ως αχαριστία, αφού, μετά τη διάσπαση της Σοβιετικής Ένωσης, έπαιρνε δισεκατομμύρια δολάρια με επιχορηγήσεις του παρεχομένου ρωσικού πετρελαίου και με εμβάσματα μέσω Γεωργιανών εργατών στη Ρωσία.

Οι ΗΠΑ υποκινούν τις ενέργειες της Γεωργίας, όπως ισχυρίζεται η Ρωσία. Οι ΗΠΑ βέβαια, όπως δηλώνουν, επιδιώκουν στενές σχέσεις με τη Γεωργία και θέλουν να βοηθήσουν την ασφάλεια και τις δημοκρατικές διαδικασίες στη Γεωργία.

Προτείνουν, όπως και ο ΓΓ των ΗΕ, διαπραγματεύσεις μεταξύ Ρωσίας και Γεωργίας. Πράγμα που η Ρωσία βλέπει με υποψία. Η Ουάσιγκτον έχει στείλει και στρατιωτικούς συμβούλους και εξοπλίζει το Γεωργιανό στρατό. Με την υποστήριξη των ΗΠΑ, η Γεωργία επιχειρεί να καταστεί μέλος του ΝΑΤΟ.

Αυτό η Ρωσία το βλέπει σαν έκφραση της στρατηγικής των ΗΠΑ να περικυκλώσουν τη Ρωσία και να εξουδετερώσουν την επιρροή της στην περιοχή. Οι ΗΠΑ μάλλον δεν επιθυμούν μια ένοπλη σύγκρουση μεταξύ Ρωσίας και χώρας υποστηριζομένης από τις ΗΠΑ, στα σύνορα της Ρωσίας, ενδοιασμός που επικρατούσε και κατά τον ψυχρό πόλεμο. Τα ΗΕ έχουν, από το 1993, αποστείλει παρατηρητές από 121 στρατιωτικό προσωπικό (5 Έλληνες) και 12 αξιωματικούς της αστυνομίας, στη Γεωργία.

Συμπερασματικά, η απόφαση της Γεωργίας να επανακτήσει τον έλεγχο της Abkhazia και της S. Ossetia, η εμμονή της Ρωσίας στην αυτοδιάθεση των δύο (2) αυτών περιοχών της Γεωργίας ως και η υποστήριξη των ΗΠΑ στις βλέψεις της Γεωργίας να προσεγγίσει το ΝΑΤΟ, ασφαλώς αποτελούν αντιτιθέμενες και αντικρουόμενες επιδιώξεις ως και ανησυχίες. Πάντως, προς το παρόν, και παρά τις εκατέρωθεν αντεγκλήσεις δεν φαίνεται δυνατή μια σύγκρουση ωστόσο μέχρι να βρεθεί κοινός τόπος συνεννόησης και να επιτευχθεί κοινός στόχος, οι ανησυχίες θα εξακολουθούν να υπάρχουν. Τα αυστηρά, δε, μέτρα κατά της Γεωργίας ίσως να χαλιβδώνουν τη θέλησή της για απαλλαγή από τη ρωσική επιρροή.

III Οι «Έγχρωμες Επαναστάσεις» στις Χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης : Η πρώην σοβιετική κατοχή, η καταπίεση και οι τοπικές αμφισβητούμενες εκλογές, έφεραν τους λαούς στους δρόμους. Πρώτη η Γεωργία με «ροζ χρώματος επανάσταση», μετά η Ουκρανία με «πορτοκαλί επανάσταση» και τελευταίο το Κιργιστάν με την «επανάσταση των τουλιπών», απέρριψαν τους αυταρχικούς ηγέτες τους.

Οι επαναστάσεις στη Γεωργία και στην Ουκρανία ήταν αποτέλεσμα κυρίως των συσσωρευμένων κοινωνικών, οικονομικών και άλλων αδυναμιών της εξουσίας. Ενώ, στο Κιργιστάν ήταν αρκετές, η χαώδης κατάσταση, η λαφυραγορία, οι κλοπές, οι βανδαλισμοί και οι διαδηλώσεις, να εκδιώξουν τον Πρόεδρο Akayev. Αν και απομακρυσμένο το Κιργιστάν θεωρείται σημαντικής στρατηγικής σημασίας. Συνορεύει με την ασταθή περιοχή της κινέζικης επαρχίας Xinjiang και είναι εμπόδιο στη διακίνηση ναρκωτικών από το Αφγανιστάν.

Η Ρωσία βλέπει τις «έγχρωμες επαναστάσεις» να παρέχουν στις χώρες της Δύσης πολιτικά ερείσματα και επιρροές στις γύρω από τη Ρωσία περιοχές και να αποτελούν εμπόδιο στην προσπάθεια της Ρωσίας να αποτρέψει το άνοιγμα μη ελεγχόμενων από αυτή ενεργειακών διαύλων προς τη Δύση.

Θα ακολουθήσουν το παράδειγμα των «έγχρωμων επαναστάσεων» και άλλες χώρες στην περιοχή; Κανείς δεν μπορεί τώρα να απαντήσει. Πάντως αρκετές από τις χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης προβάλλουν σήμερα σαν «κολοσσοί με ξύλινα πόδια». Ίσως να είναι. Αλλά, ακόμη και τότε, απαιτούνται «κότσια» για να σταθούν στα «ξύλινα πόδια τους».

ΕΛΛΑΣ - ΤΟΥΡΚΙΑ - ΕΥΡΩΠΗ

Συμμαχία ή Λυκοφιλία;

Του Υποστρατήγου ε.α. Π. ΛΕΟΝΑΡΔΟΥ

Η χώρα μας είναι καιρός να εκμεταλλευθεί την ενταξιακή πορεία της Τουρκίας προκειμένου να απαλλαγεί από τις συνεχείς προκλήσεις της και τις παράνομες διεκδικήσεις της επί των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων. Η συνεχής όμως και χωρίς ανταλλάγματα υποστήριξή μας στην είσοδο της γείτονος της ΕΕ έχει δημιουργήσει σύγχυση σε σχέση με τους στόχους της εξωτερικής μας πολιτικής. Είναι ανάγκη επομένως η χώρα μας με αποφασιστικότητα να επιλέξει αυτή το χρόνο που θα δώσει την κρίσιμη μάχη.

Είναι γεγονός ότι τα δύο μεγάλα κόμματα στη χώρα μας υποστηρίζουν την τελική ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ. Το μέγιστο όφελος για μας θα προκύψει κατά την προσαρμογή της προς το ευρωπαϊκό κεκτημένο, οπότε θα αναγκασθεί να λύσει όλα τα προβλήματα που αυτή ισχυρίζεται ότι έχει με τη χώρα μας. Το ελάχιστο βέβαια που η Ελλάδα έχει να κερδίσει κατά τη διάρκεια των ενταξιακών διαπραγματεύσεων είναι η αποφυγή μείζονος σημασίας επεισοδίων από την Τουρκία τα οποία θα την εξέθεταν, αλλά και θα οδηγούσαν στη διακοπή της οικονομικής και αναπτυξιακής πορείας της χώρας μας και στην παγίωση μιας πολεμικής ατμόσφαιρας στις ελληνοτουρκικές σχέσεις τη στιγμή που ένας από τους όρους που έχουν τεθεί στην Τουρκία είναι η διατήρηση ομαλών σχέσεων με όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ.

Όμως είναι έτοιμη η Τουρκία να αντέξει το βάρος των αλλαγών στους θεσμούς και τις δομές του αντικοινοκρατικού της συστήματος;

Οι νεοϊσλαμιστές που έχουν την εξουσία με το κόμμα του Πρωθυπουργού Ερντογάν δείχνουν ότι επιθυμούν την τελική ένταξη στην ΕΕ, αλλά απαιτώντας απ' αυτήν να σεβαστεί τις ιδιαιτερότητες της τουρκικής κοινωνίας. Πράγματι μέχρι τώρα στα πλαίσια της ευρωπαϊκής τους πορείας μεταξύ των άλλων έχουν προωθήσει νομοσχέδια για τον έλεγχο των αμυντικών δαπανών από το Κοινοβούλιο ενώ με το έβδομο πακέτο μεταρρυθμίσεων επεχείρησαν να περιορίσουν τη δυνατότητα του Στρατού να παρεμβαίνει στην πολιτική ζωή της χώρας. Πρέπει όμως να επισημάνουμε, ότι οι ενέργειες αυτές υπολείπονται κατά πολύ των ευρωπαϊκών απαιτήσεων. Οι Κεμαλιστές από την άλλη πλευρά που εκπροσωπούνται από το κόμμα του Ντενίζ Μπαϊκάλ και βρίσκονται στην αντιπολίτευση πιστεύουν στον εκσυγχρονισμό της τουρκικής κοινωνίας μέσα από την προσαρμογή της στο δυτικό τρόπο ζωής. Όμως γνωρίζουν ότι η αυστηρή εφαρμογή των δημοκρατικών θεσμών θα υπονομεύσει τελικά τον Κεμαλισμό και το τουρκικό σύστημα εξουσίας. Είναι χαρακτηριστική η φοβία του Κεμαλικού κατεστημένου ότι σε περίπτωση υιοθέτησης των ανθρωπίνων και μειονοτικών δικαιωμάτων στην Τουρκία θα ενισχυθούν οι αποσχιστικές τάσεις των μη τουρκικών εθνοτήτων, όπως των Κούρδων, με κίνδυνο την απώλεια τουρκικού εδάφους (σύνδρομο της Συνθήκης

των Σεβρών). Υπάρχει βέβαια και η επιχειρηματική ελίτ η οποία με κάθε τρόπο επιθυμεί, για τους δικούς της λόγους, να συνεχισθεί η ενταξιακή πορεία της χώρας τους (οικονομικοί λόγοι).

Συμπερασματικά θα μπορούσαμε να δεχθούμε ότι και οι δύο αυτές κυρίαρχες πολιτικές δυνάμεις στην Τουρκία επιθυμούν την είσοδο της χώρας τους στην ΕΕ διατηρώντας όμως τις λεπτές ισορροπίες στους τομείς των κοινωνικών, διεθνοτικών και διαπολιτισμικών σχέσεων που υπάρχουν στο εσωτερικό της.

Οι πολίτες της ΕΕ αλλά και οι Έλληνες στέκουν με δυσπιστία απέναντι στις προσπάθειες της γείτονος να προσεγγίσει την Ευρώπη. Η τελευταία διεύρυνση της ΕΕ χωρίς να παγιωθούν προηγουμένως οι θεσμοί που θα επέτρεπαν την ομαλή λειτουργία της (κοινό Σύνταγμα, προϋπολογισμός κ.λ.π.), οι πολιτισμικές διαφορές και η απειλή που θα προκύψει από τη διόγκωση του μεταναστευτικού ρεύματος δημιουργούν στους λαούς της Ευρώπης μια ανασφάλεια όταν κοιτάζουν προς ανατολάς. Αντιθέτως η ΕΕ, ως συλλογικό όργανο, βλέπει στην Τουρκία τα πλεονεκτήματα της αναδυόμενης αγοράς (αυξημένες καταναλωτικές ανάγκες, χαμηλό εργατικό κόστος κ.λ.π.) και ακόμη την εξασφάλιση του ενεργειακού εφοδιασμού της, την βελτίωση της ασφάλειας στη Ν.Α. Ευρώπη που γειτνιάζει με την ασταθή Μ. Ανατολή και την εγκαθίδρυση μιας γέφυρας συνεννόησης μεταξύ της χριστιανικής δύσης και της μουσουλμανικής ανατολής. Ανεπιφύλακτα υπέρ της εισόδου της Τουρκίας στην ΕΕ και μάλιστα χωρίς όρους τάσσονται οι ΗΠΑ και το Ηνωμένο Βασίλειο διότι πιστεύουν ότι η Τουρκία μαζί με τη «Νέα Ευρώπη» τους δίνει τη δυνατότητα ελέγχου του προσανατολισμού της ΕΕ.

Στο πρόσφατο Συμβούλιο Υπουργών Εξωτερικών της ΕΕ (13-12-06) αποφασίστηκε το πάγωμα των διαπραγματεύσεων Τουρκίας - ΕΕ στα οκτώ κεφάλαια που αφορούν τις εμπορικές σχέσεις μέχρι η Τουρκία να αναγνωρίσει την Κυπριακή Δημοκρατία. Αυτό όμως που έχει σημασία για τον ελληνισμό είναι ότι αποφασίστηκε η ενταξιακή πορεία της Τουρκίας να είναι μια ατέρμονη διαδικασία δεδομένου ότι τα υπόλοιπα 26 κεφάλαια, που θα ανοίξουν δεν θα κλείνουν σε περίπτωση που η Τουρκία εξακολουθεί την αδιάλλακτη πολιτική της έναντι της Κύπρου. Το 2009 θα είναι το έτος που θα επανεξετασθεί η συμμόρφωση της Τουρκίας στα Ευρωπαϊκά κριτήρια. Ανησυχητικό βέβαια είναι το γεγονός, ότι δεν αποφασίστηκαν οι ποινές που θα καταλογιστούν στην Τουρκία αν μέχρι το τέλος του 2009 δεν έχει εφαρμόσει ακόμη το Πρωτόκολλο της τελωνειακής σύνδεσης, με το οποίο έμμεσα θα αναγνωρίζει την Κυπριακή Δημοκρατία. Είναι επιτυχία της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής ότι τελικά ψηφίσθηκε χρονοδιάγραμμα και δεν δόθηκε δωρεάν επ' αόριστο παράταση που θα επέτρεπε στην Τουρκία να αγνοεί την Κύπρο για ακαθόριστο διάστημα.

Η Τουρκία, κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων, θα επιχειρεί συνεχώς να συνδέει τη συμμόρφωσή της προς τα ευρωπαϊκά κριτήρια με την επίλυση του Κυπριακού και την έμμεση αναγνώριση της «Τουρκικής Δημοκρατίας της Βόρειας Κύπρου». Ήδη θα προσπαθήσει να επιτύχει την αναγνώριση αυτή τον Ιανουάριο

2007 όταν θα συζητηθεί στην ΕΕ η άρση της απομόνωσης των Τουρκοκυπρίων (Τ/Κ) και το απ' ευθείας εμπόριο με τα κατεχόμενα εδάφη. Σημειώνεται ότι η Κύπρος έχει προτείνει το εμπόριο με τους Τ/Κ να διεξάγεται από τα επίσημα λιμάνια της Κυπριακής Δημοκρατίας ή από την Αμμόχωστο αλλά υπό όρους. Η Άγκυρα θέλει να δείχνει ότι η Ευρώπη είναι αυτή που επιδιώκει την είσοδό της στην ΕΕ και ως επιβεβαίωση απειλεί, σύμφωνα με δήλωση του Ερντογάν, ότι αν δεν ενταχθεί η Τουρκία στην ΕΕ θα σημαίνει ότι είναι μια «Χριστιανική Λέσχη» και θα καταστεί πλέον αναπόφευκτος ο «πόλεμος των πολιτισμών». Υπερβολικές δηλώσεις που όμως δείχνουν ότι η Τουρκία θα επιδιώξει να γίνεται συμψηφισμός των ευρωπαϊκών της υποχρεώσεων με τις διεκδικήσεις της έναντι της χώρας μας. Ενδεχομένως στο τέλος να μας «πουλήσει» την απόσυρση και αυτού ακόμη του «casus belli» με το οποίο απειλεί την Ελλάδα.

Η Ελλάδα και η Κύπρος, μέχρι τώρα, δεν θέλησαν να προβάλουν ουσιαστικά εμπόδια στις διαπραγματεύσεις ΕΕ-Τουρκίας αν και υπήρξαν ευκαιρίες. Συγκεκριμένα το 2004 όταν η Τουρκία απέκτησε το καθεστώς της υποψήφιας χώρας και την επομένη χρονιά το 2005 με το άνοιγμα της διαδικασίας διαπραγμάτευσης. Τίποτα όμως δεν έχει χαθεί. Ο δρόμος της Τουρκίας προς την Ευρώπη είναι μακρύς και προκειμένου να διατηρεί την ευρωπαϊκή της προοπτική θα πρέπει συνεχώς να προσαρμόζεται σε ό,τι απαιτούν οι διατάξεις των επιμέρους κεφαλαίων που θα εξετάζονται. Επομένως η χώρα μας και η Κύπρος, πέραν της τουρκικής επαναξιολόγησης από την ΕΕ το 2009, θα έχουν την ευκαιρία να μη δέχονται το κλείσιμο των κεφαλαίων που μας ενδιαφέρουν για την προστασία των εθνικών μας συμφερόντων αφού αυτά θα σχετίζονται με τα δικαιώματα των μειονοτήτων, το Οικουμενικό Πατριαρχείο, την εφαρμογή του Πρωτοκόλλου τελωνειακής σύνδεσης, τη δημοκρατική λειτουργία του πολιτεύματος, την εφαρμογή των διεθνών συνθηκών (Συνθήκη της Λωζάνης κ.α.) και την ελευθερία της έκφρασης.

Η υποστήριξή μας προς την Τουρκία θα μας ωφελήσει μόνο εφόσον τα ελληνοτουρκικά προβλήματα, κατά την ενταξιακή της πορεία, αντιμετωπισθούν ως ευρωτουρκικά και έτσι η Τουρκία αναγκασθεί, να αποσύρει τις διεκδικήσεις της. Αν όμως η Τουρκία δεν πιεσθεί να συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις της και εισέλθει στην Ευρώπη με τους δικούς της όρους με μία ένταξη «a la carte». Τότε τα ελληνοτουρκικά προβλήματα θα παραμείνουν για την Ευρώπη ως διμερή, έστω και αν αφορούν εφαρμογή διεθνών συνθηκών. Η ειδική σχέση θα εξυπηρετεί την Ευρώπη και την Τουρκία δεδομένου ότι ο καθένας θα παίρνει αυτό που θέλει χωρίς υποχρεώσεις ουσιαστικές για μας. Επομένως θα αποβεί ζημιόγonos για τη χώρα μας.

Πρέπει λοιπόν η χώρα μας σε συνεργασία με την Κύπρο να επιλέξει από τώρα σε ποιο χρόνο θα δώσει τις μάχες της έτσι ώστε να αποκομίσει τα οφέλη που επιθυμεί από τις διαπραγματεύσεις ΕΕ - Τουρκίας. Θα πρέπει από τώρα να καθορισθεί μία Εθνική Στρατηγική που θα περιλαμβάνει μια «κόκκινη γραμμή» πέραν της οποίας δεν θα υπάρξει κανένας συμβιβασμός. Μια «κόκκινη γραμμή» που μπορεί να καθορισθεί με διάφορες κινήσεις όπως με το veto στο άνοιγμα των οκτώ κεφαλαίων (που προσφάτως πάγωσαν από την ΕΕ) όταν το ζητήσει η Τουρκία, με

την αρνητική στάση της χώρας μας στο κλείσιμο των κεφαλαίων που θα συζητούνται κατά τις διαπραγματεύσεις και ενδεχομένως η διεξαγωγή ενός δημοψηφίσματος, αν χρειασθεί, για την τελική έγκριση από το λαό μας της εισόδου της Τουρκίας στην ΕΕ.

Το σημαντικότερο όμως είναι ότι απαιτείται αρραγής ενότητα του ελληνισμού, αξιοποίηση των ομογενών και μια υπερκομματική στάση. Τα εθνικά θέματα δεν προσφέρονται για μικροπολιτική.

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Αριστ. Παρασκευοπούλου

Υποστρατήγου ε.α.

Γενικά

Έχουν πλέον σαφώς προσδιορισθεί οι εδαφικές απαιτήσεις που έχουν σε βάρος της Ελλάδος οι όμορες αυτής χώρες και έχουν χαρακτηριστεί από ειδήμονες «απειλή» οι απαιτήσεις της Τουρκίας και «κίνδυνου» οι απαιτήσεις των βορείων ομόρων χωρών (Αλβανίας - FYROM και της διστακτικής προς το παρόν Βουλγαρίας). Ο διαχωρισμός αυτός σε «απειλή» και «κινδύνους» θα μπορούσε κατά την άποψή μου να γίνει αποδεκτός μόνον στην περίπτωση που θα ήταν σίγουρο ότι κάθε μία από τις χώρες αυτές θα ενεργούσε εναντίον της χώρας μας χωριστά. Όμως το δυσμενέστερο αλλά και πιθανότερο είναι να ενεργήσουν ταυτόχρονα δεδομένου ότι και σύμμαχες είναι και ελέγχονται όλες από τον άξονα ΗΠΑ-MB-ΤΟΥΡΚΙΑ. Η ανεξέλεγκτη είσοδος οικονομικών προσφύγων στη χώρα μας και η ευκολία με την οποία κινούνται από τα σύνορα μέχρι την Κρήτη δίδει στις αρμόδιες υπηρεσίες των χωρών τους τη δυνατότητα να σχεδιάσουν και οργανώσουν επιχειρήσεις ανορθόδοξου πολέμου σε όλη την έκταση της χώρας μας. Επομένως, η κατά της Ελλάδος απειλή θα πρέπει να θεωρηθεί ως μία και σφαιρική.

Τουρκικές Επιδιώξεις

Η Τουρκία όπως έχουμε διαπιστώσει ασκεί στα Βαλκάνια και την ευρύτερη περιοχή επιθετική εξωτερική πολιτική. Δηλαδή,

α. Στη Δυτική Θράκη προσπαθεί να χαρακτηρίσει τη μουσουλμανική μειονότητα Τουρκική παρά τη συνθήκη που έχει υπογράψει με απώτερο σκοπό την αυτονομία - ανεξαρτησία - και τέλος την προσάρτηση στην Τουρκία σε συνδυασμό με την μουσουλμανική μειονότητα της Βουλγαρίας.

β. Κατηγορεί την Ελλάδα στα διεθνή fora για καταπίεση της μουσουλμανικής (Τουρκικής) μειονότητας στα Δωδεκάνησα (Ρόδος-Κως) για ευνόητους λόγους.

γ. Στην Κύπρο και Αιγαίο απαιτεί διχοτόμηση.

δ. Επιδιώκει την εκδίωξη του Πατριαρχείου από την Κωνσταντινούπολη.

ε. Στη Βουλγαρία τουρκικές οργανώσεις υποκινούμενες από την «μητέρα πατρίδα» απαιτούν μειονοτικά δικαιώματα. Διαβάζουμε στον Τύπο ότι νέες οργανώσεις στη Βουλγαρία «Έθνος-Θράκη» και «Ένωση Εθνικών Μειονοτήτων» απαιτούν μεταξύ άλλων:

- Την ίδρυση Υπουργείου Μειονοτήτων

- Καθιέρωση της Τουρκικής ως δευτέρας επίσημης γλώσσας
- Την άρση της απαγόρευσης ίδρυσης κομμάτων εθνικού προσανατολισμού.

Επόμενο είναι ότι παρόμοιες απαιτήσεις προς την Ελλάδα θα διατυπωθούν και από τους μουσουλμάνους της Δυτ. Θράκης.

στ. Διαβάσαμε ακόμη ότι στην Τουρκία ιδρύθηκε πρόσφατα το «Κόμμα του Μεγάλου Τουράν» με στόχο την ένωση όλων των τουρκογενών λαών και με κύριες θέσεις:

- Την κατάργηση της συνθήκης της Λωζάνης
- Την εκδίωξη όλων των ξένων που απέκτησαν την Τουρκική ιθαγένεια τα τελευταία 25 έτη.
- Την κατάργηση όλων των οικονομικών συμβάσεων

ζ. Επιχειρεί διείσδυση στα Βαλκάνια (FYROM-Αλβανία-Μαυροβούνιο-Δυτική Σερβία-Βοσνία-Ερζεγοβίνη) στα πλαίσια της δημιουργίας του μουσουλμανικού τόξου και στις χώρες της Κεντρικής Ασίας στα πλαίσια του παντουρκισμού, υπό το άγρυπνο βλέμμα της Ρωσίας (για το δεύτερο).

η. Επιδιώκει την είσοδο της στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ) με το αζημίωτο υποστηριζόμενη σθεναρώς από ΗΠΑ και ΗΒ. Πρόσφατα ο Τούρκος Πρωθυπουργός εδήλωσε ότι δεν πρόκειται να αναγνωρίσει τη Δημοκρατία της Κύπρου εάν πρώτα δεν αρθεί ο αποκλεισμός των κατεχομένων. Επίσης, ότι δεν θα επιτρέψει την λειτουργία της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης, διότι δεν το επιτρέπει το Τουρκικό Σύνταγμα και οι νόμοι. Έχει ακόμη δηλωθεί από Τούρκους επίσημους ότι η Τουρκία έχει εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της έναντι της ΕΕ και δεν πρόκειται να υποχωρήσει άλλο, έστω και με κίνδυνο διακοπής της διαδικασίας εντάξεώς της στην ΕΕ. Εδώ θα πρέπει να αναφερθεί, ότι στην Τουρκία υπάρχουν δύο αντιλήψεις για την είσοδο της χώρας στην ΕΕ. Αυτή της συντηρητικής - ισλαμικής παράταξης που είναι υπέρ της ένταξης και εκείνη της Κεμαλικής παράταξης που είναι αντίθετη ή επιφυλακτική. Από ό,τι λέγεται η δεύτερη παράταξη είναι η ισχυρότερη και είναι αυτή που εγκρίνει και δίδει τη γραμμή της εξωτερικής πολιτικής της χώρας.

Υπάρχει βέβαια και το σενάριο της «Ειδικής σχέσης ΕΕ - Τουρκίας» που λειτουργεί σε βάρος της Ελλάδος, διότι η Τουρκία στην περίπτωση αυτή αποκτά οφέλη χωρίς υποχρεώσεις. Τείνει όμως να καταστεί σαφές, ότι εάν η Τουρκία υποχρεωθεί να επιλέξει μεταξύ της εντάξεώς της στην ΕΕ και της εκπλήρωσης των εθνικών της επιδιώξεων σε βάρος της Ελλάδος και Κύπρου, θα επιλέξει το δεύτερο.

Πολιτική ΕΕ

Το ιδιόμορφον αυτό, ακέφαλον στην ουσία, πολιτικό-οικονομικό μόρφωμα δύσκολα μπορεί κανείς να ονομάσει «Ένωση». Διότι όντας χωρίς καταστατικό χάρτη και χωρίς την απαιτούμενη δομή, έχει εύπλαστο και ασταθή διαρθρωτικό ιστό, και ως εκ τούτου αδυνατεί να χαράξει και υποστηρίξει δική του πολιτική. Τα κράτη-μέλη της ΕΕ έχουν διαφορετική πολιτική, κουλτούρα, νοοτροπία και παράδοση και αποβλέπουν στην απόκτηση οικονομικών κυρίως ωφελημάτων. Έτσι, η πολιτική της ΕΕ εξαρτάται από το κράτος που προεδρεύει και από το κατά πόσον αυτό είναι δεκτικό στις εξωτερικές παρεμβάσεις κυρίως από ΗΠΑ-ΗΒ. Παράδειγμα η πρόσφατη πρόταση της προεδρευούσης στην ΕΕ Φινλαδίας τον Δεκέμβριο 2006 που περιείχε ασήμαντες κυρώσεις στην Τουρκία και την συνέχιση των ενταξιακών διαδικασιών εισόδου αυτής στην ΕΕ παρά το γεγονός ότι η Τουρκία ουδέν «έπραξε», ως είχε άλλωστε δηλώσει, σχετικά με την υλοποίηση των απαιτήσεων αυτής (ΕΕ).

Βεβαίως, υπάρχουν κράτη που αντιτίθενται στην είσοδο της Τουρκίας στην ΕΕ (Γαλλία-Γερμανία-Αυστρία-Ολλανδία κ.α.) αλλά αυτό δεν μπορεί να εκληφθεί ως ενιαία γραμμή της Ενώσεως.

Πολιτική Αλβανίας

Λειτουργεί στο πλαίσιο της δημιουργίας της Μεγάλης Αλβανίας με την προσδοκία απόκτησης περιοχών από Σερβία-Κόσσοβο-FYROM και Ελλάδα. Έχει αναπτύξει φιλικές-συμμαχικές σχέσεις με Ιταλία και ιδιαιτέρως με την Τουρκία. Εντύπωση προκαλεί η ανθελληνική εσωτερική πολιτική της, (Διδασκαλία στα σχολεία ότι η Ελλάς είναι εχθρική χώρα, αλυτρωτισμός και καταπίεση της Ελληνικής μειονότητας), μολονότι αυτή ευεργετείται πολλαπλώς από την χώρα μας. Εκτιμάται ότι εξελίξεις θα σημειωθούν από τον τρόπο επίλυσης του Κοσσόβου.

Πολιτική FYROM

Λειτουργεί στο πλαίσιο της δημιουργίας της «Μακεδονίας του Αιγαίου». Κύριο πρόβλημα - απειλή, αποτελεί η Αλβανική μειονότητα στο δυτικό τμήμα της χώρας, καθ'όσον το διεκδικεί η Αλβανία. Εντύπωση και εδώ προκαλεί η σταθερής ακολουθούμενη εχθρική προς την Ελλάδα πολιτική της FYROM (Ονομα-Γλώσσα-παραχάραξη ιστορίας-σχολικά βιβλία κ.α.).

Πολιτική ΗΠΑ-ΗΒ

Οι χώρες αυτές υποστηρίζουν πλήρως όχι μόνον την ενταξιακή πορεία της Τουρκίας στην ΕΕ αλλά και τις απαιτήσεις όλων των ομόρων κρατών από την χώρα μας πιστεύοντας ότι έτσι εξυπηρετούνται τα γεωπολιτικά και οικονομικά συμφέροντά τους. Ασκούν ασφυκτικές πιέσεις σε πολλές χώρες συμπεριλαμβανομένης και της Ελλάδος για να μην αντιδράσουν στην ενταξιακή πορεία της Τουρκίας στην ΕΕ χρησιμοποιώντας ακόμη και τον ωμό εκβιασμό. Πρόσφατες άλλωστε είναι οι δηλώσεις του προέδρου των ΗΠΑ περί υποστηρίξεως της ενταξιακής πορείας της

Τουρκίας στην ΕΕ και τα όσα είπε ο υφυπουργός εξωτερικών των ΗΠΑ κ Μπερνς περί υπάρξεως «Αλβανικής, Μακεδονικής και άλλων μειονοτήτων στην Ελλάδα». Επίσης, θα πρέπει να επισημανθεί ότι Αμερικανοί επίσημοι αναφερόμενοι στην FYROM χρησιμοποιούν το όνομα «Μακεδονία» και επιθυμούν την ένταξή της στο ΝΑΤΟ (δηλώσεις κ. Μπους). Ασκούν πλήρη έλεγχο στις Αλβανία- FYROM- Βουλγαρία και Ρουμανία σε ότι αφορά την εξωτερική αυτών πολιτική (κυρίως οι ΗΠΑ) παρέχουσες σ'αυτές ασφάλεια και προστασία.

Ελληνική Πολιτική

Πολλά διαβάσαμε, ακούσαμε και εξήσαμε τους τελευταίους μήνες σχετικά με την εξωτερική και εσωτερική πολιτική της χώρας μας. Πολλά και περίεργα σε τέτοιο βαθμό ώστε να δημιουργείται στο λαό απορία και αίσθημα ανασφάλειας. Είναι σαφές ότι η χώρα μας αντιμετωπίζει σοβαρή απειλή από τις όμορες χώρες σφαιρικά και θα έπρεπε να είχε μεριμνήσει για την ισχυροποίηση των ΕΔ αυτής, τη δημιουργία περιβάλλοντος ασφαλείας στο εσωτερικό της και την άσκηση αποτελεσματικής εξωτερικής πολιτικής. Αντ'αυτών παρατηρούμε

α. Πειραματισμούς στη σύνθεση, οργάνωση, εξοπλισμό και εκπαίδευση των ΕΔ.

β. Έλλειψη αξιοκρατίας στην επιλογή της ηγεσίας των ΕΔ (Α/Κλάδων και Α/ΓΕΕΘΑ). Πρόσφατα πρώην Α/ΓΕΝ και Α/ΓΕΑ εδήλωσαν ότι δεν συμφωνούσαν με την τακτική του ΥΕΘΑ σχετικά με την αντιμετώπιση των παραβάσεων - παραβιάσεων της Τουρκικής αεροπορίας στο Αιγαίο και επί πλέον αμφισβήτησαν το δίκαιον της Ελλάδος στη διαμάχη αυτή, χωρίς να παραιτηθούν.

γ. Ανεπαρκής εθνική εκπαίδευση στη νεολαία μας. Η εκπαίδευση πρέπει να αρχίζει από μικράς ηλικίας και να εμφυσηθούν σ'αυτή τα Ελληνοχριστιανικά ιδεώδη, οι εθνικές επιδιώξεις και να επισημανθούν οι απειλές που αντιμετωπίζει η χώρα μας. Η ιστορία μας, οι αγώνες και οι θυσίες των Ελλήνων για την απόκτηση της Εθνικής μας ανεξαρτησίας πρέπει να αποτελέσουν βασικό συστατικό στοιχείο της εκπαίδευσης της νεολαίας μας. Δυστυχώς, όμως, βλέπουμε ότι στον τομέα αυτό άλλα σχεδιάζονται και υλοποιούνται, όπως:

- Απομακρύνεται η θρησκεία μας από τα σχολεία.
- Ξαναγράφεται η Ιστορία μας με την χρηματοδότηση των ΗΠΑ-ΗΒ-Γερμανίας και την αμερικανική οργάνωση USAID που εδρεύει στην Θεσσαλονίκη και με την συνδρομή καθηγητών Ελληνικών Πανεπιστημίων. Στην ιστορία αυτή διαγράφονται ή αποσιωπούνται προσωπικότητες και γεγονότα που διεδραμάτησαν σημαντικό ρόλο στη Νεώτερη Ελληνική Ιστορία (Κολοκοτρώνης - Αγ. Λαύρα - κρυφό σχολειό κ.α.)
- Θεσπίζεται η διδασκαλία της Τουρκικής γλώσσας στα Ελληνικά σχολεία που κατόπιν της γενικής αντίδρασης της κοινής γνώμης περιορίστηκε σε μερικά σχολεία

της Θράκης αποκαλυφθείσης όμως της κακής προθέσεως της κυβερνήσεως. Ο νοών νοείτω.

- Επιτρέπεται σε διάφορους περίεργους και υπόπτων προθέσεων συγγραφείς και Ινστιτούτα να βάλουν κατά της εθνικής ομοιογένειας του Ελληνικού λαού και μάλιστα και από Τ/Ο δίκτυα. Επίσης, επιτρέπομεν εντός της χώρας μας την εκτέλεση εχθρικών δραστηριοτήτων σχετικά με την ύπαρξη «Μακεδονικής Γλώσσας» (π.χ. Παρουσίαση βιβλίου Μακεδονικής Γλώσσας σε αίθουσα της ΕΣΗΕΑ με πρωτοβουλία του «Ουράνιου Τόξου» και την υποστήριξη Ελλήνων «διανοουμένων» συμμάχων των Σκοπιανών και εχθρών της Ελλάδος).

Έχουν εμφανισθεί ανησυχητικά φαινόμενα διαλύσεως της έννομης τάξης (βία στα γήπεδα, κακοποιός δράση συμμοριών, ανυπακοή στις εντολές της Διοίκησης κ.α.) και επικράτηση ανηθικότητας, παρανομίας και διαφθοράς σε κράτος και κοινωνία.

Ακόμη θα πρέπει να σημειωθεί η έλλειψη επαρκούς ενημέρωσης του Ελληνικού λαού για τα σοβαρά εθνικά θέματα και η αποτύφλωσή του που επιχειρείται με τα διάφορα «ριάλιτις» και διάφορες άλλες ανήθικες εκπομπές που δηλητηριάζουν την ελληνική νεολαία.

Όλα τα παραπάνω αδρανοποιούν την κοινωνία και την καταστούν αδιάφορη και ανίκανη να αντιδράσει και να αντιμετωπίσει τις όποιες απειλές δέχεται η χώρα.

Η αδιάκοπη μη ελεγχόμενη είσοδος προσφύγων στην Ελλάδα εξασθενεί την εθνολογική συνοχή της χώρας και αποδυναμώνει ακόμη περισσότερο την αμυντική ικανότητά της προς αγαλλίαση όλων εκείνων που επιθυμούν να μεταλλάξουν την Ελλάδα σε «πολυπολιτισμική» χώρα.

Παρατηρούμε εξ'άλλου ότι οι ελληνικές κυβερνήσεις δεν αντιδρούν με την απαιτούμενη ένταση ούτε εφαρμόζουν την πολιτική της αμοιβαιότητας σε εχθρικές ενέργειες των ομόρων κρατών. Δηλαδή,

- Δεν αναφέρονται στην Ελληνική μειονότητα της Αλβανίας (το έχουμε θάψει το Β/Η ζήτημα;).
- Δεν αναφέρονται στην Ελληνική μειονότητα του Μοναστηρίου.
- Δεν αναφέρονται στις διώξεις των Ελλήνων της Πόλης-Ιμβρου-Τενέδου και δεν ενεργούν ανάλογα στη Μουσουλμανική μειονότητα της Δυτ. Θράκης.
- Σχεδιάζουν τη δημιουργία ξεχωριστής Εκκλησίας στα Δωδεκάνησα που εξυπηρετεί τα σχέδια της Τουρκίας
- Αναπτύσσουν στην Τουρκία οικονομικές δραστηριότητες με τη λειτουργία ελληνικών επιχειρήσεων, εξαγορά Τραπεζών κ.α. γεγονός που φανερώνει ότι η Ελλάς έχει πρόθεση διατηρήσεως καλών σχέσεων με τη γείτονα ασχέτως της πορείας των Εθνικών θεμάτων (Γνωρίζει κάτι η πολιτική ηγεσία, που δεν γνωρίζει ο Ελληνικός Λαός;)

Έχουν κατηγορηθεί οι Ελληνικές Κυβερνήσεις από έγκριτους δημοσιογράφους, πολιτικούς αναλυτές και διεθνολόγους, ότι διακατέχονται από φοβικό σύνδρομο και δεν αντιδρούν όπως θα έπρεπε για την προάσπιση των συμφερόντων της χώρας. Πλήθος αναλύσεων της κατάστασης και προτάσεις περί του πρακτέου αναφέρονται στις εφημερίδες, περιοδικό τύπο και Τ/Ο σταθμούς και μάλιστα από προσωπικότητες που διετέλεσαν σύμβουλοι πρωθυπουργών της χώρας. Όλα όμως αυτά ηχούν σε «ώτα μη ακουόντων». Γιατί άραγε; Αν ανατρέξουμε στην υπόθεση των Ιμίων θα δούμε ότι η τότε Κυβέρνηση απεφάσισε να χειρισθεί την κρίση με πολιτικά μέσα. Πολιτική λύση, γκρίζες ζώνες το αποτέλεσμα.

Φαίνεται ότι η παραπάνω μέθοδος συνεχίζεται παράλληλα με την εφαρμογή του δόγματος (οδηγιών) του Κισινγκερ για την αλλοτρίωση και υποταγή του Ελληνισμού στη νέα τάξη πραγμάτων και την υλοποίηση του σχεδίου του άξονα ΗΠΑ-ΗΒ-Τουρκίας στα Βαλκάνια.

Τούτο άλλωστε έρχεται σε πλήρη συμφωνία με τα λεχθέντα υπό της κας Προέδρου της Βουλής προς τον κ. Πρόεδρον της Χώρας περί μειώσεων των εθνικών συνόρων κ.λ.π.

Η πολιτική λύση των εθνικών θεμάτων, δηλαδή ο πλήρης ενδοτισμός στις όποιες πιέσεις των ισχυρών «συμμάχων χωρών» είναι το μεγάλο Ελληνικό πρόβλημα με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Αυτό το συμπέρασμα βγαίνει και από την απόφαση που έλαβαν οι υπουργοί εξωτερικών των χωρών της ΕΕ τον Δεκέμβριο 2006 χωρίς Ελληνική και Κυπριακή αντίδραση. Οψόμεθα εις ΚΟΣΣΟΒΟΝ.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΗ

(17-12-2006)

Υπό Προέδρου ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ

Αντιστρατήγου ε.α. Η. ΚΑΖΟΥΚΑ

Το έτος 2006 είναι πλέον παρελθόν, αφήνον πολλά και σημαντικά προβλήματα, που θα ταλανίσουν την ανθρωπότητα και τα επόμενα χρόνια μέσα από τα δίκτυα της ανθρώπινης απληστίας και της διεκδίκησης του συμφέροντος, του ρυθμιστού των ανθρωπίνων σχέσεων.

Η Ελλάδα στο εσωτερικό καταβάλλει προσπάθειες να ανυψώσει το βιοτικό επίπεδο του λαού της και να προσαρμοσθεί στα κριτήρια της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ό,τι αφορά την απελευθέρωση των αγορών της ενέργειας και τις συνθήκες ανταγωνισμού σε αυτήν, την επένδυση σε έρευνα και τεχνολογία, την επίτευξη ολοκληρωμένων και αποτελεσματικών χρηματοοικονομικών υπηρεσιών, την ενθάρρυνση της αειφόρου ανάπτυξης, την αύξηση της κοινωνικής συνοχής, την ενθάρρυνση της νέας επιχειρηματικότητας, την ελεύθερη μετακίνηση αγαθών, υπηρεσιών και παραγωγικών συντελεστών καθώς και τη δημιουργία μιας συνολικής κοινωνίας της πληροφορίας (Συνθήκη Λισαβώνας). Οι προσπάθειες προς κατάκτηση των παραπάνω στόχων είναι μάλλον άτολμες και υποχωρητικές, μαχόμενες από μια μικρή μερίδα, που βολεύεται στη μετριότητα, στην ήσσυα προσπάθεια, στην αταξία και στην ισοπέδωση. Απαιτείται τόλμη και ισχύς. Στις δημοκρατίες τις αποφάσεις τις λαμβάνει η πλειοψηφία και όχι η μειοψηφία.

Η επίσκεψη του Πάπα Βενέδικτου του 16^{ου} στη μουσουλμανική Τουρκία και η συνάντησή του με τον Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο, τον παρελθόντα μήνα, απετέλεσε σημαίνουσα πράξη αναγνώρισης του ρόλου των θρησκειών, αλλά και την ανάγκη άρσεως των όποιων διαφορών, ιδιαίτερα εκεί όπου υπάρχουν κοινές ρίζες πίστewς. Προς την ίδια κατεύθυνση πιστεύουμε ότι κινείται και η πραγματοποιηθείσα επίσκεψη στο Βατικανό υπό του Αρχιεπισκόπου κ.κ. Χριστοδούλου. Κοινός τόπος προς το παρόν και των δύο συναντήσεων «το καθήκον Καθολικών και Ορθοδόξων να προασπίσουν τις Χριστιανικές ρίζες της Ευρώπης και να μεριμνήσουν όπως αποφευχθεί η πολιτιστική ομοιοτυπία...». Ευτυχώς που υπάρχουν και πνευματικοί άνθρωποι και ατενίζουν τα πράγματα μέσα από τη διάσταση των ηθικών και πνευματικών αξιών.

Η ΕΕ στην πρόσφατη Σύνοδο Κορυφής των Βρυξελλών απεφάσισε την τελική είσοδο, από το νέο έτος, των δύο χωρών Βουλγαρίας και Ρουμανίας, αποκτώντας διέξοδο προς τη Μαύρη Θάλασσα και πρόσβαση προς τις εκείθεν αυτής πλούσιες πηγές ενεργείας, αλλά και υπερκερώσα την δυστροπούσα και μη συμμορφούμενη ισλαμική Τουρκία. Οι χώρες της ΕΕ έχουν φθάσει τις 27, με υποψήφια κράτη την Κροατία, την ΠΓΔΜ και την Τουρκία. Πιθανά υποψήφια κράτη παραμένουν η Αλβανία, η Βοσνία, το Μαυροβούνιο και η Σερβία. Και γιατί όχι και το εκολλαπτόμενο ανεξάρτητο Κόσσοβο. Ο δρόμος όμως προς την ένταξη στο μέλλον θα καθίσταται πλέον ανηφορικός και θα απαιτεί συνεχείς και άοκνες προσπάθειες δια την επίτευξη των απαιτούμενων προϋποθέσεων, καθόσον οι λαοί της ΕΕ διαβλέπουν πως η είσοδος πτωχών και αλλοδόξων λαών υποβαθμίζουν την ποιότητα ζωής, πνευματικής και υλικής και εγκυμονούν κινδύνους διασάλευσης της τάξης και της ασφάλειας. Επιτέλους τη Σύνοδο Κορυφής απησχόλησε και ο μέγας κίνδυνος της λαθρομετανάστευσης. Η πρόταση της Ελλάδος δια δημιουργία ευρωπαϊκής ακτοφυλακής αλλά και αντιμετώπισης του προβλήματος στις χώρες δημιουργίας του αποτελεί και τη σωστή λύση και επιβάλλεται άμεσα να πραγματοποιηθεί.

Η ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ φαίνεται πως καρκνοβατεί, αφενός λόγω της αφύπνισης των ευρωπαϊκών λαών και της πίεσης προς τις ηγεσίες των και αφετέρου λόγω της ιδικής της εμμονής στη μη συμμόρφωση των υπησχημένων. Τελικά η ΕΕ πρέπει να κατανοήσει ότι η Τουρκία είναι εκτός Ευρώπης. Το ίδιο ας κάνει και η Ελλάδα. Η τελευταία οφείλει να εκτιμήσει τις απειλές μέσα από τα λόγια, παλαιότερα του Οζάλ : «Η Ελλάδα θα κατακτηθεί, σε λίγα χρόνια, πληθυσμιακά, και δεν είναι ανάγκη να γίνει πόλεμος» και πρόσφατα του «μεγάλου Μεχμέτ Αλί Μπιράντ : «Αν ήμουν Έλληνας,

πάντως, δεν θα αισθανόμουν και τόσο ασφαλής έχοντας την Τουρκία εκτός ΕΕ». «Συμπληγάδες πέτρες» και βρόγχος συνεπικουρούμενοι από την ευμάρεια, την ηττοπάθεια και τον ατομισμό των νεόπλουτων με μεγάλη δόση νεποτισμού Ελλήνων. Η λύση, έρχεται μέσα από τη μεγιστοποίηση της ισχύος της χώρας, των Ενόπλων Δυνάμεων.

Κάπως έτσι αποφαίνεται και ο Πρωθυπουργός της μακρινής Ιαπωνίας όταν λέγει πως : «Η Ιαπωνία καθίσταται **φυσιολογικό** κράτος» αποκτώντας Ένοπλες Δυνάμεις, οι οποίες και θα κατοχυρωθούν συνταγματικώς. Στην Ελλάδα το Σύνταγμα ακόμη δεν περιλαμβάνει αντίστοιχο κεφάλαιο. Μήπως ήλθε ο καιρός;

Το θέμα της απόδοσης της διπλής υπηκοότητας των Βορειοηπειρωτών, είναι θέμα που επαφίεται στη «μπέσα» των Αλβανών ηγετών, αλλά και στον πατριωτισμό των Ελλήνων. Ένα θέμα που οδηγεί συνειρμικά στην στάση της Ελλάδος έναντι της Βορείου Ηπείρου και την τοιαύτη της Αλβανίας έναντι του Κοσσυφοπεδίου. Αφελληνισμός στην πρώτη και εξαλβανισμός στο δεύτερο. Μακάρι να διαψευσθώμεν.

Τελειώνοντας, ας ευχηθώμεν το έτος 2007 να είναι δημιουργικό, ειρηνικό και ευτυχές και οι ηγεσίες των λαών ας δώσουν λύση στα προβλήματα που άφησε ο απερχόμενος χρόνος.

ΙΣΛΑΜ

Του Υποστρατήγου ε.α. Σ. Κουρκούμπα

Μέλους της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η λέξη Ισλάμ προϋπήρχε στον Αραβικό κόσμο της Μέκκας , προ της επικρατήσεως της θρησκείας του Μωάμεθ, και σήμαινε τη συμφωνία ,τη συνθήκη, το λόγο τιμής για το κλείσιμο μιας υποθέσεως. Ο Μωάμεθ έδωσε με το κήρυγμά του νέο περιεχόμενο και δύναμη στον παλιό όρο και χρησιμοποίησε αυτόν για να δηλώσει την υπαρκτική υπακοή των πιστών στον Αλλάχ (Θεό).

Με το πέρασμα του χρόνου, όπως στη Χριστιανική εκκλησία, έτσι και στον Ισλαμισμό ανεφύεσαν πολλές αιρέσεις με διάφορες ροπές που απομακρύνθηκαν από την αρχική διδασκαλία και το πνεύμα του Μωαμεθανισμού. Σήμερα υφίστανται δύο μεγάλες κατηγορίες Μουσουλμάνων, **οι Σουνίτες**, οι θεωρούμενοι ορθόδοξοι Μουσουλμάνοι που πιστεύουν βασικά στο κοράνιο και στην ιερά παράδοση (Σούννα) και **οι Σιίτες**, οι αιρετικοί, που η βασική τους διαφορά από τους Σουνίτες είναι στο πρόσωπο της διαδοχής του Μωάμεθ. Οι Σιίτες πιστεύουν ότι μόνο οι απευθείας απόγονοι του Μωάμεθ είναι κανονικοί **Χαλίφηδες** (τοποτηρητές) και ως εκ τούτου αναγνωρίζουν ως μοναδικό και γνήσιο διάδοχο του Μωάμεθ τον πρωτεξάδελφο και γαμπρό του από την κόρη του **Φατιμά, Αλί** .

Το πρόβλημα της διαδοχής του **Μωάμεθ** , παρουσιάστηκε αμέσως μετά το θάνατό του και αποτελεί μέχρι σήμερα σημείο τριβής μεταξύ των Σουνιτών και Σιιτών , το οποίο πολλές φορές καταλήγει σε βαθύ μίσος και θερμές συγκρούσεις μεταξύ των Μουσουλμάνων, κυρίως στη Μέση Ανατολή.

Για να μπορέσει κανείς να αντιληφθεί το μέγεθος της αποστάσεως που χωρίζει τις δύο μεγάλες κατηγορίες του **Ισλάμ** και τις καθημερινές τους διαμάχες και συγκρούσεις θα πρέπει ν' ανατρέξει στις ιστορικές αναφορές περί του Μωαμεθανισμού .

ΜΩΑΜΕΘ

Ο Μωάμεθ ,ιδρυτής της θρησκείας του Ισλαμισμού, που από το όνομά του καλείται και Μωαμεθανισμός, γεννήθηκε στη Μέκκα της Αραβίας περίπου το 570 μ.Χ. και πέθανε στη Μεδίνα την 7^η ή 8^η Ιουνίου 632.

Για τη ζωή και το έργο του ασχολήθηκαν πολλοί ιστορικοί όλων των εποχών και θρησκείων αλλά πολλά σημεία της ζωής και του έργου του δεν είναι τελείως εξακριβωμένα, γιατί ανάλογα της προελεύσεως των ιστορικών είτε

μεγαλοποιήθηκαν και περιεβλήθησαν με μεγάλη αίγλη αν ήταν Άραβες είτε διαστρεβλώθηκαν αν ήταν Χριστιανοί, λόγω θρησκευτικού φανατισμού.

Ο Μωάμεθ κατάγονταν, κατά τους Άραβες ιστορικούς, από την ένδοξη και ιστορική οικογένεια των Κορείσιτών, η οποία είχε αποκτήσει μεγάλη δύναμη και πλούτο, επειδή της είχε ανατεθεί η φύλαξη του ιερού προσκυνήματος της Καάβα στη Μέκκα.

Ο πατέρας του Μωάμεθ, **Αμπνταλλά**, πέθανε πριν τη γέννησή του αφήνοντάς του πέντε καμήλες και μία δούλη από την Αιθιοπία, την **Μπαρακάτ**, η οποία μετά το θάνατο και της μητέρας του **Αμινέ** ανέλαβε τη φροντίδα του ως δεύτερη μητέρα μέχρι να τον παραδώσει στο παππού του, από τον πατέρα του, **Αμπντέλ Μοτάλεμπ**.

Μετά το θάνατο του παππού του ανέλαβε τη φροντίδα του ο θείος του, **Αμπού Τάλεμπ**, αδελφός του πατέρα του και συνδέθηκε με μεγάλη φιλία με το γιο του **Αλί**, ο οποίος αργότερα θα είναι ένας από τους πρώτους και πλέον πιστούς οπαδούς του. Την εποχή εκείνη ο θείος του είχε αναλάβει τη φύλαξη της ιερής Καάβας. Ήταν τότε ο Μωάμεθ οκτώ ετών. Σε ηλικία δώδεκα ετών η πνευματική του ανάπτυξη ήταν εξαιρετική, είχε ισχυρή μνήμη και τον χαρακτήριζε φιλομάθεια. Ανήσυχο πνεύμα όπως ήταν, απέκτησε ποικίλες γνώσεις από τις συζητήσεις με τους προσκυνητές της Καάβα και κυρίως από τους Πέρσες σοφούς της εποχής. Κατά τη μετάβασή του για εμπορικούς λόγους με το θείο του Αμπού στη Συρία απέσπασε το θαυμασμό Νεστοριανού Χριστιανού μοναχού, με τον οποίον είχε θρησκευτικές συζητήσεις επί της θέσεώς του εναντίον της ειδωλολατρίας με την οποίαν είχε ανατραφεί. Αυτή ήταν και η πρώτη του επαφή με τη Χριστιανική θρησκεία.

Σε ηλικία είκοσι πέντε ετών παντρεύτηκε τη σαραντάχρονη πλούσια χήρα **Χατίτζα**, απέκτησε οικονομική ανεξαρτησία και πολύτιμο σύμβουλο τον ανενψίο της **Ουάρακα**, εβραϊκής καταγωγής, που είχε προσχωρήσει στο Χριστιανισμό με μεταφυσικά και αστρολογικά ενδιαφέροντα. Με τη Χατίτζα έζησε είκοσι χρόνια αποκτώντας τέσσερις κόρες και δύο γιους. Οι γιοι πέθαναν μικροί ενώ από τις κόρες του η **Φατιμά** (παντρεύτηκε τον εξάδελφο του Αλί) είναι η πιο γνωστή και σεβαστή κυρίως από τους Σίιτες.

Ένα μήνα μετά το θάνατο της Χατίτζα επέλεξε για σύζυγό του την πολύ ωραία κορασίδα **Αϊσά** (ιερό σήμερα πρόσωπο του Ισλάμ), κόρη του πιστού οπαδού του **Αμπού Μπέκερ**, ηλικίας μόνο επτά ετών, την οποία παντρεύτηκε δύο χρόνια αργότερα, σύννηθες φαινόμενο για την εποχή εκείνη. Ο Μωάμεθ αγάπησε την Αϊσά με πάθος, όσο δεν αγάπησε άλλη σύζυγο σε όλη του τη ζωή (απέκτησε δεκαέξι συνολικά συζύγους). Η Αϊσά θα διαδραματίσει αργότερα σημαντικό ρόλο στην εξέλιξη της διαδοχής του Μωάμεθ (Χαλίφηδες).

Σε οικογενειακό συμβούλιο που έγινε για να κρίνει σχετική κατηγορία κατά της Αϊσά, σώθηκε κυριολεκτικά από το Μωάμεθ ,λόγω της υπερβολικής

αδυναμίας και αγάπης που της είχε ενώ ο πρωτεξάδελφος , γαμπρός και πιστός οπαδός του, **Αλί** (είχε νυμφευθεί τη κόρη του Μωάμεθ **Φατιμά**) ήταν φανατικός κατήγορός της. Τη στάση αυτή του Αλί δεν θα συγχωρήσει ποτέ η Αϊσά και μετά το θάνατο του Μωάμεθ θα είναι η αιτία που θα του στερήσει την εκλογή του ως πρώτου Χαλίφη.

ΔΙΑΔΟΧΗ ΤΟΥ ΜΩΑΜΕΘ

Μετά το θάνατο του Μωάμεθ, με παρέμβαση της Αϊσά ,εξελέγη **πρώτος Χαλίφης (632-634)** και διάδοχός του, ο πατέρας της **Αμπού Μπέκερ**. Οι οπαδοί του Αλί πιστεύοντας ότι μόνο οι απευθείας απόγονοι του Μωάμεθ μπορεί να είναι διάδοχοί του, δηλαδή στη περίπτωση αυτή ο Αλί ως πλησιέστερος συγγενής, δεν αναγνώρισαν αυτή την εκλογή με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί το πρώτο σχίσμα στη Μουσουλμανική θρησκεία. (Σίτες από το αραβικό « Στ'ατ Αλί» που σημαίνει μερίδιο του Αλί). Μετά το θάνατο του Αμπού με παρέμβαση πάλι της Αϊσά εκλέχτηκε **δεύτερος Χαλίφης (634-644)** ο πιστός οπαδός του Μωάμεθ **Ομάρ**, που τελικά δολοφονήθηκε και ανέλαβε ως **τρίτος Χαλίφης ο Οσμάν (644-656)** .Οι οπαδοί του Αλί πιστεύοντας ότι συνεχίζεται η αδικία σε βάρος του Αλί και μη δυνάμενοι να περιμένουν το φυσικό θάνατο του **Οσμάν** (τρίτου Χαλίφη) αποφάσισαν, χωρίς την άδεια του Αλί, να εξαποστείλουν τον Οσμάν στις αιώνιες μονές .Έτσι, μία ημέρα που ο Οσμάν περνούσε από την αγορά, αφού τον γιουχάισαν και τον καταδίωξαν με λιθοβολισμό μέχρι το σπίτι του, τον φόνευσαν (656).

Μετά τις εξέλιξεις αυτές ανακηρύχθηκε **τέταρτος Χαλίφης ο Αλί (656-661)**, λόγω των στενών δεσμών και της συγγένειας που είχε με τον προφήτη, των πνευματικών και ψυχικών του χαρισμάτων, της ευγλωττίας αλλά και των πολλών θυσιών του χάριν της νέας Θρησκείας. Η δολοφονία του Οσμάν αλλά και η εκλογή του Αλί ως τέταρτου Χαλίφη άναψε νέες φωτιές στο Μουσουλμανικό κόσμο με αποκορύφωμα τη δολοφονία του Αλί το 661 μ.Χ. από έμπιστο των Σουνιτών, με προτροπή της Αϊσά, η οποία δεν μπορούσε να δεχθεί τον Αλί ως Χαλίφη αλλά και την ταυτόχρονη ανύψωση της Φατιμά σε μία τόσο ζηλευτή κοινωνική και όχι μόνο θέση . Η δολοφονία του Αλί έγινε την ώρα που ο άτυχος Χαλίφης γονυπετής προσεύχονταν μέσα σε τζαμί στην πόλη Κούφφα της Μεσοποταμίας, όπου είχε μεταβεί για τη διάδοση της πίστης.

Ο πρωτότοκος υιός του Αλί και διάδοχός του **Χασάν**, φιλήσυχος και μη θέλοντας να χυθεί Μουσουλμανικό αίμα, δέχθηκε να παραιτηθεί της διεκδικήσεως του αξιώματος του Χαλίφη υπέρ του αρχηγού των Σουνιτών **Μωαβία**, στον οποίο δήλωσε υποταγή ,υπό τον όρο μετά το θάνατο του Μωαβία να κηρυχθεί αυτός Χαλίφης. Επτά όμως χρόνια μετά τη συμφωνία ο δύστυχος Χασάν δηλητηριάστηκε και αντί αυτού ανακηρύχθηκε Χαλίφης ο υιός του Μωαβία, **Γεζίτ**. Η νέα δολοφονία εξήγειρε τους οπαδούς του Αλί (Σίτες) εναντίον των Σουνιτών, έπεισαν δε το δευτερότοκο υιό του Αλί, **Χουσεϊν**, όπως ηγηθεί των Σιτών της Μεσοποταμίας και διεκδικήσει με τα όπλα το Χαλιφάτο, ως μόνος επιζών

απευθείας διάδοχος του Μωάμεθ. Η πεδιάδα της Κέρπολλα της Μεσοποταμίας (Ιράκ) υπήρξε το πεδίο της ιστορικής και αιματηρότατης μάχης των δύο αντιπάλων στρατών (Σουνιτών και Σιιτών), μάχη που διήρκεσε ολόκληρη την ημέρα της 10^{ης} Μουχαρέμ (Οκτωβρίου) του 680 μ.Χ. κατά την οποία ο Χουσεΐν, μαχόμενος εναντίον των Σουνιτών ως λέων σκοτώθηκε, κατεσφάγησαν δε και τα δεκαεννέα μέλη της οικογένειάς του, καθώς και πολυάριθμοι συμπολεμιστές του (Σίιτες). Σε ανάμνηση του μαρτυρικού θανάτου του Χουσεΐν, τρίτου Χαλίφη κατά τους Σίιτες, αλλά και της σφαγής της οικογένειάς του και πολυαριθμών οπαδών του, καθιερώθηκε και διατηρείται μέχρι σήμερα από τους οπαδούς του Αλί (Σίιτες) η μεγάλη γιορτή Ashura που διαρκεί δέκα ημέρες με σφαγή αμνών, η οποία συμβολίζει το θάνατο του Χουσεΐν και της οικογένειάς του .

Οι δολοφονίες , οι αιματηρές συγκρούσεις αλλά κυρίως οι δολοπλοκίες για τη διεκδίκηση της Χαλιφίας (Θρησκευτοκοσμικής εξουσίας) από τους οπαδούς των πρώτων διαδόχων του Μωάμεθ είναι η βασική αιτία του αγεφύρωτου χάσματος, που χωρίζει τις δυο μεγάλες παρατάξεις Σουνιτών και Σιιτών και φθάνει μέχρι μίσους τις περισσότερες φορές, και όχι οι δογματικές διαφορές, οι οποίες αναπτύχθηκαν βασικά για να ενισχύσουν τη διεκδίκηση της κοσμικής εξουσίας.

ΠΥΛΩΝΕΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Το Κοράνι και η σούννα (παράδοση) αποτελούν τη βάση του Ισλαμικού νόμου (σαρία). Η θρησκευτική ζωή του πιστού στηρίζεται στους πέντε πυλώνες, όπως λέγονται, της πίστεως και είναι οι εξής:

α. Ομολογία της πίστεως (σαθάντα) . «Δεν υπάρχει άλλος Θεός από τον Αλλάχ και ο Μωάμεθ είναι ο προφήτης του».

β. Προσευχή (σαλάτ). Το τυπικό της λατρείας προβλέπει πέντε προσευχές ημερησίως. Οι πιστοί καλούνται στην προσευχή από το Μουεζίνη. Η βασική λειτουργία γίνεται κάθε Παρασκευή για διαφοροποίηση από τους Χριστιανούς (Κυριακή) και τους Εβραίους (Σάββατο).

γ. Φόρος ελεημοσύνης (ζακάτ) Πρόκειται για ένα ποσό που προσφέρει για τους φτωχούς ο κάθε πιστός μια φορά το χρόνο.

δ. Νηστεία (σάουμ) .Τον ένατο μήνα του Μουσουλμανικού ημερολογίου απαγορεύεται η κατανάλωση φαγητού, οποιοδήποτε ποτού και το κάπνισμα καθ'όλη τη διάρκεια της ημέρας .

ε. Ιερή αποδημία, δηλαδή προσκύνημα στη Μέκκα (χάνζ) .Κάθε πιστός θα πρέπει μία φορά τουλάχιστον στη ζωή του να επισκεφθεί τους ιερούς τόπους του Ισλάμ στη Μέκκα «αν μπορεί να αντεπεξέλθει στα έξοδα και αν εξασφαλίσει την οικογένειά του ,κατά τη διάρκεια της απουσίας του».

ΙΕΡΑΤΕΙΟ ΚΑΙ «ΙΕΡΟΣΥΝΗ» ΣΤΟ ΙΣΛΑΜ

Με την πάροδο του χρόνου στο μουσουλμανικό κόσμο δημιουργήθηκε μια συγκεκριμένη ιεραρχία, την οποία συνιστούν ο **Χαλίφης**, ο **Ιμάμης**, ο **Μουεζίνης**, ο **Χατίπης**, ο **Μουφτής** και ο **Καδής**.

Από αυτούς ο **Χαλίφης**, πολιτικοθρησκευτικός ηγέτης, δεν υπάρχει σήμερα.

Ο **Ιμάμης** των Σουνιτών είναι ο προϊστάμενος και οδηγός στην προσευχή και ιδιαίτερα τη μεσημβρινή της Παρασκευής στο κεντρικό τέμενος της κοινότητας ενώ στους Σίιτες, λόγω των διωγμών που υπέστησαν από την πλειοψηφούσα παράταξη των Σουνιτών, ο τελευταίος τους Ιμάμης εξαφανίστηκε και έπαψε η κληρονομική διαδοχή. Επειδή όμως χωρίς Ιμάμη δεν μπορεί να υπάρξει Σιιτική κοινότητα, οι Σίιτες δέχθηκαν ότι ο Ιμάμης δεν πέθανε αλλά με το θέλημα του Θεού κρύφθηκε μυστηριωδώς και παραμένει έκτοτε κρυμμένος, παρακολουθώντας και ενισχύοντας από τον κρυφό τόπο την πορεία της κοινότητάς του. Σήμερα πάντως στο Σιιτικό κόσμο παρατηρείται μια έντονη διεκδίκηση της θρησκευτικής και κοσμικής εξουσίας από τους **Ουλεμάδες ή Μολλάδες** (νομοδιδάσκαλους) οι οποίοι τονίζουν την παρουσία του κρυμμένου Ιμάμη στο πρόσωπό τους και ηγούνται ενός μαχόμενου ισλαμισμού.

Ο **Μουεζίνης** είναι εκείνος που ανεβαίνει στο μινaré και καλεί τους πιστούς στην προσευχή ενώ ο **Χατίπης** είναι ο αναγνώστης και κήρυκας του Κορανίου.

Ο **Καδής** είναι ο μουσουλμάνος ιεροδικαστής, ο οποίος δικάζει με βάση τους κανόνες της σούννα, δηλαδή της ισλαμικής νομοθεσίας.

Ο **Μουφτής** απολαμβάνει μεγάλο σεβασμό, είναι ο κατεξοχήν νομοδιδάσκαλος, ο οποίος έχει ως καθήκον όχι να ερμηνεύει τον ιερό νόμο ή να αναπτύσσει νέες διατάξεις αλλά να ανατρέχει στις κωδικοποιημένες ήδη από το δέκατο αιώνα διατάξεις των σχολών του ισλαμικού νόμου και να βγάζει γνωματεύσεις (φετβάδες) με βάση τις οποίες θα κρίνει ο Καδής την εκδικαζόμενη υπόθεση. Επίσης, ο Μουφτής αποφαινεται για περιπτώσεις οικογενειακού δικαίου δηλαδή γάμων, κληρονομιών, διαζυγίων, διατροφής, κ.λ.π.

Το θέμα των Μουφτήδων στην Ελλάδα (Ξάνθης και Κομοτηνής) ρυθμίζεται με το Νόμο 1920/1991 που καταργεί τους νόμους 2345/1920 και 3069/1924 και κάθε άλλη σχετική διάταξη. Η εκλογή τους και η παύση τους επικυρώνονται δια διατάγματος του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων και οι αποφάσεις τους σε περίπτωση αμφισβητούμενης δικαιοδοσίας δεν μπορούν να εκτελεσθούν, ούτε αποτελούν δεδικασμένο, αν δεν κηρυχθούν εκτελεστές από το μονομελές πρωτοδικείο της δικαιοδοσίας Μουφτή. Πριν αναλάβουν τα καθήκοντα τους, οι Μουφτήδες, ορκίζονται ενώπιον του Νομάρχη και μισθοδοτούνται από το Ελληνικό δημόσιο, πολύ πριν οι Χριστιανοί ιερείς ενταχθούν σε αυτό.

ΚΛΑΔΟΙ ΙΣΛΑΜ

Σήμερα ο μεγάλος όγκος των Μωαμεθανών είναι Σουνίτες (ορθόδοξοι Μουσουλμάνοι), είναι συμπαγής, ομοιόμορφος και έχει παγκόσμια επικράτηση. Οι Τούρκοι και οι Άραβες είναι κατά πλειοψηφία Σουνίτες ενώ όλοι σχεδόν οι Ιρανοί είναι Σίιτες.

Η Σιιτική οικογένεια δεν είναι τόσο συμπαγής, υστερεί αριθμητικά έναντι των Σουνιτών και υποστηρίζει ότι αποτελεί το ένα πέμπτο του μουσουλμανικού πληθυσμού, υπογραμμίζοντας ότι η γενικότερη επίδρασή της στην πνευματική ζωή του Ισλάμ είναι πολύ σοβαρότερη της αριθμητικής δύναμης. Η Σιιτική οικογένεια διακρίνεται βασικά σε τρία ρεύματα.

α. Τους **Ιμαμίτες ή δωδεκαδικούς** οι οποίοι αποτελούν το μεγαλύτερο ρεύμα των Σιιτών, ζουν σήμερα κυρίως στο Ιράν ,στο Ιράκ, στο Αφγανιστάν και στο Λίβανο δέχονται δε τους δώδεκα πρώτους Ιμάμηδες.

β. Τους **Ισμαηλίτες** από το όνομα του τελευταίου Ιμάμη, οι οποίοι έχουν μεγάλες κοινότητες στο Αφγανιστάν ,στο Πακιστάν, στην Ινδία και στην Ανατολική Αφρική, μικρότερες στο Ιράν, τη Συρία και την Αίγυπτο και δέχονται τους επτά Ιμάμηδες. Στη Δύση έγιναν γνωστοί από την τεράστια περιουσία που απέκτησαν οι ηγέτες τους (π.χ. ο Αγά Χαν),λόγω της υποχρεωτικής εισφοράς υπέρ αυτών του ενός πέμπτου των εισοδημάτων των οπαδών των.

γ. Τους **Ζαϊντίτες**, οι οποίοι ζουν αποκλειστικά στη Βόρεια Υεμένη και δέχονται μόνο τους πέντε Ιμάμηδες.

Υπάρχουν και πολλά άλλα μικρότερα ισλαμικά ρεύματα (αιρέσεις), όπως οι **Δρούζοι** του Λιβάνου ,οι **Χαριζίτες** που ζουν στην Αλγερία, στο Ομάν και στη Ζανζιβάρη, οι **Φατιμίτες** που θεωρούν πνευματική κεφαλή την κόρη του Μωάμεθ και σύζυγο του Αλί, Φατιμά (άσπιλο) και υπάρχουν στο Μαρόκο και στην Τύνιδα, οι **Δερβίσηδες** κ.λ.π.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Αναμφισβήτητα ο Μωάμεθ υπήρξε μια μεγάλη πολιτική ,στρατιωτική και πνευματική προσωπικότητα και αποτελεί σήμερα ιερό πρόσωπο για τους Μουσουλμάνους, μη απεικονιζόμενο. Η μεγάλη του προσφορά στον Αραβικό κόσμο ήταν που κατόρθωσε να ενώσει όλες τις ειδωλολατρικές φυλές της Αραβίας και να αναδείξει το Αραβικό έθνος μέσω της μονοθεϊστικής θρησκείας του Ισλάμ, που είναι και ο ιδρυτής της.

Το Ισλάμ ,αξιοποίησε την πολιτιστική παράδοση, την οποία βρήκε στους κατακτηθέντες λαούς, από την ανατολή μέχρι την Ισπανία (Ανδαλουσία την οποία διεκδικεί και αναφέρει στα μηνύματά του ο Μπίν Λάντεν), όπου είχαν από αιώνες

ανθήσει έξοχοι πολιτισμοί (Περσικός, Ελληνικός, Ρωμαϊκός, Βυζαντινός) καθώς και τη ζωτικότητα και δημιουργικότητα των λαών που προσηλύτισε ,γέννησε μεγαλοπρεπή πολιτισμό με υψηλής στάθμης επιτεύγματα τόσο στον τομέα της τέχνης, όσο και της επιστήμης και διάνοησης εν γένει.

Σήμερα το Ισλάμ αριθμεί σε όλο τον κόσμο πάνω από μισό δισεκατομμύριο ψυχές, έχει πιστούς σε όλη την υφήλιο ,όπως φαίνεται και από το σχετικό χάρτη από το βιβλίο «Ισλάμ» του Αρχιεπισκόπου Τιράνων και πάσης Αλβανίας, και παρά την πληθώρα των θρησκευτικών παρατάξεων - ρευμάτων και των μεταξύ των διαφορών κατέχει σημαντική θέση στο διεθνές γίγνεσθαι.

Για το Ισλάμ έχουν γραφεί χιλιάδες τόμοι βιβλίων, μελέτες και άρθρων σε παγκόσμια κλίμακα από χιλιάδες συγγραφείς και αρθρογράφους και είναι αδύνατον να συμπεριληφθούν όλες οι λεπτομέρειες της εξελίξεώς του σε ένα και μόνο δημοσίευμα. Τα χαρακτηριστικά του Ισλάμ είναι η βαθιά πίστη των οπαδών του και η με θρησκευτική ευλάβεια τήρηση των παραδόσεων (Σούννα), τα οποία έχουν άπαντες ανεξαιρέτως ιερή υποχρέωση να τηρούν. Τα στοιχεία αυτά ενώνουν τους πιστούς του Ισλάμ με ισχυρούς δεσμούς μεταξύ τους και ταυτόχρονα δυσκολεύουν τη συνεργασία τους και τη συνύπαρξή τους με τους λοιπούς λαούς του κόσμου, με αποτέλεσμα να διατηρούν ιδιαίτερες κοινότητες και οργανώσεις, κυρίως στον Ευρωπαϊκό χώρο.

Στη Βρετανία π.χ. υπάρχουν 150 καθαρώς μουσουλμανικά ιδιωτικά εκπαιδευτήρια και για το λόγο αυτό η Βρετανική κυβέρνηση προτίθεται να τα καταστήσει δημόσια, καθιερώνοντας ταυτόχρονα, όπως όλα τα σχολεία θρησκευτικού προσανατολισμού, επομένως και τα μουσουλμανικά, να δέχονται υποχρεωτικά το 25% των εγγεγραμμένων να είναι άλλων δογμάτων . Στη Σουηδία ,η νέα έγχρωμη μουσουλμάννα υπουργός Ισότητας και Ενσωμάτωσης ,Νιάμκο Σαμπούντη με καταγωγή από το Μπουρούντι ,μεταξύ των άλλων μέτρων που πρότεινε προκειμένου να επιτευχθεί η ενσωμάτωση των μεταναστών στη Σουηδική κοινωνία είναι: η κατάργηση (α)της ισλαμικής μαντίλας, (β) της κλειτοριδεκτομής και (γ) των θρησκευτικών σχολείων .Οι κινήσεις αυτές καθώς και η κατάργηση με νόμο της ισλαμικής μαντίλας από τα δημόσια σχολεία της Γαλλίας αλλά και η απαγόρευση της εισόδου μουσουλμάννας φοιτήτριας με μαντίλα στο πανεπιστήμιο στη γειτονική μας Αλβανία (Απογευματινή 20/10/06) με αποτέλεσμα την έντονη αντίδραση της μουσουλμανικής κοινότητας, αναδεικνύουν το μεγάλο πρόβλημα της εντάξεως του μουσουλμανικού κόσμου στην Ευρωπαϊκή κοινωνία αλλά και την προσπάθεια των Ευρωπαίων να τους βγάλουν από την αυτοαπομόνωση τους.

Αντίθετα, στην Τουρκία, ο διαπρεπής αρχαιολόγος Μουαζέζ Ιλμιγέ Τζιγ (Απογευματινή 9/10/06) θα καθίσει στο εδώλιο του κατηγορουμένου το Νοέμβριο, γιατί σε επιστημονική του μελέτη ανέφερε ότι η μαντίλα είχε χρησιμοποιηθεί για πρώτη φορά από τις κοινές γυναίκες των Σουμερίων ,οι οποίες μούσαν τους νέους στον έρωτα στους ναούς ,χωρίς ωστόσο να εκδίδονται επί χρήμασι.

Στην παρούσα δημοσίευση αναφέρθηκαν τα στοιχεία που νομίζω ότι θα διευκολύνουν τον αναγνώστη να γνωρίσει βασικά στοιχεία περί του Ισλάμ αλλά και να αντιληφθεί τα αίτια των μεταξύ των μουσουλμανικών παρατάξεων-ρευμάτων διαφορών και αιματηρών συγκρούσεων κυρίως στη Μέση Ανατολή αλλά και των αντιδράσεων των στην προσπάθεια των Ευρωπαϊκών κυβερνήσεων για ένταξή τους στην Ευρωπαϊκή κοινωνία .

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. «Ισλάμ»:Αρχιεπισκόπου Τιράνων και πάσης Αλβανίας (Αναστασίου Γιαννουλάτου)
2. «ΟΙ ΑΛΛΟΥΙΤΑΙ» : Σωκράτη Α. Προκοπίου
3. «Οι καλύτεροι Έλληνες είναι οι Τούρκοι» : Άρθρο Δημήτρη Κιτσίκη στο περιοδικό «ΤΟΤΕ».
4. «Ιεροσύνη και λατρεία στο Ισλάμ και τις Ανατολικές θρησκείες» : Άρθρο Ομότιμου καθηγητού της Θρησκευολογίας Γρηγορίου Δ. Ζιάκα .
5. Εγκυκλοπαίδεια : «ΠΥΡΣΟΣ»
6. Εγκυκλοπαίδεια : «ΠΑΠΥΡΟΣ ΛΑΡΟΥΣ»
7. Ιστοσελίδες Διαδικτυακών Κόμβων :www.in.gr και www.google.gr
6. Ημερήσιος και Εβδομαδιαίος τύπος.